

วารสาร

ราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

Journal of Academic Surindra Rajabhat

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน 2567
VOL.2 No.2 March - April 2024

ISSN 2822-0870 (Print)
ISSN 2822-0889 (Online)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
SURINDRA RAJABHAT UNIVERSITY

กำหนดเผยแพร่ :

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ I Journal of Academic Surindra Rajabhat

ISSN 2822-0870 (Print) I ISSN 2822-0889 (Online)

มีกำหนดเผยแพร่ปีละ 6 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 (มีนาคม-เมษายน) ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม-มิถุนายน) ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม) ฉบับที่ 5 (กันยายน-ตุลาคม) และฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม)

วัตถุประสงค์ :

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทางสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา การบริหารจัดการ การบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตลอดจนพบวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่ท้องถิ่น สังคม ประเทศ

เงื่อนไขการตีพิมพ์ :

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้เขียนภายนอกได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคนหนึ่งท่าน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้เขียนภายในได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้เขียนบทความและผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความเช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บรรณาธิการ : รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม I อาจารย์ ดร.วิจิตรา โพธิสาร

กองบรรณาธิการ :

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์พันธ์ มีนงาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ นิธิชัยอนันต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัตรา วัชรกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทดทะศรี

อาจารย์ปิยพร สีสันต์

หน่วยงานภายนอก :

รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ ปัญญาภา

รองศาสตราจารย์ ดร.อัครพล เนื้อไม้หอม

รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล

รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนภูมิ

รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ทองทิพย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนาวา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุเทน วัชรวิไลโรส

อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ขาวสอาด

อาจารย์ ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายใน : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ททรัพย์สิน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันทนา กุลรัตน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พิณศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไร จันทมัตตุการ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎพร สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ แสงอัมพร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย กากแก้ว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนา จินดาศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงกิจ วงษ์พินิจ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกื้อ กระแสโสม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรวัส อินทร์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพจุฬา สุภิมารส สิงคเสลิต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณะชัย ปฐมสิริวงศ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประดับ เรียนประยูร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรามารณ์ แก้วกุล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมนันท์ พิงคานนท์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ วัฒนกรสิริ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ธิพันธ์ ผึ้งผาย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ นิธิชัยอนันต์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา ะยะสุน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทดทะศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สยาม ระโส
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย เจือจันทร์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ สุวรรณภูมิสิทธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร ศูนย์กลาง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ หวังขอบ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาฤทธิ์ นวลนาง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองอินทร์ ไหวดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประดิษฐ์ ชื่นบาน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิวัตร ศรีสมบัติ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยนรินทร์ ทับมะเริง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงศักดิ์ มีสิทธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงกลด พลพวง
 อาจารย์ ดร.จักรพงษ์ เจือจันทร์
 อาจารย์ ดร.วิโรจน์ ทองปลิว
 อาจารย์ ดร.ศิวาพร พยัคมนันท์
 อาจารย์ ดร.วิจิตรา โพธิสาร
 อาจารย์ ดร.ชาตรี เกษโพหนอง
 อาจารย์ ดร.จิราวรรณ อยู่เกษม

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ อีระศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง
รองศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ ใจอารีย์
รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติธัญญ์ แก่นเพชร
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก
รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร โภคา
รองศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ มูลสาร
รองศาสตราจารย์ ดร.จินณวัตร ปะโคทั้ง
รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์
รองศาสตราจารย์ ดร.เอกพงษ์ วงศ์คำจันทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล
รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวินนท์ เนื้อไม้หอม
รองศาสตราจารย์ ดร.โชติ บดีรัฐ
รองศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วหานาม
รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต เลื่อนช้าง
รองศาสตราจารย์ ดร.รัตน์ ปัญญาภา
รองศาสตราจารย์ ดร.กานต์ เนตรกลาง
รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา
รองศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ปัญญาแก้ว
รองศาสตราจารย์ ดร.พิบูล ภูมิโคกรักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง
รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ทองทิพย์
รองศาสตราจารย์ ดร.สารภี วรรณตรง
รองศาสตราจารย์ ธงชัย วงศ์เสนา
รองศาสตราจารย์ สมหมาย ชินนาค
รองศาสตราจารย์ บุญยัง หมั่นดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินันต์ ไสยโสภณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเศษ ชินวงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา รัตนธรรมเมธี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป แชรรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์พัชร ศรีเพ็ญ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัตร ภูระธีรานรัชต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ หมื่นเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สราสี สอนิจันทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิต ศรีประดิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุเทน วัชรชินธร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนเพ็ญพร ชัยภักดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา คำพุกกะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิ่งแก้ว ปะติตังโข

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญวรัตน์ แจ่มใส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภุมมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญยแสนอ ตริวิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์ จันทศิริสิริ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภูมิวิทย์ ไสยโสภณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ อัดไพบูลย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระศักดิ์ วรณัต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.อ. ดร.ศธาอุษ พลโคตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิกษิตี กัลยาณมิตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดขุมแสง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารถนา แซ่เอ็ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ อนันทนารถ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อิลาว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรณ์ มาลา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยาภรณ์ เรืองสุวรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป พิษทองกลาง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กชกร เตชะคำภู

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ลลิตา แก้วหานาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญต์ แสงโชติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถาพร วิชัยรัมย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ แสงเรณู

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุกัญญา อุตตานนท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์

นักวิชาการอิสระ

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยนครพนม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยนครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาวดี เผือกบัวขาว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริธิดา ประสาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญ ศรีทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม ทิพราช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ด้านประดิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระชัย ยศโสธร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธาดารี มหันตรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนวน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุมาวดี เดชธำรงค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญ ศรีทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญพัชรี วรพงศ์พัชร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชา นัจจนาวากุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำพล ชะโยมชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรฉัตร วรวิธรรม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษศิริ ทองเฉลิม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ เลิศสมพร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยัส ชูชื่น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนล สวนประดิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดนัย ลามคำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจง โสดาดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทัศน์ กองทรัพย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพาพรรณ พงศ์ผลาดิสัย

อาจารย์ ดร.เบญจวรรณ วงษ์ชาติ

อาจารย์ ดร.ดำเกิง โถทอง

อาจารย์ ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี

อาจารย์ ดร.ปริญา บริพุฒ

อาจารย์ ดร.ภักดิ์ สุขเสน

อาจารย์ ดร.ธนรัชต์ อนุกุล

อาจารย์ ดร.วิยะดา วรานนท์วนิช

อาจารย์ ดร.อัครสิทธิ์ ไชยณรงค์

อาจารย์ ดร.นริศรา ลอยฟ้า

อาจารย์ ดร.ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม

อาจารย์ ดร.อุมาพร ไชยสูง

อาจารย์ ดร.ธัญพัชร วรพงศ์พัชร

อาจารย์ ดร.วิภาสทธิ์ หิรัญรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยพะเยา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

วิทยาลัยพิษณุพนธ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นักวิชาการอิสระ

นักวิชาการอิสระ

นักวิชาการอิสระ

นักวิชาการอิสระ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ขาวสะอาด

อาจารย์ ดร.ปณณวีร์ หนูประกอบ

อาจารย์ ดร.หัสพร ทองแดง

อาจารย์ ดร.ปิ่นณธร หอมบุญมา

ดร.วิชญณ์ม ทองแมน

นางสาวสุภาพร ลาภจิตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาสุรินทร์

ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษานอกระบบ

และการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสุรินทร์

กองเลขานุการวารสาร :**เลขานุการ :** อาจารย์วิเชียร พรหมแก้ว**ผู้ช่วยเลขานุการ :** นางนิรดา งามพานิชกิจ**ศิลปกรรม :** นายณัฐนันท์ แสงสว่าง / นายอนันต์ แสงมี**ฝ่ายประชาสัมพันธ์ :** นางสาวสุปราณี บุญรอด**DOI :** นายทศพล คำชู / นายอธิมาตร เพิ่มพูน**สำนักงาน :**

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>E-mail : jasrru@srru.ac.th

ISSN 2822-0870 (Print)

ISSN 2822-0889 (Online)

บทบรรณาธิการ (Editorial)

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ เป็นวารสารทางวิชาการที่กองบรรณาธิการได้ใช้รูปแบบการนำเสนอบทความพร้อมกับข้อเสนอแนะสำหรับผู้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับ และเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพวารสารและยกระดับขั้นสู่ฐานข้อมูลสากล โดยทางวารสารได้มีการดำเนินการขอหมายเลขทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัล หรือตัวระบุวัตถุดิจิทัล (ดีโอไอ) (Digital Object Identifier : DOI) มีการบรรจุอยู่ในฐานข้อมูล Google Scholar และระบบ Citation ทั้งไทยและอังกฤษในทุกบทความที่เผยแพร่ในวารสารเพื่อสะดวกต่อการสืบค้น อ้างอิง และการนำไปใช้ประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษา

โดยบทความในวารสารฉบับนี้มีผู้นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก ซึ่งผลงานทางวิชาการดังกล่าวทางกองบรรณาธิการได้จัดส่งไปให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จำนวน 3 ท่าน พิจารณาแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการเผยแพร่ทางวิชาการที่มาจากหลากหลายหน่วยงานของแต่ละสาขาเป็นผู้พิจารณาเพื่อความสมบูรณ์ของบทความ และมอบให้ผู้นิพนธ์นำบทความไปปรับปรุงแก้ไขเป็นการเรียบร้อยแล้วก่อนการตีพิมพ์ตามกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์เผยแพร่

ขอขอบคุณคณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปทุกท่านที่ให้ความสนใจร่วมส่งบทความเผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ และขอขอบคุณกองบรรณาธิการ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบบทความทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน
บรรณาธิการ

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
กองบรรณาธิการ (Editorial Board)	I
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)	II
บทบรรณาธิการ (Editorial)	VII
บทความวิจัย (Research Articles)	
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก The Development of Mathematics Achievement of Grade 4 Students on Adding and Subtracting Fractions by TAI Techniques in Using Bingo Games ศศิพิมพ์ รัตราช, สมใจ ภูครองทุ่ง และสุภาภรณ์ โรยรส Sasiphim Rattarach, Somjai Phukrongtung and Supapon Royrose	1
การตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัด ชลบุรี The Decision Towards Selecting Beauty Clinic by Metrosexual consumers in Chonburi Province ปาไลดา เขียวขุ่ม, พิษญา รุ่งโรจน์, รพีภัทร ปราโมช, สิงหราช อุปพันธ์ และทัชชกร สัมมะสุต Palida Keawcha-um, Pitchaya Rungrot, Raphiphat Pramoch, Singharat Oupaphan and Touchakorn Sammasut	13
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้ายของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI The Development of Mathematics Achievement on Similarity for Mathayomsuksa 3 Using Inquiry cycle (5Es) with Cooperative Learning TAI Techniques ชิษณุพงศ์ สุวรรณไตรย์ และสุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล Chitsanuphong Suwannatrai and Suwannawat Thienyutthakul	29

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
องค์ประกอบของการศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ Elements Studies of Intelligent Leadership สัณญา เคนาภูมิ และวิเชียร พรหมแก้ว Sanya Kenaphoom and Wichian Promkaew	45
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การ บวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค TGT A Study of Mathematics Learning Achievement and Attitudes on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions for Grade 7 Students using Team Game Tournament (TGT) Technique นัทพงศ์ สิงหาราช และวรรณพล พิมพะสาดี Nattapong Singharach and Wannapol Pimpasalee	67
รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ Models of Public Service Management under Public Policy Actors' Influence อธิมาตร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม Athimat Permpoon, Sanya Kenaphoom and Wanchai Suktam	83
คุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ Service Quality of Out Patient Department of Sangkha Hospital, Sangkha District, Surin Province อติทยา ภูทอง และนภาพรรณ พัฒนฉัตรชัย Atittaya Phoothong and Napapan Phattanachatchai	103
ภาคผนวก (Appendix)	
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	121
หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์เพื่อตีพิมพ์ ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	122
จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน	135

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์	139
ลงวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	
ใบตอบรับการเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	140

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม
ร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก

The Development of Mathematics Achievement of Grade 4
Students on Adding and Subtracting Fractions by TAI
Techniques in Using Bingo Games

ศศิพิมพ์ รัตราช^{1*} สมใจ ภูครองทุ่ง² และสุภาภรณ์ โรยรส³

Sasiphim Rattarach^{1*}, Somjai Phukrongtung² and Supapon Royrose³

Received : January 6, 2024; Revised : February 6, 2024; Accepted : February 13, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาจากการใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้

¹⁻²คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Education and Education Innovation, Kalasin University, Thailand.

³ครูโรงเรียนบ้านนาไร่เดียว สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3; Teacher Ban Na Rai Diao School, Kalasin Primary Educational Service Area Office 3, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : sasiphim.ra@ksu.ac.th

Citation : Rattarach, S., Phukrongtung, S. & Royrose, S. (2024). The Development of Mathematics Achievement of Grade 4 Students on Adding and Subtracting Fractions by TAI Techniques in Using Bingo Games.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.8>

แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก 2) แบบทดสอบ เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก โดยหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 2) ความพึงพอใจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ (Keywords) : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์, การบวกและการลบเศษส่วน, การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI , เกมบิงโก

Abstract

The objectives of this research were to 1) compare the mathematical achievement of grade 4 students on adding and subtracting fractions before and after using TAI cooperative group learning by assembling a bingo game 2) study student satisfaction with cooperative group learning using TAI by collecting a bingo game on adding and subtracting fractions of grade 4 students.

The target group for the research was 8 grade 4 students using a purposive sampling method. here are 3 types of tools used in the research: 1) a group learning plan using TAI by assembling a bingo game; 2) a test for adding and subtracting fractions by finding the mean and standard deviation 3) questionnaire on student satisfaction in group learning using the TAI by assembling a bingo game and finding the percentage, mean, and standard deviation.

The results of the research found that 1) academic achievement in adding and subtracting fractions of grade 4 students after studying in the cooperative group using the TAI by assembling a bingo game was higher than before studying in the

Citation : ศศิพิมพ์ รัตราช, สมใจ ภูครองทุ่ง และสุภาภรณ์ โรยรส. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.8>

cooperative group using the TAI by assembling a bingo game (bingo game) has a significant statistical significance. 05 2) student satisfaction with learning mathematics the use of collaborative learning (TAI) by assembling a bingo game is at the highest level.

Keywords : Mathematical Achievement, TAI Techniques, Adding and Subtracting Fractions, Bingo Games

บทนำ (Introduction)

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากคณิตศาสตร์ช่วยให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถ วิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างรอบคอบและถี่ถ้วน ช่วยให้คาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ คณิตศาสตร์ยังเงินเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์อื่น ๆ อันเป็นรากฐาน ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ทัดเทียม กับนานาชาติ การศึกษาคณิตศาสตร์ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่เจริญก้าวหน้า อย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 1)

จากการสังเกตปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ตลอดภาคเรียน พบว่านักเรียนบางคน มีพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ค่อนข้างน้อย อีกทั้งนักเรียนบางส่วนไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาบทเรียน และถ้าย่อยการเรียนรู้ได้ไม่ดีพอ สาเหตุเพราะนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันมีความสามารถในการรับรู้ที่ไม่เท่าเทียมกัน และขาดทักษะการคิดคำนวณ ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ไม่สนใจในการเรียน จึงทำให้ไม่ส่งการบ้าน หรืองานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของ TAI (Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ลักษณะเพื่อน ช่วยเพื่อน และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้นักเรียนทำการศึกษา และเรียนร่วมกัน ช่วยกันดำเนินการเรียนและมีการตรวจสอบร่วมกัน มีการ

Citation : Rattarach, S., Phukrongtung, S. & Royrose, S. (2024). The Development of Mathematics Achievement of Grade 4 Students on Adding and Subtracting Fractions by TAI Techniques in Using Bingo Games.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.8>

ร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุ 4 เป้าหมายของการเรียน (Slavin, 1990 : 83, อ้างถึงใน วัลยาเลื่อน กฐิน, 2554) การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ TAI เป็นอีกวิธีหนึ่งซึ่งเป็นการเรียนแบบร่วมมือที่ผสมผสาน ระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนรายบุคคล ช่วยให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียน ประหยัดเวลาทั้ง ผู้เรียนและผู้สอน และยังช่วยส่งเสริมความร่วมมือ ในการทำงาน ซึ่งจะเกิดผลดีต่อผู้เรียนและผู้สอน (สุริพร ศิรินามมนตรี, 2552) นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในปัจจุบัน การ เลือกใช้สื่อการสอนที่มีความเหมาะสม สามารถช่วยกระตุ้นการเรียนรู้และความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ในวิชาคณิตศาสตร์มีเนื้อหาที่ผู้เรียนอาจรู้สึกเบื่อหน่าย ในการอ่านเนื้อหาจำนวนมาก ๆ ซึ่งการนำเอาเกมบิงโก มาประกอบการสอน เพื่อดึงดูดสนใจ สามารถคิดวิเคราะห์ปัญหา เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มหรือระหว่างบุคคลภายใต้กิจกรรม หรือเกมการแข่งขันเป็นสิ่งที่ท้าทาย ความสามารถและสนุกสนาน น่าจะทำให้นักเรียนมีความสนใจ ในการเรียนมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัย จะศึกษาการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI (Team Assisted Individualization) ประกอบการใช้เกมบิงโก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน บ้านนาไร่เดียว อำเภอดำรง จังหวัดกาฬสินธุ์ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การบวก และ การลบเศษส่วนมีความเป็นรูปธรรม และผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้เร็วมากขึ้น อีกทั้งผู้เรียนยัง สามารถนำความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้พื้นฐานที่นำไปใช้สำหรับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับที่ สูงขึ้น รวมทั้งยังเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนสามารถนำไปพัฒนากิจกรรมหรือรูปแบบการสอนสำหรับ เนื้อหาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก ก่อนเรียนและหลังเรียน

Citation : ศศิพิมพ์ รัตราช, สมใจ ภูครองทุ่ง และสุภาภรณ์ ไรยรส. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ประกอบการใช้เกมบิงโก. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.8>

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 คน โรงเรียนบ้านนาไร่เดียว อำเภอดำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก จำนวน 3 แผน แผนละ 1 มีกระบวนการการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ และสื่อประกอบการสอนเกมบิงโก เข้ามาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำแผนการเรียนรู้ และสื่อการสอนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนคณิตศาสตร์ แล้วนำแผนที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน มีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมเฉลี่ย 5.00 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ โดยผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน แบบทดสอบปรนัย จำนวน 25 ข้อ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร (IOC) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.66 - 1.00 ซึ่งสามารถใช้ได้ 20 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบที่ทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่ม

Citation : Rattarach, S., Phukrongtung, S. & Royrose, S. (2024). The Development of Mathematics Achievement of Grade 4 Students on Adding and Subtracting Fractions by TAI Techniques in Using Bingo Games.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.8>

ตัวอย่างไปหาค่าความยากง่ายค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ซึ่งตั้งแต่ มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.5 – 0.87 ค่าอำนาจจำแนก 0.25 - 0.75 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความร่วมมือกับโรงเรียนบ้านนาไคร้เดียว ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้ในการศึกษาของการ วิจัยครั้งนี้

2. ก่อนการจัดการเรียนรู้ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน แบบปรนัย 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นไปทำการทดสอบกับนักเรียนที่เป็น กลุ่มเป้าหมาย แล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดลองครั้งนี้เป็นคะแนนก่อนเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดสอบด้วยตนเอง

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก โดยใช้เวลาการสอน 3 คาบ คาบละ 60 นาที

4. เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก ครบแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์แล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดลองครั้งนี้เป็นคะแนนหลังเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดสอบด้วยตนเอง

5. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์แล้วบันทึกคะแนนและนำคะแนนที่ได้วิเคราะห์วิธีทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test (Dependent samples)

Citation : ศศิพิมพ์ รัตราช, สมใจ ภูครองทุ่ง และสุภาภรณ์ ไรยรส. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ประกอบการใช้เกมบิงโก. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.8>

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลัง เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อน และหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการนำคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน มาหาความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t -test ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก โดยใช้หนึ่งกลุ่มมีการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบ (t-test for One Sample)

การทดสอบ	จำนวน(คน)	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	t-test	sig
ก่อนเรียน	8	8.25	1.98	16.80	.00*
หลังเรียน	8	13.75	2.25		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลการการเรียนรู้ เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 8 คน โดยคะแนนหลังจากการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ =13.75

, S.D. = 2.25) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 8.25, S.D.=1.98) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก สูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย และเปรียบเทียบกับเกณฑ์การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน เป็นการวิเคราะห์คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากที่ได้เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก

ตารางที่ 2 แสดงผลรวมการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน

ด้านการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก (Bingo Game)	4.56	0.60	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก (Bingo Game)	4.53	0.67	มากที่สุด
ด้านครูผู้สอน	4.71	0.40	มากที่สุด
ภาพรวมทั้งหมด	4.59	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน นักเรียนชั้นประถมศึกษา

Citation : ศศิพิมพ์ รัตราช, สมใจ ภูครองทุ่ง และสุภาภรณ์ โรยรส. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.8>

ปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่ามากที่สุด ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.71$, S.D.=0.40)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัย พบว่านักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 8.25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 13.75 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการจัดทำอย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสมโดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาหลักสูตรคู่มือครู และเนื้อหาวิชา ตลอดจนหลักการสร้างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางและได้ผ่านการตรวจสอบ และ ประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก ทำให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคลหรือกลุ่มเพื่อน โดยครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือและชี้แนะ และ การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก นั้น ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับอัจฉิมา บรรพต และคณะ (2565) พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และยังส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI เป็นการผสมผสานระหว่างการสอนแบบร่วมมือและ

Citation : Rattarach, S., Phukrongtung, S. & Royrose, S. (2024). The Development of Mathematics Achievement of Grade 4 Students on Adding and Subtracting Fractions by TAI Techniques in Using Bingo Games.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.8>

การสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน มีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน โดยมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนที่ความสามารถ ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนกลุ่มที่เก่งคอยช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่อ่อน สอดคล้องกับ Trisanti & Hidayati (2020). กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TAI สามารถให้นักเรียนค้นหาแนวคิดที่ต้องเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับ Siregar, & Slamet, (2018) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้เทคนิค TAI แสดงให้เห็นว่าเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น สอดคล้องกับศิริราษ ภูมิประกาย (2565) พบว่า ผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ประกอบการใช้เกมบิงโก (Bingo Game) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 33.73 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 75.85 และสอดคล้องกับธเรศ คำหิราษ (2561) ทำการวิจัย เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละหลังการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI สูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิง โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.59 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.57 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิง เป็นการเรียนรู้แบบออกแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยโดยแยกออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้วิธีการคละกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ธเรศ คำหิราษ (2561) พบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI เรื่องอัตราส่วนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุดและสอดคล้องกับชนิสรา อริยะเดชซ์

Citation : ศศิพิมพ์ รัตราช, สมใจ ภูครองทุ่ง และสุภาภรณ์ ไรยรส. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ประกอบการใช้เกมบิงโก. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.8>

(2561) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TAI กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก การลบ และการคูณ ทศนิยม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.86 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.35

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับข้อมูลการเรียนรู้การสอนที่ส่งให้ผู้เรียน โดยเป็นข้อมูลที่ชัดเจน กระชับ และครอบคลุมเนื้อหาที่สำคัญ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายมากขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรมีกิจกรรมที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ ไม่น่าเบื่อในการเรียนรู้ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างจัดกิจกรรม เชื่อมโยงการเรียนรู้ต่อไปได้

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก กับการสอนปกติในเนื้อหาเรขาคณิตศาสตร์เพิ่มมากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปร หรือปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก เช่น ความคงทนทางการเรียนรู้ เพื่อจะนำมาพัฒนารูปแบบการสอนให้เหมาะสมที่สุด

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชนิสรา อริยะเดชซ์. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TAIกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก การลบ และการคูณทศนิยม leหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด.

Citation : Rattarach, S., Phukrongtung, S. & Royrose, S. (2024). The Development of Mathematics Achievement of Grade 4 Students on Adding and Subtracting Fractions by TAI Techniques in Using Bingo Games.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.8>

- ธเรศ คำหิราษ และชนกกันต์ สหัสทัศน์. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI. **วารสารวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ศึกษา**. 1(2) : 186-195.
- ศิธรานุช ภูมิประกาย, ธนาตล สมบูรณ์ และวีระ วงศ์สรรค์. (2565). การพัฒนาทักษะทางการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ประกอบการใช้เกมบิงโก (Bingo Game) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. **Mahamakut Graduate School Journal**. 20(2) : 214-228.
- สุริพร ศิรินามมนตรี. (2011). ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ; The Learning Outcomes of Mathematics Subject Group on Non-Equation for 9th Grade Education, Using the Collaborative Learning Method. **Rajabhat Mahasarakham University Journal**. 5(1) : 131-139.
- อัจจิมา บรรพต, ฤกษ์มาส โสขมา และเดชบุญ ประจักษ์. (2565). การเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI กับการสอนแบบปกติ. **วารสารวิจัยรำไพพรรณี**. 16(2) : 109-118.
- Slavin. (1990). Cooperative Learning Models for the 3 R'S. **Journal of Educational leadership**. 47(4) : 22-28.
- Siregar, I. I., & Slamet, I. (2018). Team Assisted Individualization (TAI) in Mathematics Learning Viewed from Multiple Intelligences. **Journal of Physics: Conference Series**. 1108(2018)012073 : 1-6; doi :10.1088/1742-6596/1108/1/012073.
- Trisanti, L. B., & Hidayati, W. S. (2020). The Implementation of Cooperative Learning Type Team Assisted Individualisation for Teaching 3D Geometry. **Journal of Education and Learning (EduLearn)**. 14(2) : 279-288.

Citation : ศศิพิมพ์ รัตราช, สมใจ ภูครองทุ่ง และสุภาภรณ์ โรยรส. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การบวก และการลบเศษส่วน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบการใช้เกมบิงโก. **วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ**. 2(2) : 1-12;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.8>

การตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี

The Decision Towards Selecting Beauty Clinic by Metrosexual consumers in Chonburi Province

ปาไลดา เขียวชอุ่ม¹ พิชญา รุ่งโรจน์² รพีภัทร ปราโมช^{3*}

สิงหาราช อุปพันธ์⁴ และทัชชกร สัมมะสุต⁵

Palida Keawcha-um¹, Pitchaya Rungrot², Raphiphat Pramoch^{3*},

Singharat Oupaphan⁴ and Touchakorn Sammasut⁵

Received : January 14, 2024; Revised : February 28, 2024; Accepted : March 3, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งผลการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม 3) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ (7P's) ที่ส่งผลการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม และ 4) เพื่อศึกษาปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อออนไลน์ที่ส่งผลการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม การใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรีที่ใช้บริการคลินิกเสริมความงาม จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สถิติใช้แบบสอบถามสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น และใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก ในการเก็บข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน คือ การ

¹⁻⁵คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา; Faculty of Management Science, Kasetsart University, Sriracha Campus, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : Raphiphat.pr@ku.th

Citation : Keawcha-um, P., Rungrot, P., Pramoch, R., Oupaphan, S. & Sammasut, T. (2024). The Decision

Towards Selecting Beauty Clinic by Metrosexual consumers in Chonburi Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 13-28; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.9>

วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Person's Correlation) ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 35-44 ปี จำนวน 120 คน 2) ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการ พบว่า ด้านที่มีระดับเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านกิจกรรม รองลงมาคือ ด้านความสนใจ ด้านความคิดเห็น ตามลำดับ

จากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ (7P's) พบว่า ด้านที่มีระดับเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านพนักงาน ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา รองลงมา คือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านลักษณะทางกายภาพ จากการศึกษามีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า ด้านที่มีระดับเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือ รองลงมา คือ ด้านดึงดูดใจ 3) จากการศึกษาความสัมพันธ์ของการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล อาทิ อายุระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน อาชีพ ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต อาทิ ด้านกิจกรรม ด้านความสนใจ ด้านความคิดเห็นในการตัดสินใจใช้บริการ ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ (7P's) อาทิ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด พนักงาน กระบวนการ ลักษณะทางกายภาพในการตัดสินใจใช้บริการ และ 4) ปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์ อาทิ ความดึงดูดใจ ความน่าเชื่อถือในการตัดสินใจใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ตามลำดับ

คำสำคัญ (Keywords) : การตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม, ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ (7P's), ปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์, Metrosexual

Abstract

This research aims to study decision making to use beauty clinic services among Metrosexual consumers in Chonburi Province. It is a survey research with the objectives 1) To study personal factors that influence the decision to use beauty clinic services. 2). To study the lifestyle factors that influence the decision to use beauty clinic services. 3). To study the service marketing mix factors (7P's) that influence decision to use beauty clinic services 4). To study influential factors from

Citation : ปาลิดา เขียวอุ่ม, พิษญา รุ่งโรจน์, รพีภัทร ปราโมช, สิงหราช อุปพันธ์ และทัชชกร สัมมะสุต. (2567). การตัดสินใจใช้

บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) :

13-28; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.9>

online media that affect the decision to use beauty clinic services. The sample group involved in this research was 400 metrosexual consumers in Chonburi Province who used beauty clinic services. The research tool used was a questionnaire. The statistics used in the descriptive statistical analysis were: frequency, percentage, mean and standard deviation. And inferential statistics, including Person's Correlation.

The results of the research: 1). Personal factors of the respondents were found to be a large sample group aged 35-44 years, numbering 120 people. 2). Lifestyle factors that affect the decision to use the service were found to be in areas that had a high level of the activity side, followed by the interest side and the opinion side, respectively. From the study of the service marketing mix factors (7P's), it was found that the side with the highest average level is the employee side, the product side, the price side, and the employee side. Next is the distribution channel side. From the study of factors of influencers on social media, it was found that the side with the highest average level was trustworthiness, followed by attractiveness. 3). From the study of the relationship of the decision to use beauty clinic services among Metrosexual consumers in Chonburi province, it was found that personal factors include age, education level, marital status, monthly income, occupation, lifestyle factors including activities, interests, and opinions in deciding to use services. Service marketing experience factors (7P's) include product, price, distribution channel, marketing promotion employees. Process: physical characteristics in deciding to use services. Social media influencer factors include attractiveness and trustworthiness in deciding to use the service. There is a relationship with the decision to use beauty clinic services among Metrosexual consumers in Chonburi Province, namely the product side and distribution channels, respectively.

Keywords : Factors Influencing the Decision to Use a Beauty Clinic Service, Service Marketing Mix Factors (7P's), Social Media Influencer Factors, Metrosexual

บทนำ (Introduction)

ในปัจจุบันการดำรงชีวิตของคนในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปมีส่วนธุรกิจเสริมความงามที่เติบโตมาจากความต้องการของคนรุ่นใหม่มาจากความหลากหลาย ทั้งในเรื่องของเพศและวัฒนธรรมไปถึงความต้องการพื้นฐานในสังคมค่านิยมของคนรุ่นใหม่ ที่มีความต้องการในเรื่องของรูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ หรือต้องการบุคลิกภาพที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเพศใด ๆ สังคมที่เปิดกว้างขวางใช้ภาพลักษณ์ของความสวยงามของหน้าตาและผิวพรรณเป็นจุดขายเพื่อสร้างโอกาสทางสังคมและเสริมสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง ข้อมูลจากศูนย์วิจัยกสิกรไทย เผยว่า ธุรกิจที่กำลังเป็นกระแสสังคมและมีการแข่งขันที่รุนแรงและสร้างเม็ดเงินหมุนเวียนได้อย่างมหาศาลก็คือ ธุรกิจคลินิกเสริมความงาม ในยุคที่กระแสการใส่ใจความงามที่กำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย สอดคล้องกับตัวเลขมูลค่าตลาดความงาม Marketeer Team (2566) ที่มีมูลค่าสูงถึง 248,000 ล้านบาท ถูกคาดการณ์ว่าจะเติบโตเฉลี่ยปีละ 16.6 % เพิ่มขึ้นจากปี 2563 เกือบ 3 เท่า

นอกจากนี้ยังมีเทรนด์ผู้ชายสมัยใหม่หันมาใส่ใจด้านความงามมากขึ้น ไม่เว้นกระทั่งในอดีตที่ผ่านมาการให้คำนิยามของลักษณะคำว่า “ผู้ชาย” คงไม่ใช่เรื่องสำคัญลักษณะทั่วไปของผู้ชายคนส่วนใหญ่จะนึกถึงความแข็งแรง เป็นผู้นำ ไม่ใส่ใจในภาพลักษณ์ของตนเองเมื่อเทียบเท่ากับผู้หญิง มีชีวิตประจำวันที่เรียบง่าย แต่ในปัจจุบันนี้ถ้าจะกล่าวคำว่า “ผู้ชาย” ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากกระแสการใช้ชีวิตของผู้ชายสมัยใหม่ที่กำลังเข้ามามีบทบาทมากขึ้นใน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพบว่าเพศชายที่ใส่ใจสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสวยงามด้านผิวพรรณ รูปลักษณ์ภายนอก มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและให้ความสนใจเรื่องดังกล่าวสูงกว่าคนทั่วไป แม้จะเป็นพฤติกรรมเฉพาะกลุ่มก็ยังคงเข้าคลินิกเพื่อคงสภาพสิ่งที่มีอยู่หรือทำให้ดียิ่งขึ้น แต่ด้วยกำลังซื้อที่สูงจึงเป็นโอกาสของธุรกิจที่สามารถตอบโจทย์ผู้บริโภคกลุ่มนี้ ปัจจุบันค่านิยมอันดับต้นของประเทศได้ให้ความสนใจในเรื่องของความสวยงามเป็นค่านิยมที่ผู้บริโภคในสังคมให้ความสำคัญ ญัฐกานต์ บุญนทร์ (2550 : 21-22) กล่าวว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตเป็นไลฟ์สไตล์เป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์ของแต่ละบุคคล สะท้อนถึงนิสัยและการกระทำของผู้คน และมักจะบ่งบอกถึงทัศนคติ ความเชื่อ ดังนั้นการใช้ไลฟ์สไตล์สามารถช่วยให้ธุรกิจของคุณเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมได้ และยังมีการปรับการโฆษณาและการตลาดผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับแต่ละสไตล์และสะท้อนความต้องการของกลุ่มนี้ทำให้เกิดสิ่งเร้าที่เกิดความคาดหวังเกี่ยวกับเหตุการณ์ ส่งผลให้รูปแบบของกิจกรรมที่แต่ละคนทำในแต่ละวันแสดงถึงตัวตนของแต่ละคนที่มีกิจกรรมต่างกัน โดยการใช้แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์และเว็บไซต์ต่าง ๆ มีความ

Citation : ปาลิดา เขียวอ่อม, พิษญา รุ่งโรจน์, รพีภัทร ปราโมช, สิงหราช อุพพันธ์ และทัชชกร สัมมะสุต. (2567). การตัดสินใจใช้

บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 13-28; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.9>

สนใจส่งเสริมสินค้าและบริการ - ปัจจุบันคลินิกเสริมความงามได้หันมาใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการทำตลาด เพื่อสร้างคุณค่า ของตราสินค้าของตนเองโดยเน้นที่คุณภาพการบริการ ความปลอดภัยของคลินิก และการนำนวัตกรรมใหม่ ผ่านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการติดต่อสื่อสารกับผู้บริโภค เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความตั้งใจซื้อสินค้าหรือใช้บริการของธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและ เกิดประสิทธิผลต่อการสร้างคุณค่าตราสินค้าของคลินิกเสริมความงามต่อไป (Coelho, R. L. F. et al., 2016)

จากข้างต้นที่กล่าวมานั้นจึงเกิดการตั้งคำถามผู้วิจัยให้มีความสำคัญในเรื่องของการใช้บริการคลินิกเสริมความงามของผู้บริโภค Metrosexual เพื่อต้องการเข้าถึงในการใช้บริการของการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามแนวโน้มการเติบโตของตลาดคลินิกเสริมความงามมีเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำผลการศึกษาเป็นแนวทางให้เกิดการสร้างความตระหนักรู้แก่ผู้ใช้บริการ นำไปสู่การแก้ปัญหาของงานวิจัยการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี นำผลการศึกษาเป็นแนวทางให้เกิดการสร้างความตระหนักรู้แก่ผู้ใช้บริการ ป้องกันการเกิดผลกระทบ

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งผลการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม ของกลุ่มผู้บริโภค metrosexual ในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งผลการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม ของกลุ่มผู้บริโภค metrosexual ในจังหวัดชลบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ (7P's) ที่ส่งผลการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม ของกลุ่มผู้บริโภค metrosexual ในจังหวัดชลบุรี
4. เพื่อศึกษาปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อออนไลน์ที่ส่งผลการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม ของกลุ่มผู้บริโภค metrosexual ในจังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยเรื่อง การศึกษาการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม ของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี มีการกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้บริโภค คือ กลุ่มเมโทรเซ็กชวล (Metrosexual) หรือกลุ่มผู้ชายสำอางที่ดูแลตัวเองรวมถึงกลุ่มคนที่รักในสุขภาพ ในจังหวัดชลบุรี เป็นจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นมากขึ้นโดยใช้วิธีการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้เลือกใช้แบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non - Probability Sampling) ได้แก่

1) วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกจากกลุ่มผู้บริโภคเพศชายที่เคยใช้บริการคลินิกเสริมความงาม เพื่อให้สะดวกในการเก็บแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์

2) วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสำรวจ (Survey Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่ใช้ บริการคลินิกเสริมความงาม และใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยได้ใช้คำถามคัดกรอง (Screening Question) เพื่อให้มีคุณสมบัติตรงตามกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษา

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล 1) อายุ 2) ระดับการศึกษา 3) สถานภาพสมรส 4) รายได้ต่อเดือน 5) อาชีพ ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินชีวิต 1) ด้านกิจกรรม 2) ด้านความสนใจ 3) ด้านความคิดเห็น ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ (7P's) 1) ผลิตภัณฑ์ 2) ราคา 3) ช่องทางการจัดจำหน่าย 4) การส่งเสริมการตลาด 5) พนักงาน 6) กระบวนการ 7) ลักษณะทางกายภาพ และปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์ 1) ความดึงดูดใจ 2) ความน่าเชื่อถือ

2.2 ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี

3. ขอบเขตเนื้อหา

จากการศึกษางานวิจัยเรื่องการศึกษาการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยเลือกศึกษาปัจจัย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินชีวิต ปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด (7P's) และปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์ ที่

Citation : ปาลิดา เขียวอ่อม, พิษญา รุ่งโรจน์, รพีภัทร ปราโมช, สิงหราช อุพพันธ์ และทัชชกร สัมมะสุต. (2567). การตัดสินใจใช้

บริการคลินิกเสริมความงามของผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 13-28; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.9>

ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัด ชลบุรี โดยใช้เกณฑ์ในการวัดผลแบบ Rating Scale และในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยเลือกใช้ตัวแปรปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินชีวิต ปัจจัยส่วนประสมการตลาด บริการ (7P's) ปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบออนไลน์ผ่านทาง Google forms ที่มีคำถาม สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษาในเอกสารงานวิจัย เนื่องจากกระจายแบบสอบถามได้ทั่วถึง เป็นการ ประหยัดค่าใช้จ่ายและมีการใช้งานที่ไม่ซับซ้อนประหยัดเวลาการจัดเก็บข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพ และข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถ เลือกตอบคำถามได้เพียงแค่คำตอบเดียว คำถามประกอบด้วย 5 ข้อ ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านกิจกรรม ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต ปัจจัย ส่วนประสมการตลาดบริการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์ และการตัดสินใจใช้บริการ คลินิกเสริมความงาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบคำถามได้เพียงแค่คำตอบเดียว

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire) ที่ตั้งคำถามกว้าง ซึ่งการใช้แบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire) นี้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการความคิดเห็นต่าง ๆ โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีอิสระ ในการตอบทางความคิด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 การศึกษางานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม ของกลุ่ม ผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี ” ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey) โดยการทำแบบสอบถาม ผ่านออนไลน์บน Google Forms โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริโภคที่มีการตัดสินใจใช้บริการคลินิก เสริมความงามที่อาศัยในจังหวัดชลบุรีของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ ระยะเวลา 60 วัน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบ

จำนวนประชากรของคอแครง Cochran(1977) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คน และสำรองไว้เพื่อแบบสอบถามไม่สมบูรณ์อีก 15 คน รวมเป็นจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นมากขึ้น

5.2 ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนามีการใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) เพื่อนำมาประมาณการข้อมูลของแต่ละตัวแปรและหาค่าคำตอบจากแบบสอบถาม

5.3 ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อเป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 4 ตัวแปรและสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย (Research Results)

1. สรุปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 35-44 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 สถานภาพ โสด จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 ระดับการศึกษา ปริญญาตรี 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รายได้ต่อเดือน 25,001-35,000 บาท 140 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9

2. สรุปผลการศึกษาการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี เมื่อพิจารณาทางด้านผลจากการศึกษาปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ด้านกิจกรรม ($\bar{X}$ = 3.22, S.D. = 0.522) รองลงมาคือ ด้านความสนใจ ($\bar{X}$ = 2.74, S.D. = 0.500) และด้านความคิดเห็น ($\bar{X}$ = 2.31, S.D. = 0.421) ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต

ข้อ	ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิต	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
1	ด้านกิจกรรม	3.22	0.522	เห็นด้วยปานกลาง
2	ด้านความสนใจ	2.74	0.500	เห็นด้วยปานกลาง
3	ด้านความคิดเห็น	2.31	0.421	เห็นด้วยน้อย

Citation : ปาลิดา เขียวอุ่ม, พิษญา รุ่งโรจน์, รพีภัทร ปราโมช, สิงหราช อุปพันธ์ และทัชชกร สัมมะสุต. (2567). การตัดสินใจใช้

บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 13-28; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.9>

3. สรุปผลการศึกษาการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี เมื่อพิจารณารายด้านผลจากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ (7P's) พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ด้านพนักงาน ($\bar{X}$ = 3.42, S.D. = 0.491) รองลงมาคือ ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}$ = 3.41, S.D. = 0.531) ด้านลักษณะทางกายภาพ ($\bar{X}$ = 3.37, S.D. = 0.503) ด้านราคา ($\bar{X}$ = 3.35, S.D. = 0.531) ด้านการส่งเสริมตลาด ($\bar{X}$ = 3.31, S.D. = 0.500) ด้านกระบวนการ ($\bar{X}$ = 3.27, S.D. = 0.545) และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X}$ = 3.22, S.D. = 0.497) ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ (7Ps)

ข้อ	ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ (7P's)	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
1	ด้านผลิตภัณฑ์	3.41	0.531	เห็นด้วยมาก
2	ด้านราคา	3.35	0.531	เห็นด้วยปานกลาง
3	ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	3.22	0.497	เห็นด้วยปานกลาง
4	ด้านการส่งเสริมตลาด	3.31	0.500	เห็นด้วยปานกลาง
5	ด้านพนักงาน	3.42	0.491	เห็นด้วยมาก
6	ด้านกระบวนการ	3.27	0.545	เห็นด้วยปานกลาง
7	ด้านลักษณะทางกายภาพ	3.27	0.503	เห็นด้วยปานกลาง

4. สรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี เมื่อพิจารณารายด้านผลจากการศึกษาปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือ ($\bar{X}$ = 3.44, S.D. = 0.466) รองลงมาคือ ด้านความดึงดูดใจ ($\bar{X}$ = 3.37, S.D. = 0.530) ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์

ข้อ	ปัจจัยผู้มีอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
1	ด้านความดึงดูดใจ	3.37	0.530	เห็นด้วยปานกลาง
2	ด้านความน่าเชื่อถือ	3.44	0.466	เห็นด้วยมาก

Citation : Keawcha-um, P., Rungrot, P., Pramoch, R., Oupaphan, S. & Sammasut, T. (2024). The Decision

Towards Selecting Beauty Clinic by Metrosexual consumers in Chonburi Province. Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 13-28; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.9>

5. สรุปผลจากตารางที่ 4 ได้ผลว่า “การตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม ของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี” ความสัมพันธ์และผลลัพธ์มีความเหมาะสมกับข้อมูลในระดับที่ดี โดยตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์คือ ด้านกิจกรรม ด้านความสนใจ ด้านความคิดเห็น ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคคลากร ด้านกระบวนการ ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านความดึงดูดใจ และ ด้านความน่าเชื่อถือ ในส่วนของตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี มีค่าอำนาจการพยากรณ์ (R) = 0.845 คิดเป็น 84.5% เมื่อกำหนดค่า P -Value ไม่เกิน 0.05 และพยากรณ์ตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อตัวแปรตามโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Beta) พบว่าตัวแปรที่สามารถใช้พยากรณ์หรือส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ($Beta = 0.179, P = 0.001$) ด้านช่องทางการจำหน่าย ($Beta = 0.099, P = 0.040$) ด้านความดึงดูดใจ ($Beta = 0.186, P < 0.001$) และ ด้านความน่าเชื่อถือ ($Beta = 0.234, P < 0.001$) และตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี คือ ด้านกิจกรรม ($Beta = 0.021, P = 0.657$) ด้านความสนใจ ($Beta = 0.058, P = 0.122$) ด้านความคิดเห็น ($Beta = -0.062, P = 0.053$) ด้านราคา ($Beta = 0.008, P = 0.860$) ด้านพนักงาน ($Beta = 0.037, P = 0.412$) ด้านกระบวนการ ($Beta = 0.069, P = 0.115$) ด้านลักษณะทางกายภาพ ($Beta = 0.080, P = 0.131$) ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรตามคือการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี				
ตัวแปร	B	Beta	t	P-Value
ค่าคงที่	0.342		2.878	0.004
ด้านกิจกรรม	0.019	0.021	0.445	0.657
ด้านความสนใจ	0.057	0.058	1.551	0.122
ด้านความคิดเห็น	-0.072	-0.062	-1.939	0.053
ด้านผลิตภัณฑ์	0.166	0.179	3.242	0.001
ด้านราคา	0.008	0.008	0.177	0.860
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	0.098	0.099	2.057	0.040
ด้านการส่งเสริมการตลาด	0.048	0.049	1.009	0.313
ด้านพนักงาน	0.037	0.037	0.821	0.412
ด้านกระบวนการ	0.062	0.069	1.580	0.115
ด้านลักษณะทางกายภาพ	0.078	0.080	1.513	0.131
ด้านความพึงพอใจ	0.172	0.186	3.559	<.001
ด้านความน่าเชื่อถือ	0.246	0.234	5.190	<.001
R = .887, R ² = .787, Adjust R ² = .783, F = 217.026, P = .000				

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของผู้บริโภคกลุ่ม Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี” สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่ม ผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม ไม่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความหลากหลายของการให้บริการสามารถรองรับความต้องการในการเข้ารับบริการคลินิกเสริมความงามของผู้ที่ตัดสินใจมาใช้บริการได้ทุกกลุ่มอายุ โดยกลุ่มประชากรส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ที่ 35 – 44 ปี สถานภาพ โสด มีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนที่มีรายได้ 25,001 -

Citation : Keawcha-um, P., Rungrot, P., Pramoch, R., Oupaphan, S. & Sammasut, T. (2024). The Decision

Towards Selecting Beauty Clinic by Metrosexual consumers in Chonburi Province. Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 13-28; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.9>

35,000 บาท ขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา สิริมงคล (2554) ที่ได้กล่าวว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการใช้บริการคลินิกเสริมความงามไม่แตกต่างกัน สถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง อาจมีระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกันไป ในบางผู้บริโภคมักอาจมีระดับการศึกษาที่ต่ำ แต่อาจมีรายได้ที่สูงกว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีก็เป็นได้ ส่งผลให้ไม่ ผู้บริโภคจะมีสถานภาพไหน ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ก็สามารถมีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วสิษฐ์ อุทาสิน และ สมพล พงษ์ว่า (2554) พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการสถาบันเสริมความงามในเขตเทศบาลสมุทรสาคร มี ลูกค้ำส่วนใหญ่ที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามไม่ต่างกัน

2. สรุปผลการศึกษาปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่ม ผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะทางจิตวิทยา คือ กิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interest) ความคิดเห็น (Opinion) ผู้บริโภคกลุ่ม Metrosexual รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรม ด้านความสนใจและด้านความคิดเห็นโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรีในด้านความถี่โดยเฉลี่ยในด้านการตัดสินใจใช้บริการ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของณัฐกานต์ บุญนันท (2550 : 21-22) ที่ได้กล่าวว่าเนื่องจากรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนแตกต่างกันผู้ที่ใช้บริการคลินิกเสริมความงามเป็นประจำอาจจะไม่ได้ชอบออกงานสังคมหรือไม่ได้พบปะผู้คนบ่อยครั้งและ ผู้คนที่สนใจเทคโนโลยีที่สถาบันเสริมความงามมีความปลอดภัยสูงแต่บุคคลนั้นก็ไม่ได้เข้าสถาบันเสริมความงามบ่อยครั้งเพียงแต่มีความคิดว่าเทคโนโลยีมีความปลอดภัยสูงเท่านั้น

3. สรุปผลการศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาด (7P's) ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม ของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ (Product), ด้านราคา (Price) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place), ด้านบุคลากร (People), ด้านกระบวนการ (Process), ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion), และด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงาม ของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วรีดา ศานติวงษ์การ (2561) ที่ได้กล่าวว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาด (7P's) มีความสำคัญต่อการดำเนิน

Citation : ปาลิดา เขียวอ่อม, พิษญา รุ่งโรจน์, รพีภัทร ปราโมช, สิงหราช อุพพันธ์ และทัชชกร สัมมะสุด. (2567). การตัดสินใจใช้

บริการคลินิกเสริมความงามของผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 13-28; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.9>

ธุรกิจบริการ และมีส่วนในการตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภค โดยหากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งมีความไม่เหมาะสมอาจนำมาซึ่งความเสียเปรียบในเชิงการแข่งขันทางธุรกิจหรือส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามได้

4. สรุปผลการศึกษาปัจจัยอิทธิพลทางสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี พบว่า การใช้แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์และเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสินค้าและบริการ แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่มีเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลในตัวซึ่งช่วยให้บริษัทสามารถติดตามความคืบหน้าของความสำเร็จและการมีส่วนร่วมของแคมเปญโฆษณาได้ เมื่อใช้สื่อสังคมออนไลน์ถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจและลูกค้า เนื่องจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็ว การเชื่อมต่อความเร็วสูง ความสะดวกสบาย การใช้งานและกระจายสื่อสังคมโซเชียลมีเดียอย่างรวดเร็ว หน่วยธุรกิจต่าง ๆ รวมถึงคลินิกเสริมความงาม จึงมีกลยุทธ์การตลาดที่สร้างมูลค่าแบรนด์ดีให้เหมาะสมกับการตลาดบนสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งพบได้ว่าการเติบโตของธุรกิจเสริมความงามสัมพันธ์กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งไม่ใช่เพียงช่องทางการสื่อสารสินค้าของผู้ประกอบการ แต่ยังเป็นช่องทางการสื่อสารการตลาด รักษาและสร้างความสัมพันธ์ กับลูกค้าในการสร้างตราสินค้า สร้างคุณค่าและภาพลักษณ์ ผู้ประกอบการธุรกิจคลินิกเสริมความงามจึงต้องเน้นกลยุทธ์การตลาดสื่อสังคมออนไลน์และเพิ่มส่วนแบ่งในกิจกรรมการตลาดแบบผสมผสานซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการคลินิกสามารถสร้างรายได้ มหาศาลจากการเพิ่มส่วนแบ่งมูลค่าตราสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Beig, & Khan (2018) กล่าวว่า การแบ่งปันเนื้อหาและการโต้ตอบมีผลกระทบเชิงบวกอย่างมากต่อประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส ประสบการณ์ทางอารมณ์และประสบการณ์พฤติกรรมทางอารมณ์ และประสบการณ์ทางปัญญา สอดคล้องกับ Sharma, Ahuja, & Alavi (2018) กล่าวว่า ข้อความทาง การตลาดที่สื่อสารออกไปโดยผู้มีอิทธิพลของตราสินค้าควรขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างระดับความผูกพัน ของลูกค้ากับตราสินค้าและการเชื่อมโยงของตนเองกับตราสินค้า สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความสบายใจหลัง การตัดสินใจซื้อและความพึงพอใจโดยรวมของลูกค้า ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้มีอิทธิพลบนสื่อสังคมออนไลน์เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผู้ติดตาม ก็คือ คอนเทนต์ความน่าเชื่อถือ และความน่าดึงดูดใจ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 1 ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยด้านอื่นนอกเหนือจากปัจจัยที่ได้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์กับผู้ประกอบการหรือผู้ที่สนใจ นำผลการวิจัยมาวิเคราะห์และนำมาปรับใช้ดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดและด้านการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาแผนปฏิบัติการที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ใช้บริการในกลุ่มความต้องการที่มีความแตกต่างกันเพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้บริโภค

1.2 อุตสาหกรรมความงามในปัจจุบันมีประเภทบริการค่อนข้างหลากหลาย และมีกลุ่มลูกค้าหลายประเภทดังนั้นการวิจัยในอนาคตจึงควรคำนึงถึงปัจจัยใหม่ๆนอกจากสิ่งที่ได้รับการศึกษามาก่อนแล้วซึ่งผลสรุปได้ว่าสามารถนำมาใช้พิจารณาอิทธิพลสำคัญต่อพฤติกรรมการยอมรับบริการในสถานประกอบการด้านความงามได้นอกจากนี้ผลการวิจัยสามารถอธิบายพฤติกรรมผู้บริโภคได้ภายในระยะเวลาหนึ่งเท่านั้นเพราะเทคโนโลยีความงามและค่านิยมของผู้คนมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในทุกยุคสมัยผู้วิจัยจึงเชื่อว่าผลการวิจัยในอดีตไม่สามารถใช้อธิบายพฤติกรรมผู้บริโภคในปัจจุบันได้ทั้งหมด

1.3 ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับการแข่งขันให้มีความหลากหลายมากขึ้นเนื่องจากสถานการณ์การแข่งขันที่รุนแรงในอุตสาหกรรมความงามปัจจุบัน เจ้าของธุรกิจความงามจึงไม่ควรมองข้ามการนำมาซึ่งความได้เปรียบ

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเลือกศึกษารูปแบบพฤติกรรมต่อการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในเขตพื้นที่จังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดชลบุรี เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและเข้าถึงแก่กลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมกับแต่ละเขตพื้นที่มากขึ้นและเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายและสามารถนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

2.2 ควรทำการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติมที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการ เนื่องจากปัจจุบันโลกมีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอส่งผลให้พฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปตามลำดับยกตัวอย่างเช่น พฤติกรรมผู้บริโภค เทคโนโลยี และค่านิยม

2.3 ควรศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มเป้าหมายผู้ชายที่ยังไม่เคยเข้ารับการใช้บริการคลินิกเสริมความงามมาก่อน เพื่อศึกษาถึงแนวโน้มการเข้ารับใช้บริการคลินิกเสริมความงาม และนำมาวิเคราะห์เพื่อที่จะสามารถนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจได้อย่างเหมาะสม

2.4 ควรมีการเลือกศึกษาเพิ่มเติมในเครื่องมืออื่น ๆ มาใช้เพื่อประกอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย เช่น การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงและหลากหลายมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- จิตติมา ศิริมงคล. (2554). การศึกษาปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และการสื่อสารแบบครบวงจร (IMC) มีผลต่อพฤติกรรมตัดสินใจใช้บริการคลินิกผิวหน้าและความงามของผู้บริโภคเพศหญิงในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐกานต์ บุญนันท. (2550). รูปแบบการดำเนินชีวิต. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.pol.cmu.ac.th>. สืบค้น 17 ธันวาคม 2566.
- มาเก็ตเทียร์. (2566). ผู้หญิงอย่าหยุดสวยต้นตลาดเสริมความงามไทยได้รับอานิสงส์เปิดประเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://marketeeronline.co/archives/292227>. สืบค้น 21 ธันวาคม 2566.
- วิสิทธิ์ อุทาสิน และ สมพล ท่งหว่า. (2554). พฤติกรรมและปัจจัยการตัดสินใจใช้บริการสถานเสริมความงามของลูกค้าในเขตเทศบาลสมุทรสาคร อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรีดา ศานติวงศ์การ. (2561). ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด (7Ps) ที่มีผลต่อการตัดสินใจของลูกค้าในการซื้อผลิตภัณฑ์จากร้านขายยาเดอะฟาร์มาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Beig, F. A., & Khan, M. F. (2018). Impact of Social Media Marketing on Brand Experience: A Study of Select Areal Brands on Facebook. *Journal of Business Perspective*. 22(3) : 264-275.

- Coelho, R. L. F. et al. (2016). **Does social media matter for post typology? Impact of post content on Facebook and Instagram metrics.** [Online]. Available : Online Information Review. Retrieved 17 December 2023.
- Cochan, W. G. (1977). **Sampling Techniques.** 3rd edition. New York: John Wiley & Sons.
- Shama, R., Ahuja, V., & Alavi, S. (2018). The Future Scope of Netnography and Social Analysis in the Field of Marketing. **Journal of Internet Commerce.** 17(1) : 26-45.

Citation : ปาลิดา เขียวขุ่ม, พิษญา รุ่งโรจน์, รพีภัทร ปราโมช, สิงหราช อุปพันธ์ และทัชชกร สัมมะสุด. (2567). การตัดสินใจใช้

บริการคลินิกเสริมความงามของกลุ่มผู้บริโภค Metrosexual ในจังหวัดชลบุรี. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 13-28; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.9>

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ
หาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI
The Development of Mathematics Achievement on Similarity
for Mathayomsuksa 3 Using Inquiry cycle (5Es) with
Cooperative Learning TAI Techniques

ชิษณุพงศ์ สุวรรณไตรย์^{1*} และสุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล²
Chitsanuphong Suwannatrai^{1*} and Suwannawat Thienyutthakul²

Received : January 8, 2024; Revised : February 8, 2024; Accepted : February 13, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับเทคนิค TAI เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลัง การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการ เรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนคำชะอีพิทยาคม จำนวน 19 คน ซึ่งได้มา จากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการ เรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ร้อยละ และสถิติทดสอบค่าที

¹⁻²คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Education and Educational Innovation, Kalasin University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : chitsanuphong.su@ksu.ac.th

Citation : Suwannatrai, C. & Thienyutthakul, S. (2024). The Development of Mathematics Achievement on

Similarity for Mathayomsuksa 3 Using Inquiry cycle (5Es) with Cooperative Learning TAI Techniques.
Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 29-44; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.10>

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับ เทคนิค TAI นักเรียนมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 89.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ (Keywords) : การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es), การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI, ความคล้าย

Abstract

This research aimed to: 1) Study of academic achievement in mathematics on similarity for mathayomsuksa 3 using Inquiry cycle (5Es) with cooperative learning TAI techniques students compared to the 70% criteria. 2) Comparing achievement before and after organizing mathematics learning on similarity for mathayomsuksa 3 using Inquiry cycle (5Es) with cooperative learning TAI techniques. The sample group was 19 mathayom 3 students at Khamcha-i Pitthayakhom School, Which was obtained through simple random sampling using classrooms for the randomization process. The tools used in the research include learning management plans. Academic achievement test. Data analysis statistics include mean, standard deviation, percentage, and t-test statistics.

The results of the research found that: 1) Academic achievement in mathematics on similarity for mathayomsuksa 3 using Inquiry cycle (5Es) with cooperative learning TAI techniques It was found that the students had a score of 89.47%, which was higher than the specified criteria of 70%. 2) Academic achievement in mathematics on similarity for mathayomsuksa 3 using Inquiry cycle (5Es) with cooperative learning TAI techniques after studying higher than before studying statistically significant at the .05 level.

Citation : ชิงชุมพงศ์ สุวรรณไตรย์ และสุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

เรื่อง ความคล้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 29-44;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.10>

Keywords : Inquiry Cycle (5Es), Cooperative Learning (TAI) Techniques, Similarity

บทนำ (Introduction)

คณิตศาสตร์มีบทบาทที่สำคัญต่อโลกในปัจจุบันมากไม่ว่าจะด้านของวิทยาการสาขาต่าง ๆ เศรษฐกิจ สังคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตมากขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จากการฝึกปฏิบัติ ฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาด้วยตัวเอง กิจกรรมการเรียนการสอนต้องผสมผสานสาระทั้งเนื้อหาและทักษะการใช้ชีวิตเพื่อให้เด็กสามารถคิดภาพตามได้เป็นทักษะกระบวนการการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ซึ่งการเรียนรู้เนื้อหาสาระทางคณิตศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้พบเห็นหรือมีอยู่ในชีวิตประจำวันเราทำให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็นยังสามารถฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายอยู่มากมายทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจองแท้จากตัวอย่างที่สัมผัสได้จริง ทำให้วิชาคณิตศาสตร์นั้นมีประโยชน์ มีคุณค่า สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงได้ จะส่งผลให้คณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่น่าสนใจ ไม่ใช่เป็นเพียงวิชาที่มีแต่เรียนกฎ ทฤษฎีบท สูตรและนิยาม อย่างเดียว เพื่อใช้แก้ปัญหาคณิตศาสตร์ไม่ว่าจะในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนได้ (อัมพร ม้าคอง, 2543 : 101)

แม้วิชาคณิตศาสตร์จะมีความสำคัญเพียงใด แต่ก็ยังพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของวิชานี้ เพราะว่าเป็นวิชาที่ยากอาจเป็นเพราะคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีส่วนของความเป็นนามธรรมสูง และรูปแบบเชิงนามธรรมมาก มักจะถูกนำเสนอในลักษณะที่เข้าใจยาก ทำให้ผู้เรียนรู้สึกท้อแท้ แห้งแล้ง ทั้งขาดบทบาทในการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันที่น่าสนใจ และการวิเคราะห์ว่าใช้ในชีวิตของนักเรียนอย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นกำแพงกั้นคนส่วนใหญ่ไม่ให้เห็นประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์เท่าที่ควร (จินดิษฐ์ ละออปักษิณ และรัตนันท์ บุญเคลือบ, 2552) ซึ่งการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ส่วนใหญ่ครูมักจะเป็นผู้อธิบายทำให้นักเรียนไม่ได้คิดวิเคราะห์ในการแก้ปัญหาที่ปฏิบัติอยู่เป็นเพียงการทำโจทย์แบบฝึกหัดเท่านั้นทำให้ไม่น่าสนใจ ซึ่งเป็นรายบุคคลที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมและฝึกการแก้ปัญหาาร่วมกันน้อยมาก ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์จึงควรมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาความสามารถใน

Citation : Suwannatrai, C. & Thienyutthakul, S. (2024). The Development of Mathematics Achievement on

Similarity for Mathayomsuksa 3 Using Inquiry cycle (5Es) with Cooperative Learning TAI Techniques.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 29-44; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.10>

การแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมในปัจจุบัน และปัญหาอุปสรรคที่ต้องพบในแต่ละวันตามการเปลี่ยนแปลงของโลกตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม ปรีชา เนาว่าเย็นผล (2537 : 5-6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการแก้ปัญหาไว้ 3 ประการ ดังนี้ ประการที่ 1 การแก้ปัญหาคือเป็นความสามารถขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนพึงมี ประการที่ 2 การแก้ปัญหาคำทำให้เกิดการค้นพบความรู้ใหม่เกิดจากความพยายามในการแก้ปัญหา และประการที่ 3 การแก้ปัญหาคือเป็นความสามารถที่ต้องการปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล แสดงความคิดออกมาชัดเจนมีระเบียบและรัดกุม ดังนั้นการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ต้องปรับปรุงให้เข้ากับยุคสมัยให้ทันเหตุการณ์ ในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตมากขึ้น ทำให้ครูผู้จัดการเรียนการสอนได้หลากหลายมากขึ้น วิธีการสอนที่หลากหลายวิธีเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนมากขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่อยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ซึ่งเป็นกระบวนการที่นักเรียนจะต้องสืบค้นเสาะหาสำรวจ ตรวจสอบ และค้นคว้าด้วยวิธีการต่าง ๆ จนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการรับรู้ ความรู้นั้นอย่างมีความหมายและสามารถสร้างเป็นองค์ความรู้ของนักเรียนเอง อย่างถูกต้อง ครบถ้วนตามเนื้อหา (เวชฤทธิ์ อังกะนัทรขจร, 2555 : 95) ซึ่งมี 5 ขั้นตอน (5Es) ดังนี้ 1) ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นขั้นตอนแรกที่ครูนำเสนอปัญหาหรือสถานการณ์ที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ 2) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนสำรวจ รวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตและลงมือปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่เป็นมโนทัศน์ของตนเองได้ 3) ขั้นอธิบาย (Explanation) เป็นขั้นที่นักเรียนนำข้อสรุปที่ได้มานำเสนอและอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยครูให้คำแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น 4) ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) เป็นขั้นที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ หรือสถานการณ์ที่เกิดในชีวิตประจำวันผ่านการทำแบบฝึกหัดเพื่อทำให้เกิดความรู้ที่กว้างขึ้น 5) ขั้นประเมิน (Evaluation) เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถตรวจสอบความรู้ที่ได้ โดยอาจจะใช้แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน หรือครูอาจจะถามนักเรียนเป็นคำถามปลายเปิดเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ (Bybee et al, 2006 : 8-10; ชาตรี ฝ่ายคำตา, 2551 : 39; พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2552 : 19; เวชฤทธิ์ อังกะนัทรขจร, 2555 : 95-96; สุนทร สันธพานนท์, 2558

Citation : ชิงชุมพงศ์ สุวรรณไตรย์ และสุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

เรื่อง ความคล้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 29-44;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.10>

: 47–49) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน(5Es) จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดของตนเองทางสติปัญญาของตนเองอย่างถูกต้องมีอิสระ และช่วยพัฒนานักเรียนและผู้อื่นได้โดยการช่างสังเกต มีเหตุผลไม่เชื่ออะไรง่ายๆโดยเด็ดขาด (พรพิมล พรพิรชนม์, 2551 : 128) ซึ่งนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกความคิดและฝึกการกระทำ ทำให้ได้เรียนรู้วิธีการจัดระบบความคิดและวิธีเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ความรู้คงทนและถ่ายโยงการเรียนรู้โดยการอธิบายให้เพื่อนในชั้นเรียนเข้าใจได้ ทำให้สามารถจดจำได้นานและนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้อีกด้วย (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552 : 332)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI เป็นวิธีสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เป็นวิธีการสอนที่สนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคลทำให้ผู้เรียนสนใจและเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น โดยที่นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการช่วยให้นักเรียนพัฒนาวิธีการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและการเป็นผู้นำที่ดีนักเรียนเกิดความมั่นใจ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นด้วย (กชกร พัฒเสมอ, 2558 : 3)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ในการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

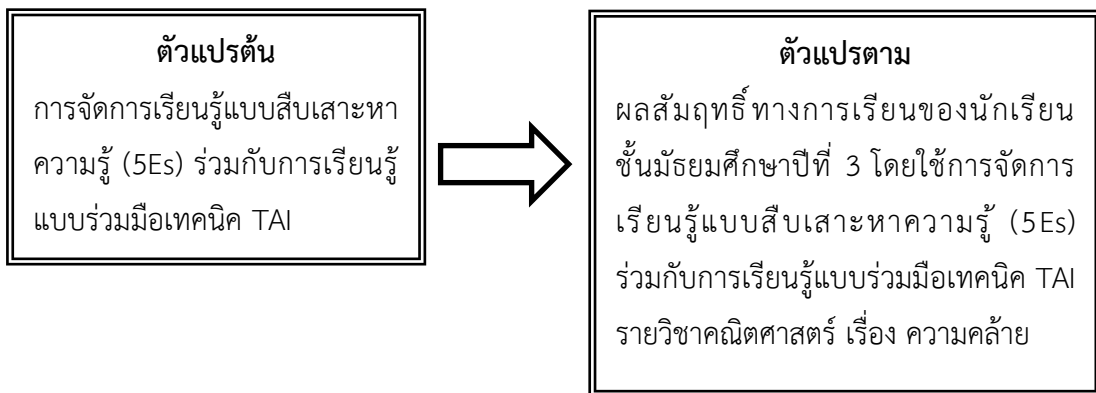
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ตัวแปรที่ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI รายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัว

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคำชะอีพิทยาคม อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้อง 49 คน

Citation : ชินพงศ์ สุวรรณไตรย์ และสุวรรณ์วัฒน์ เทียนยุทธกุล. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

เรื่อง ความคล้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 29-44;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.10>

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนคำชะอีพิทยาคม อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 19 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI จำนวน 8 แผน ใช้เวลา 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนคำชะอีพิทยาคม ตำบลคำชะอี อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้ในการศึกษาของการวิจัยครั้งนี้
2. ก่อนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ (Pre-test) เรื่อง ความคล้าย แบบปรนัย 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นไปทำการทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการ ทดลองครั้งนี้เป็นคะแนนก่อนเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดสอบด้วยตนเอง

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design

Group	Pre - test	Treatment	Post – test
E	O ₁	X	O ₂
E	แทน	กลุ่มตัวอย่าง	
O ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre – test)	
X	แทน	การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI	
O ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Post – test)	

Citation : Suwannatrai, C. & Thienyutthakul, S. (2024). The Development of Mathematics Achievement on

Similarity for Mathayomsuksa 3 Using Inquiry cycle (5Es) with Cooperative Learning TAI Techniques.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 29-44; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.10>

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ทางวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง ความคล้าย ใช้เวลาในการสอน 8 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง

ตารางที่ 2 จัดการเรียนรู้ทางวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง ความคล้าย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
1	รูปเรขาคณิตที่คล้ายกัน	1
2	รูปเรขาคณิตที่คล้ายกัน	2
3	รูปสามเหลี่ยมที่คล้ายกัน	1
4	รูปสามเหลี่ยมที่คล้ายกัน	1
5	รูปสามเหลี่ยมที่คล้ายกัน	1
6	รูปสามเหลี่ยมที่คล้ายกัน	1
7	รูปสามเหลี่ยมที่คล้ายกัน	1
8	โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับรูปสามเหลี่ยมที่คล้ายกัน	4
รวม		12

4. เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ทางวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ครบแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ (Post-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

Citation : ชิงชุมพงศ์ สุวรรณไตรย์ และสุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

เรื่อง ความคล้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 29-44;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.10>

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

N	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	t	Sig.
19	20	17.89	89.47	2.13	7.96*	0.00

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.89 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 89.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้
(5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	19	20	7.68	38.42	3.67	7.96*	18	0.00
หลังเรียน			17.89	89.47	2.13			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI โดยคะแนนเฉลี่ย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 17.89 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 89.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น (5Es) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) 2) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) 3) ขั้นอธิบาย และลงข้อสรุป (Explanation) 4) ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) 5) ขั้นประเมิน (Evaluation) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับนักเรียน หรือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนนั้น สามารถพัฒนาความคิดได้มากขึ้น รู้จักใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาตนเองและ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อีกด้วย ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ไปพร้อม กันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ และเข้าใจเนื้อหาที่กำลังศึกษา ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ดีขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ รักเกียรติ รักอุทุมการณ์ และนฤมล ศักดิ์ปริญญากานต์

Citation : ชัชพงศ์ สุวรรณไตรย์ และสุวรรณ์วัฒน์ เทียนยุทธกุล. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

เรื่อง ความคล้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการ
เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 29-44;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.10>

(2564) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามดีกรีสอง โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น (5E) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแผน สูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐานที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ณัฐพล หงษ์ทอง และคณะ (2566) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การให้เหตุผลทางเรขาคณิต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับ GeoGebra หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศศิธร โมลา และคณะ (2563) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยรูปแบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es ร่วมกับการกระบวนการแก้ปัญหาของโพลยา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.68 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.42 และมีคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 17.89 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.47 เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติทดสอบที (t-test dependent) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) เป็นกระบวนการที่นักเรียนจะต้องสืบค้น เสาะหา สำรวจตรวจสอบ และค้นคว้าด้วยวิธีต่าง ๆ จนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการรับรู้ความรู้นั้นอย่างถูกต้อง และอย่างมีความหมายจึงจะสามารถสร้างองค์ความรู้ของนักเรียนเอง และเก็บเป็นข้อมูลไว้ในสมองโดยการอธิบายให้คนอื่นเข้าใจได้มากกว่าการเรียนรู้อย่างยาวนานสามารถนำมาใช้ได้เมื่อมีสถานการณ์ใด ๆ มาเผชิญหน้า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่ง โดยจัดนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4-5 คน ที่คละความสามารถทางการเรียนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มตัวเองและเพื่อนในชั้นเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ไปด้วยกัน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ณัฐนันท์ จุยกาวงค์ (2565) พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง ทศนิยม หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ

Citation : Suwannatrai, C. & Thienyutthakul, S. (2024). The Development of Mathematics Achievement on

Similarity for Mathayomsuksa 3 Using Inquiry cycle (5Es) with Cooperative Learning TAI Techniques.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 29-44; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.10>

สอดคล้องกับ งานวิจัยของ รัชเกียรติ รัชอุตมการณ์ และนฤมล ศักดิ์ปรกรณ์กานต์ (2564) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามดีกรีสอง หลังจัดการเรียนการสอน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น (5E) สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ สุพิชญา เขียวหวาน และคณะ (2565) พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ประกอบกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) พบว่า ภาพรวมของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ อภิญญา ทองเสนา, อัญชลี แสงอาวูธ และมัทนียา พงศ์สุวรรณ (2566) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ อัจจิมา บรรพต, กฤษณะ โสขุม และเดช บุญประจักษ์ (2565) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรแนะนำนักเรียนและทำความเข้าใจกับนักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในแต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อน เพื่อที่จะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ครูควรให้ความสำคัญต่อการเลือกใช้ข้อคำถามให้ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้เก่าสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการที่สำคัญ หรือวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์จริงที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ที่มีการพัฒนาทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ด้าน

Citation : ชัชพงศ์ สุวรรณไตรย์ และสุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

เรื่อง ความคล้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 29-44;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.10>

อื่นๆ ที่เหมาะสมกับบริบทของครู นักเรียน และโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ในด้านต่าง ๆ

2.2 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ไปใช้ในระดับอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่าเหมือนหรือต่างกันหรือไม่อย่างไร

เอกสารอ้างอิง (References)

- กขกร พัฒเสมอ. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน. จันทบุรี มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จินดิษฐ์ ละออปักชิน และรัตนันท์ บุญเคลือบ. (2552). หนึ่งวันผจญภัยในดินแดนคณิตศาสตร์มหัศจรรย์. กรุงเทพฯ : สารานุกรม.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตคอร์ปอเรชั่น.
- ชาตรี ฝ่ายคำตา. (2551). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการสืบเสาะหาความรู้. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 11(11) : 32-45.
- ณัฐนันท์ จุยกาวังศ์. (2565). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่อง ทศนิยม โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะ หาความรู้ 5E ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. KJU International Journal of Humanities and Social Sciences. 12(1) : 1-20.
- ณัฐพล หงษ์ทอง, อีริชิตี โลกธาตุ และสิทธิพร ประทีป. (2566). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับบทเรียนผ่าน GeoGebra ที่มีต่อการคิดเชิงเรขาคณิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสาร วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ศึกษา. 6(2). 320-332.

ปรีชา เนาว์เย็นผล. (2537). **หน่วยที่ 12 การแก้ปัญหาคณิตศาสตร์** (ประมวลสาระัตถะและ วิทยวิธีทางคณิตศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี.

พรพิมล พรพิรชนม์. (2551). **การจัดกระบวนการเรียนรู้**. สงขลา : เทมการพิมพ์สงขลา.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2552). **สอนวิทยาศาสตร์เพื่อความเข้าใจด้วยกระบวนการออกแบบย้อนกลับ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ บริษัท พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.

รักษเกียรติ รักษอุดมการณ์ และนฤมล ศักดิ์ปกรณกานต์. (2564). ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามดีกรีสอง โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น (5E) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **วารสารครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย**. 15(1) : 20-29.

เวชฤทธิ์ อังกะนภัทรขจร. (2555). **ครบเครื่องเรื่องความรู้สำหรับครูคณิตศาสตร์**. กรุงเทพฯ : จรัสสินทวงศ์สินทวงศ์การพิมพ์.

ศศิธร โมลา, คมสัน ตรีไพบูลย์ และวิมลรัตน์ จตุรานนท์. (2563). ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยรูปแบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es ร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาของโพลยา. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**. 22(3) : 262-274.

สุนันท์ สินธพานนท์. (2558). **การจัดการเรียนรู้ ของครูยุคใหม่...เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง.

สุพิชญา เขียวหวาน, อีรติพย์ โตตอบ, ณรงค์ ไกรเนตร์ และคณะ. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ประกอบกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เรื่อง ปริซึมและทรงกระบอก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกุยบุรีวิทยา. **วารสารวิชาการวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม**. 32(2) : 71-79.

Citation : ชัชณพงศ์ สุวรรณไตรย์ และสุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

เรื่อง ความคล้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI. **วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ**. 2(2) : 29-44;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.10>

- อภิญา ทองเสนา, อัญชลี แสงอาวุธ และมัทนียา พงศ์สุวรรณ. (2566). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลสวี (บ้านนาโพธิ์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อัจจิมา บรรพต, กฤษณะ โสขุม และเดช บุญประจักษ์. (2565). การเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI กับการสอนแบบปกติ. วารสารวิจัยรำไพพรรณี. 16(2) : 109-118.
- อัมพร ม้าคนอง. (2543). การคิด. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Rodger W. Bybee, Joseph A Taylor, April Gardner and Pamela Van Scotter. (2006). **The BSCS 5E instructional model: Origins and Effectiveness**. Colorado Springs: CO:BSCS.

Citation : ชิงนุพงศ์ สุวรรณไตรย์ และสุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

เรื่อง ความคล้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 29-44;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.10>

องค์ประกอบของการศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ

Elements Studies of Intelligent Leadership

สัญญา เคนาภูมิ^{1*} และวิเชียร พรหมแก้ว²
Sanya Kenaphoom^{1*} and Wichian Promkaew²

Received : August 26, 2023; Revised : December 7, 2023; Accepted : December 9, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ (Intellectual leadership) เป็นบทบาทของผู้นำการตัดสินใจและการสร้างทุนทางสังคมและทางปัญญาเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ท้าทายที่รวมความคิดคำนึงและความรู้สำหรับการพัฒนาองค์กร การศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะเป็นคำกว้าง ๆ ที่ครอบคลุมแนวทางต่าง ๆ ในการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ โดยมีทักษะในการวิเคราะห์ที่แข็งแกร่ง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในหัวข้อต่าง ๆ ที่หลากหลาย บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะทั้งนี้ข้อค้นพบจะนำไปสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยตลอดจนการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กร การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์แก่นสาระ ผลการศึกษาพบว่าคุณลักษณะสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ ได้แก่ (1) ความรู้และความเชี่ยวชาญ (2) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (3) การสื่อสารและอิทธิพล และ (4) นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ ได้แก่ (1) การคิดที่มีวิสัยทัศน์ (2) การเรียนรู้ตลอดชีวิต (3) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (4) นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ (5) ความฉลาดทางอารมณ์ นอกจากนั้น ความท้าทายที่ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะอาจเผชิญ ได้แก่ (1) การปรับตัวทางเทคโนโลยี (2) ความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูล (3) ข้อพิพาทด้านจริยธรรม (4) การเปลี่ยนผ่านด้านแรงงาน (5) การต่อต้านทางวัฒนธรรม และ (6) ความไว้วางใจและการยอมรับ

¹สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม; Research and Development Institute, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand; ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9833-4759>.

²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Faculty of Humanities and Social Sciences, Surindra Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : zumsa_17@hotmail.com

Citation : Kenaphoom, S. & Promkaew, W. (2024). Elements Studies of Intelligent Leadership. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 45-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.11>

คำสำคัญ (Keywords) : ภาวะผู้นำ, ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ, องค์ประกอบของการศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ

Abstract

Intellectual leadership is the role of a decision-making leader and the creation of social and intellectual capital. It involves a challenging process that integrates ideas, values, and knowledge for organizational development. Intelligent Leadership Studies is a broad term that encompasses approaches to developing individuals into effective leaders with strong analytical skills, critical thinking abilities, and a deep understanding of a wide range of topics. This paper aims to study the components of intelligent leadership education. The findings will lead to the formulation of a conceptual framework for research and leadership development of organizational executives. This research is a study of documents and related research. Qualitative data analysis was performed using thematic analysis. The Features of Intelligent Leadership; (1) knowledge and expertise, (2) Critical Thinking, (3) Communication and influence, (4) Innovation and Creativity. However. the elements of Intelligent Leadership were; (1) Visionary Thinking, (2) Lifelong Learning, (3) Critical Thinking, (4) Innovation and Creativity, and (5) Emotional Intelligence. In addition, the challenges that intelligent leadership may face; (1) Technological adaptation, (2) Data privacy and security, (3) Ethical considerations, (4) Labor transition, (5) Cultural resistance, and (6) Trust and Recognition.

Keywords : Leadership, Intelligent Leadership, Elements of Study of Intelligent Leadership

บทนำ (Introduction)

ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ (Intellectual leadership) มีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจและสร้างทุนทางสังคมและทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการท้าทายที่รวมความคิดคำนิยมและความรู้สำหรับการพัฒนาองค์กร ไม่จำกัดเฉพาะตำแหน่งทางการบริหารหรือการบริหารจัดการเท่านั้น แต่ครอบคลุมทุกกิจกรรม เช่น การศึกษา ศิลธรรม การจัดการ และการสื่อสาร ทั้งนี้, บทบาทของบุคลากรทางวิชาการในมหาวิทยาลัยมีความสำคัญในการสร้างชื่อเสียงของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ แม้ว่าจะมีการพูดถึงความสำคัญนี้, กลับต้องระบุว่ายังขาดงานวิจัยทฤษฎีและประจักษ์เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะและบทบาทของบุคลากรทางวิชาการในมหาวิทยาลัย โดยทฤษฎีความเป็นผู้นำในบริบทนี้มุ่งเน้นการพัฒนาความถูกต้องและปฐมนิเทศส่วนบุคคลในฐานะผู้นำ, การทำความเข้าใจบทบาทและความคาดหวังของคน ๆ ในทีม และ

Citation : สัณญา เคนาภูมิ และวิเชียร พรมแก้ว. (2567). องค์ประกอบของการศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ วารสารราชภัฏ

สุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 45-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.11>

การพัฒนาความเข้าใจของบุคคลทั้งหลาย ยิ่งไปกว่านั้น, ในยุคปัจจุบันที่มีการหยุดชะงักในการศึกษาระดับอุดมศึกษา, กลยุทธ์การเป็นผู้นำกลายเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและสร้างทุนทางปัญญา องค์ความคิดเรื่องภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะยังมีความเกี่ยวข้องที่สูงในการตอบรับกับทิศทางนี้ (Žydzīūnaitė, 2018; Sūnelaitytė & Žydzīūnaitė, 2015; Ulrich, 2020; Conroy, 2000)

การศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะเป็นคำกว้าง ๆ ที่ครอบคลุมแนวทางต่าง ๆ ในการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีทักษะในการวิเคราะห์ที่แข็งแกร่ง ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในหัวข้อต่าง ๆ ที่หลากหลาย การศึกษาประเภทนี้เป็นมากกว่าการฝึกอบรมความเป็นผู้นำแบบดั้งเดิมโดยเน้นการปลูกฝังความอยากรู้อยากเห็นทางปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน การศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะกำลังมีความสำคัญมากขึ้น โดยจัดให้มีเครื่องมือสำหรับบุคคลในการปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ นำทางโลกาภิวัตน์ และแก้ไขปัญหาด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่ซับซ้อน การศึกษาประเภทนี้จะเตรียมบุคคลให้เป็นผู้ที่สามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและตัดสินใจได้อย่างมีข้อมูล โดยการส่งเสริมความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในหัวข้อต่าง ๆ และส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นทางปัญญา โดยรวมแล้ว การศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีเป้าหมายเพื่อปลูกฝังบุคคลที่ไม่เพียงแต่มีความรู้เท่านั้น ในสาขาของตน แต่ยังสามารถทางปัญญาในการเป็นผู้นำสร้างสรรค์ และมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายต่อสังคม

ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีบทบาทสำคัญสำหรับการทำความเข้าใจผู้ประกอบการในด้านความสามารถในการแข่งขัน, เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ, และโลกาภิวัตน์ เรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการกำหนดสาระสำคัญกลไกและบทบาทของความเป็นผู้นำในการพัฒนาเศรษฐกิจ ทรัพยากรมนุษย์, โดยเฉพาะองค์ประกอบทางปัญญาของพวกเขา, มีความสำคัญที่เพิ่มขึ้นในการสนับสนุนเศรษฐกิจสมัยใหม่ ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะเป็นที่สำคัญในการทำให้ประเทศเติบโตและเท่าเทียมในการแข่งขันโลก การศึกษาแนวคิดเรื่องภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะถือเป็นสิ่งจำเป็น, และควรได้รับการสนับสนุนในงานวิจัยทฤษฎีและเชิงประจักษ์เพื่อเสริมสร้างบทบาทของบุคลากรทางวิชาการในภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ นอกจากนี้, ความประสงค์ในการเป็นผู้นำมุ่งมั่นเน้นความสำคัญของการเป็นผู้นำในการบรรลุการพัฒนาประเทศได้รับการยืนยันจากความสำเร็จของประเทศเช่นสิงคโปร์และจีนที่ได้นำมาประกอบกับการเป็นผู้นำที่มุ่งมั่น เน้นความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์และนวัตกรรมในการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศผ่านการเป็นผู้นำที่มีภาวะเชิงอัจฉริยะอย่างมีความคิดสร้างสรรค์และการนำองค์ความรู้มาใช้

ในทางที่เป็นประโยชน์ที่สุด (Kalenyuk, et al., 2019; Sūnelaitytė & Žydzīūnaitė, 2014; Tang, et al., 2015; Conroy, 2000; Pai, 2007)

จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดโลกที่เราอาศัยอยู่ในปัจจุบัน หมายถึงความสามารถของแต่ละบุคคลในการโน้มน้าวและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นผ่านความคิด ความรู้ และความเชี่ยวชาญของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็น นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำทางความคิด การให้คำปรึกษาและการพัฒนา อิทธิพลการโน้มน้าวและสร้างผลกระทบ ดังนั้นภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีความสำคัญเนื่องจากส่งเสริมนวัตกรรม ขับเคลื่อนความเป็นผู้นำทางความคิด อำนวยความสะดวกในการให้คำปรึกษาและการพัฒนา และมีศักยภาพในการสร้าง ผลกระทบที่ยั่งยืนต่อบุคคลและสังคม

ดังนั้นภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีความสำคัญมากในทั้งด้านองค์กรและสังคม บทความนี้นำเสนอการกำหนดและพิจารณาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะและบทบาทที่สำคัญของผู้นำในวงการวิชาการและวิชาชีพ วิเคราะห์คุณลักษณะและทักษะที่จำเป็นสำหรับภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กรอบทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะถูกนำเสนอเพื่อเข้าใจดีขึ้นเกี่ยวกับความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งสามารถเป็นเช่นการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงหรือการจัดการมุมมองที่หลากหลาย ท้าทายเหล่านี้จึงส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและการทำงานของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ ในที่สุดบทความนี้เสนอแนวทางแก้ไขหรือกลยุทธ์ที่เป็นไปได้เพื่อเผชิญหน้าความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นในการรับมือกับบทบาทนี้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะทั้งนี้ข้อค้นพบจะนำไปสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการการวิจัยตลอดจนการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร องค์กร ผู้เขียนใช้วิธีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในลักษณะการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์องค์ประกอบการศึกษาพร้อมการนำเสนอเชิงพรรณนาความ

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยนี้ผู้เขียนใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary research) ทั้งนี้เพื่อการศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบของการศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ กระบวนการศึกษาเกี่ยวข้องกับการทบทวนวรรณกรรม รายงาน ตลอดจนเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์

ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อหาภาพรวมที่ครอบคลุมเกี่ยวกับองค์ประกอบของการศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ โดยอาศัยข้อมูลเชิงลึกในการตรวจสอบหลักฐานที่เป็นวรรณกรรมทางวิชาการอย่างละเอียดถี่ถ้วน

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ความหมายของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ

ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ หมายถึง ความสามารถของบุคคลหรือองค์กรในการใช้ประโยชน์และบริหารทุนทางปัญญาของตนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ภาวะนี้เกี่ยวข้องกับการจัดการเชิงกลยุทธ์ของทรัพยากรที่ไม่มีตัวตน เช่น ความเชี่ยวชาญของบุคลากรและกระบวนการขององค์กรที่มีความสำคัญในการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านี้ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์โดยรวมและได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืน ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะสามารถหล่อเลี้ยงและพัฒนาผ่านวิธีการสหวิทยาการและความร่วมมือโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการศึกษาปริญญาเอกสังคมสงเคราะห์ นอกจากนี้, แนวคิดของการเป็นภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะยังสามารถวัดโดยใช้ตัวชี้วัดเช่น Intellectual Leadership Quotient (ILQ) ซึ่งมีตัวชี้วัดภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะขึ้นอยู่กับการทำงานทางวิชาการและผลกระทบ การประเมินภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะสามารถทำได้ในระดับต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินทรัพยากรทางปัญญาและผลลัพธ์ (Khan, et al., 2021; Shafique, et al., 2021; Kemp, 2019; Jain & Koratkar, 2019; Kalenyuk, et al., 2018)

ดังนั้นสรุปได้ว่าภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะหมายถึงความสามารถในการโน้มน้าวและชี้นำผู้อื่นผ่านพลังแห่งความรู้ การคิดเชิงวิพากษ์ และความคิดสร้างสรรค์ เป็นบุคคลที่มีความรู้เชิงลึก ทักษะการวิเคราะห์ที่แข็งแกร่ง และความหลงใหลในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง คุณลักษณะสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะประกอบด้วยความเชี่ยวชาญในสาขาเฉพาะ การใช้ความเชี่ยวชาญนั้นเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและจูงใจผู้อื่นให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน เป็นผู้นำที่สามารถนำทางและเตรียมความพร้อมในการเผชิญหน้ากับทุกสถานการณ์ นอกจากนี้, ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะยังต้องมีความรู้เชิงลึก, ทักษะการวิเคราะห์ที่แข็งแกร่ง, และความหลงใหลในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจและปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมทำงานและโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้คุณลักษณะสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ (Bass, et al., 2013) ดังเช่น (1) *ความรู้และความเชี่ยวชาญ*: ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีความรู้ลึกซึ้งในสาขาของตนและติดตามข่าวสารล่าสุดเกี่ยวกับการพัฒนาล่าสุด พวกเขามีฐานความรู้ที่กว้างขวางและเป็นที่รู้จักในด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะ (2) *การคิดอย่างมีวิจารณญาณ*: ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะเก่งในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พวกเขามีทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาที่ซับซ้อนและพัฒนาวิธีแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (3) *การสื่อสารและอิทธิพล*: ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะสามารถสื่อสารความคิดและความรู้ของตนกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (4) *นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์*: ภาวะผู้นำเชิง

Citation : Kenaphoom, S. & Promkaew, W. (2024). Elements Studies of Intelligent Leadership. *Journal of*

Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 45-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.11>

อัจฉริยะมักเป็นที่รู้จักในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ พวกเขามีความสามารถในการสร้างแนวคิดใหม่ๆ และคิดนอกกรอบ (5) การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง: ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต พวกเขาแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อย่างกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนให้สมาชิกในทีมทำเช่นเดียวกัน

คุณลักษณะสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ

- (1) ความรู้และความเชี่ยวชาญ
- (2) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- (3) การสื่อสารและอิทธิพล
- (4) นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์
- (5) การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 1 คุณลักษณะสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ

2. องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ

ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะหมายถึงความสามารถในการเป็นผู้นำและสร้างแรงบันดาลใจผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพผ่านการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทางปัญญา โดยเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวัฒนธรรมของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และนวัตกรรมภายในองค์กร ต่อไปนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญบางประการของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ

2.1. การคิดที่มีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับอนาคตและสามารถสื่อสารกับทีมของตนได้ พวกเขาสามารถคาดการณ์แนวโน้ม ระบุโอกาส และปรับเป้าหมายขององค์กรให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ใหญ่กว่าได้ (Bennis & Nanus, 1985)

“การคิดแบบมีวิสัยทัศน์” หมายถึงความสามารถในการคิดเห็นสถานการณ์ปัจจุบันและจินตนาการถึงอนาคตที่แตกต่างและดีขึ้น เกี่ยวข้องกับการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและสร้างแรงบันดาลใจในสิ่งที่สามารถเป็นไปได้ จากนั้นจึงทำงานเพื่อให้วิสัยทัศน์นั้นเป็นจริง นักคิดที่มีวิสัยทัศน์นั้นจะมีความคิดสร้างสรรค์ และมองไปข้างหน้า เนื่องจากพวกเขาแสวงหาวิธีการใหม่ๆ อย่างต่อเนื่องในการปรับปรุงและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก พวกเขาสามารถคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต ระบุความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น และพัฒนากลยุทธ์เพื่อเอาชนะสิ่งเหล่านั้น การคิดที่มีวิสัยทัศน์ถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบุคคลองค์กร และสังคมในการเติบโตและปรับตัวในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

การคิดที่มีวิสัยทัศน์เป็นลักษณะที่สำคัญในผู้นำที่ดี เป็นการมองไกลข้างหน้าและเห็นความเป็นไปปัจจุบัน เพื่อสร้างและกำหนดทิศทางในอนาคต วิสัยทัศน์นั้นเป็นแนวทางหรือเป้าหมายที่ผู้นำต้องการให้

องค์กรหรือทีมเข้าถึง และมุ่งหวังที่จะให้เกิดขึ้น ลักษณะของการคิดที่มีวิสัยทัศน์ของผู้นำที่ดีสามารถอธิบายได้ดังนี้:

2.1.1 มองไกลข้างหน้า ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์มองไปในอนาคตเพื่อเห็นความเป็นไปได้และสร้างแผนการตามนั้น เขาสนใจว่าองค์กรหรือทีมจะอยู่ที่ไหนในอนาคตและวิธีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ถึงจุดนั้น

2.1.2 การกำหนดเป้าหมายในระยะยาว ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์มีความรู้สึกในการกำหนดเป้าหมายที่ระยะยาวที่มีความหมายและมีความสำคัญ พวกเขาไม่เพียงแค่ออมรับสถานการณ์ปัจจุบัน แต่ยังมีการวางแผนและพัฒนาสู่อนาคต

2.1.3 การสร้างแรงบันดาลใจ ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์สร้างภาพในจินตนาการของผู้ในองค์กรหรือทีม พวกเขาสร้างแรงบันดาลใจและสร้างความกระตือรือร้นให้กับผู้อื่นในการทำงานสู่วิสัยทัศน์

2.1.4 ความชัดเจนและการสื่อสาร ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์สื่อสารวิสัยทัศน์ของตนอย่างชัดเจนและนำพาผู้อื่นในทีมหรือองค์กรให้เข้าใจและมีความมุ่งมั่นในการตามวิสัยทัศน์

2.1.5 การเปลี่ยนแปลงและการปรับตัว ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์สามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงแผนหรือเส้นทางได้เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง พวกเขายอมรับความไม่แน่นอนและพร้อมที่จะปรับตัวเพื่อให้กลับมาสู่เส้นทางที่ถูกต้อง

2.1.6 การนำความเป็นจริงสู่การกระทำ ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ไม่เพียงแค่มองว่าวิสัยทัศน์เป็นเพียงแค่คำพูด แต่พวกเขานำวิสัยทัศน์มาสู่การกระทำจริง ด้วยการดำเนินการและตัดสินใจที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์

ดังนั้นการคิดที่มีวิสัยทัศน์ช่วยให้ผู้นำสร้างทิศทางและแผนที่สำหรับองค์กรหรือทีม และช่วยเร่งการพัฒนาและสร้างความสำเร็จในอนาคตตามแนวทางที่วิสัยทัศน์กำหนด

2.2. การเรียนรู้ตลอดชีวิต ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการพัฒนาตนเอง พวกเขาแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อย่างกระตือรือร้น ติดตามผลการวิจัยล่าสุดและแนวโน้มของอุตสาหกรรม และสนับสนุนให้สมาชิกในทีมทำเช่นเดียวกัน (Senge, 1990) การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นหนึ่งในคุณลักษณะที่ทำให้ผู้นำที่ดีสามารถเติบโตและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ นี่คือการกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการตระหนักถึงความจำเป็นในการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งรอบตัว ดังนั้น การเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้นำที่ดีมีลักษณะดังนี้:

2.2.1 ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ผู้นำที่ดีมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ พวกเขายอมรับว่าความรู้และทักษะเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ดังนั้นพวกเขาเต็มใจที่จะลงมือเรียนรู้เมื่อพบกับสิ่งใหม่ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางวิชาการหรือทักษะในการบริหารจัดการและการสื่อสาร

2.2.2 การรับฟังและการตระหนักถึงความรู้สึก ผู้นำที่ดีให้ความสำคัญกับการรับฟังความคิดเห็นและประสบการณ์ของคนอื่น พวกเขาเข้าใจว่าความรู้สึกและเหตุผลของผู้อื่นสามารถช่วยในการตัดสินใจและการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.3 การทำความเข้าใจกับความเครียดกับความผิดพลาด ผู้นำที่ดีไม่เกรงกลัวความผิดพลาด พวกเขาเชื่อว่าความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเรียนรู้และปรับปรุงตนเอง ความสามารถในการรับมือกับความล้มเหลวและที่ผิดพลาดจะช่วยเสริมความเข้มแข็งและปรับตัวให้เหมาะสมต่อสถานการณ์

2.2.4 การสร้างระบบการเรียนรู้ส่วนบุคคล ผู้นำที่ดีทราบว่าความเรียนรู้มีลักษณะที่ต่างกันในแต่ละบุคคล พวกเขาสร้างระบบการเรียนรู้ส่วนบุคคลที่ช่วยให้ทุกคนในทีมมีโอกาสพัฒนาตนเองตามความสนใจและความสามารถ

2.2.5 การสร้างเครือข่ายและการแบ่งปันความรู้ ผู้นำที่ดีรู้ว่าการเรียนรู้ไม่เพียงเรื่องของตัวเอง พวกเขาสร้างเครือข่ายที่มีผู้เชี่ยวชาญและคนที่มีประสบการณ์เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และแนวคิด

2.2.6 การเปลี่ยนแปลงและการปรับตัว ผู้นำที่ดีเห็นค่าในการเปลี่ยนแปลงและพร้อมที่จะปรับตัวกับสถานการณ์ใหม่ พวกเขาไม่ยึดติดกับแนวคิดและวิธีการเดิม ๆ แต่พยายามที่จะพัฒนาและปรับปรุงเสมอ

การเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้นำที่ดีเป็นกระบวนการที่ไม่สิ้นสุด เขาจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างเต็มที่รูปแบบและค้นพบโอกาสในทุกมุมมองเพื่อพัฒนาทักษะและการกระทำของตนเองในการนำทีมและองค์กรสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืน

2.3. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีทักษะในการวิเคราะห์และการแก้ปัญหาที่แข็งแกร่ง พวกเขาสามารถประเมินข้อมูลอย่างเป็นกลาง พิจารณามุมมองที่หลากหลาย และทำการตัดสินใจอย่างมีข้อมูลโดยอาศัยหลักฐานและเหตุผลเชิงตรรกะ (Paul & Elder, 2006) การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นลักษณะที่สำคัญในผู้นำที่ดี เป็นการใช้องค์ความรู้ที่สร้างค่าเพื่อตัดสินใจและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ความคิดนี้มาซึ่งการพิจารณาและการตระหนักถึงข้อมูลที่มีอยู่เพื่อพิจารณาทางเลือกและการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการบริหารจัดการและการนำทีม ลักษณะของการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้นำที่ดีสามารถอธิบายได้ดังนี้

2.3.1 การรวบรวมข้อมูล ผู้นำที่ดีสร้างความเข้าใจและรับรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ พวกเขาเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมที่ครอบคลุมและเป็นรากฐานสำหรับการตัดสินใจ

2.3.2 การวิเคราะห์และการสรุป ผู้นำที่ดีมีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีเหตุผล พวกเขาใช้กระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจรายละเอียด และจากนั้นสรุปผลเพื่อแก้ไขปัญหาหรือตัดสินใจ

2.3.3 การคาดการณ์และการวางแผน ผู้นำที่ดีมีความสามารถในการนำข้อมูลเข้าด้วยกันเพื่อสร้างภาพรวมของอนาคต พวกเขาสามารถทำการคาดการณ์และวางแผนเพื่อจัดการกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

2.3.4 การประเมินและการจัดการความเสี่ยง ผู้นำที่ดีมีความรู้สึกในการประเมินความเสี่ยงและการจัดการกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น พวกเขาสามารถทำการวิเคราะห์เพื่อระบุและบริหารความเสี่ยงในการตัดสินใจ

2.3.5 การเรียนรู้จากประสบการณ์ ผู้นำที่ดีใช้ประสบการณ์เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ พวกเขาสำรวจสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตและนำความรู้นั้นมาปรับปรุงการดำเนินงานในอนาคต

2.3.6 การสร้างแผนที่เส้นทาง ผู้นำที่ดีสร้างแผนการกระทำที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน พวกเขาสามารถนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาประกอบเพื่อกำหนดทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนา

การคิดอย่างมีวิจารณญาณช่วยให้ผู้นำสามารถตัดสินใจและดำเนินการอย่างมีเหตุผลและได้ผล การใช้ความรู้และข้อมูลเพื่อช่วยในกระบวนการตัดสินใจเป็นสิ่งที่สำคัญในการนำทีมและองค์กรสู่ความสำเร็จ

2.4. นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ภายในองค์กรของตน พวกเขาส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เปิดรับแนวคิดใหม่ๆ ส่งเสริมการทดลอง และบุคคลต่าง ๆ รู้สึกมีพลังที่จะกล้าเสี่ยงและคิดนอกกรอบ (Amabile, 1998) นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญในบทบาทของผู้นำที่ดี เพราะพวกเขาต้องมองหาวิธีในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาองค์กรหรือทีมให้เติบโตอย่างยั่งยืน นี่คือหลักการที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอไอเดียใหม่ นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์

2.4.1 การเปิดโอกาสและสนับสนุนนวัตกรรม ผู้นำที่ดีสนับสนุนการสร้างและนำเสนอไอเดียใหม่จากทั้งหมดในทีม พวกเขาสร้างวัฒนธรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยการให้เวลาและทรัพยากรสำหรับการทดลองและพัฒนาความคิดใหม่

2.4.2 การแสวงหาแนวทางที่แตกต่าง ผู้นำที่ดีไม่เกรงกลัวที่จะทดลองสิ่งใหม่และท้าทายของตนเองและทีม พวกเขาสามารถนำเสนอแนวคิดหรือวิธีการที่ไม่เคยถูกลองมาก่อนเพื่อเปิดโอกาสใหม่และสร้างความสร้างสรรค์

2.4.3 การส่งเสริมการทำงานร่วมกันและความหลากหลาย ผู้นำที่ดีเข้าใจว่าความหลากหลายในทีมสามารถช่วยสร้างความคิดสร้างสรรค์ได้ พวกเขาสนับสนุนการทำงานร่วมกันและเสริมสร้างความรู้สึกร่วมกันในการที่แต่ละคนสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการนวัตกรรม

2.4.4 การเรียนรู้จากความล้มเหลว ผู้นำที่ดีไม่เกรงกลัวความล้มเหลวและใช้การเกิดข้อผิดพลาดเป็นโอกาสในการเรียนรู้ พวกเขานำความล้มเหลวมาวิเคราะห์และปรับปรุงเพื่อปรับแนวทางและการกระทำในอนาคต

2.4.5 การสร้างสภาพแวดล้อมส่งเสริมนวัตกรรม ผู้นำที่ดีสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมนวัตกรรม โดยการสร้างความเชื่อมั่นในการทดลองและให้สิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสร้างนวัตกรรม เช่น ทรัพยากรทางการเงินและเวลา

2.4.6 การสร้างการต่อสู้และการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้ง ผู้นำที่ดีมองเห็นการพัฒนาเป็นกระบวนการที่ไม่สิ้นสุด พวกเขาส่งเสริมแรงจูงใจให้กับทีมในการสร้างสรรค์และพัฒนาวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

การเป็นผู้นำที่สร้างสรรค์และสนับสนุนนวัตกรรมช่วยให้องค์กรหรือทีมมีความสามารถในการเข้าใจในสิ่งใหม่ ตามความต้องการและการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมและตลาดที่รวดเร็วขึ้น

2.5. ความฉลาดทางอารมณ์ ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีความฉลาดทางอารมณ์สูง ซึ่งช่วยให้พวกเขาสามารถเข้าใจและจัดการอารมณ์ของตนเองตลอดจนสมาชิกในทีมได้ พวกเขามีความเห็นอกเห็นใจเข้าถึงได้ และสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งบนพื้นฐานของความไว้วางใจและความเคารพซึ่งกันและกัน (Goleman, 1998) ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence, EQ) เป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้นำที่ดี เนื่องจากสามารถมีผลบังคับในการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ดีและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในทีม นี่คือนิยามที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจและการจัดการกับอารมณ์ของตนเองและของผู้อื่น

2.5.1 การเข้าใจอารมณ์ของตนเอง ผู้นำที่มีความฉลาดทางอารมณ์เข้าใจความรู้สึกและอารมณ์ของตนเองอย่างชัดเจน พวกเขามีการรับรู้ถึงสถานะอารมณ์ของตนเองและวิธีที่อารมณ์เหล่านั้นส่งผลให้การกระทำและการตัดสินใจ

2.5.2 การจัดการอารมณ์ของตนเอง ผู้นำที่มีความฉลาดทางอารมณ์สามารถควบคุมและจัดการกับอารมณ์ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ พวกเขามองไม่ปล่อยให้อารมณ์เกิดขึ้นและควบคุมการตอบสนองตามอารมณ์

2.5.3 การสื่อสารและการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำที่มีความฉลาดทางอารมณ์สามารถใช้การเข้าใจและการควบคุมอารมณ์เพื่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ พวกเขามองเป็นผู้ที่ดีในการฟังความรู้สึกและความคิดของผู้อื่น

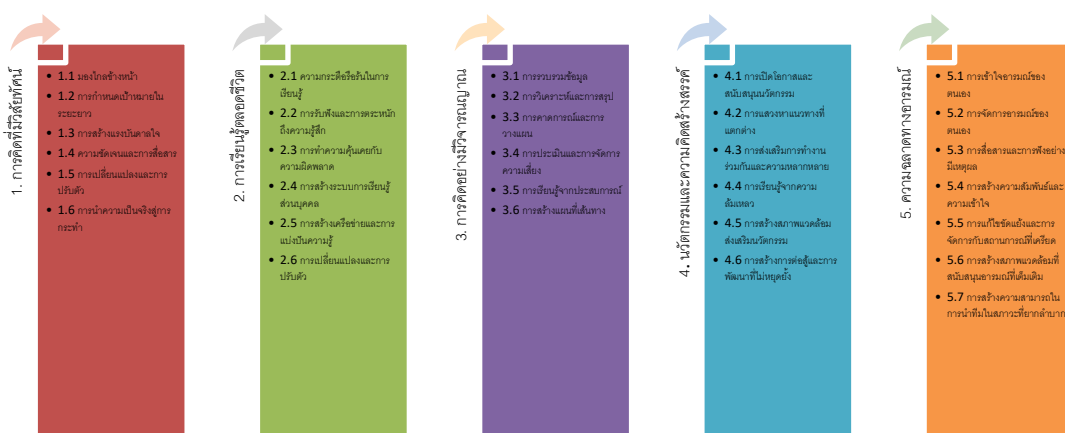
2.5.4 การสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ ผู้นำที่มีความฉลาดทางอารมณ์สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นได้ พวกเขามีความเข้าใจในอารมณ์และความคิดของผู้อื่นและสามารถเชื่อมโยงกับความรู้สึกของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.5 การแก้ไขขัดแย้งและการจัดการกับสถานการณ์ที่เครียด ผู้นำที่มีความฉลาดทางอารมณ์มีความสามารถในการแก้ไขขัดแย้งและการจัดการกับสถานการณ์ที่มีความเครียด พวกเขาสามารถควบคุมอารมณ์ของตนในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

2.5.6 การสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนอารมณ์ที่เต็มเติม ผู้นำที่มีความฉลาดทางอารมณ์สร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนอารมณ์ที่เต็มเติมและสิ่ง que เชื่อมโยงกับความสุขและความพึงพอใจของทีม

2.5.7 การสร้างความสามารถในการนำทีมในสภาวะที่ยากลำบาก ผู้นำที่มีความฉลาดทางอารมณ์สามารถบริหารจัดการทีมในสถานการณ์ที่ซับซ้อนและท้าทายได้ พวกเขาสามารถสร้างความสมดุลระหว่างอารมณ์และความสำเร็จในการนำทีม

ความฉลาดทางอารมณ์ช่วยให้ผู้นำสร้างสรรค์วัฒนธรรมการทำงานที่ดีและสร้างความเข้าใจและความเชื่อมโยงกับผู้อื่นอย่างมีคุณภาพ ซึ่งสร้างผลกระทบในการพัฒนาองค์กรและทีมให้เป็นเชิงบวก

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ

3. ความท้าทายที่ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะอาจเผชิญ

ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะจะพบกับความท้าทายหลายประการในอนาคตที่ต้องการการนิยามใหม่ของการวิจัยเกี่ยวกับความเป็นผู้นำเพื่อที่จะไม่ถูกตรึงตามแนวคิดทางด้านเดียว การแทรกแซงในตัวเองและการมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับวัตถุจะต้องรับมืออย่างมีประสิทธิภาพ ความท้าทายอีกประการหนึ่งคือการรวมศูนย์และสร้างตราสินค้าของความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพในการศึกษา ซึ่งต้องดำเนินการผ่านกลยุทธ์นโยบายและการขยายตลาดเพื่อนำสิ่งนี้สู่การศึกษาของรัฐบาล. นอกจากนี้, การวินัยของการศึกษาความเป็นผู้นำยังเผชิญกับปัญหาอย่างเช่นวิธีการวิจัยที่ไม่เพียงพอและ epistemology ล้าสมัย ภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงของสถาบันอุดมศึกษายังนำเสนอความท้าทายสำหรับผู้นำในอนาคต รวมถึงความหลากหลาย

ความเชี่ยวชาญ และความคล่องตัวที่เพิ่มขึ้นในหมู่สถาบัน นอกจากนั้นความซับซ้อนขององค์กรในปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านเทคโนโลยีและการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรจำเป็นต้องมีผู้นำในการปรับเทคนิคและรูปแบบของการเป็นผู้นำ (van Loon, 2017; Gunter & Fitzgerald, 2008; Fincher & Georgia, 1998; Susan Elaine Murphy, 2003) อย่างไรก็ตามภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะในอนาคตของการจัดการองค์กรอาจเผชิญกับความท้าทายหลายประการ ต่อไปนี้เป็นความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น

3.1. การปรับตัวทางเทคโนโลยี เนื่องจากเทคโนโลยียังคงก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ผู้นำที่ชาญฉลาดจะต้องได้รับการอัปเดตด้วยเครื่องมือและแพลตฟอร์มล่าสุด พวกเขาอาจเผชิญกับความท้าทายในการปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ๆ และรับรองว่าองค์กรจะสามารถนำเทคโนโลยีเหล่านั้นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2. ความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูล ด้วยการพึ่งพาการตัดสินใจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ผู้นำที่ชาญฉลาดจึงต้องจัดลำดับความสำคัญของความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูล พวกเขาจะต้องสำรวจภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปของกฎระเบียบด้านการคุ้มครองข้อมูล และใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยที่แข็งแกร่งเพื่อปกป้องข้อมูลที่ละเอียดอ่อน

3.3. ข้อพิพาทด้านจริยธรรม ผู้นำที่ชาญฉลาดจะต้องต่อสู้กับประเด็นขัดแย้งด้านจริยธรรมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีเกิดใหม่ พวกเขาจะต้องตัดสินใจโดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ด้านจริยธรรม เช่น การรับรองความเป็นธรรม ความโปร่งใส และความรับผิดชอบในอัลกอริทึมและระบบ AI

3.4. การเปลี่ยนผ่านด้านแรงงาน การบูรณาการเทคโนโลยีอัจฉริยะอาจนำไปสู่การเปลี่ยนตำแหน่ง บุคลากรและการย้ายงาน ผู้นำที่ชาญฉลาดต้องจัดการการเปลี่ยนแปลงนี้ด้วยการเพิ่มทักษะและยกระดับทักษะของ บุคลากร ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และให้การสนับสนุนบุคคลที่ได้รับผลกระทบ

3.5. การต่อต้านทางวัฒนธรรม การแนะนำเทคโนโลยีอัจฉริยะอาจเผชิญกับการต่อต้านจากบุคลากรที่กลัวการตกงานหรือมองว่าเทคโนโลยีเป็นภัยคุกคาม ผู้นำที่ชาญฉลาดควรจัดการกับข้อกังวลเหล่านี้และสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพถึงประโยชน์และโอกาสที่มาพร้อมกับการจัดการองค์กรอัจฉริยะ

3.6. ความไว้วางใจและการยอมรับ การสร้างความไว้วางใจในระบบอัจฉริยะและการได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางอาจเป็นเรื่องท้าทาย ผู้นำที่ชาญฉลาดควรมุ่งเน้นไปที่การสื่อสารที่โปร่งใส แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของเทคโนโลยีอัจฉริยะ และจัดการกับข้อกังวลหรือความเข้าใจผิดระหว่าง บุคลากร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ดังนั้นการเอาชนะความท้าทายเหล่านี้จะต้องอาศัยการผสมผสานระหว่างการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และความมุ่งมั่นที่เข้มแข็ง สู่ความเป็นผู้นำที่มี จริยธรรมและความรับผิดชอบ

ภาพที่ 3 ความท้าทายที่ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะอาจเผชิญ

4. ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลักภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะและความท้าทายที่ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะอาจเผชิญ

ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะเป็นแนวคิดที่มีหลายแง่มุม เกี่ยวข้องกับชุดองค์ประกอบหลักที่เชื่อมโยงกัน เพื่อสร้างแนวทางที่ครอบคลุมในการเป็นผู้นำในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อน องค์ประกอบพื้นฐานประการหนึ่งคือความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งครอบคลุมถึงการตระหนักรู้ในตนเอง การกำกับดูแลตนเอง การเอาใจใส่ และทักษะในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล Goleman (1998) ให้เหตุผลว่าความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นผู้นำที่มีประสิทธิผล ส่งเสริมการตัดสินใจ การสื่อสาร และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ความท้าทายอาจเกิดขึ้นเมื่อผู้นำต้องดิ้นรนเพื่อสร้างสมดุลระหว่างแง่มุมทางอารมณ์ของผู้นำกับความจำเป็นในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ซึ่งอาจนำไปสู่ความขัดแย้งและอคติในการตัดสินใจ

องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือความสามารถในการปรับตัว ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาขององค์กรยุคใหม่ ผู้นำต้องมีความคล่องตัวในการตอบสนองต่อความท้าทายและโอกาสใหม่ๆ การวิจัยโดย Yukl และ Mahsud (2010) เน้นถึงความสำคัญของภาวะผู้นำแบบปรับตัว ความท้าทายเกิดขึ้นเมื่อผู้นำเผชิญกับการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงหรือดิ้นรนเพื่อส่งเสริม

วัฒนธรรมของการปรับตัวภายในทีมของตน ความสามารถในการสร้างสมดุลระหว่างเสถียรภาพและการเปลี่ยนแปลงถือเป็นลักษณะละเอียดอ่อนของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะซึ่งต้องใช้นำทางอย่างมีทักษะ

นอกจากนี้ ความเป็นผู้นำที่มีจริยธรรมยังเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความไว้วางใจและรักษาความสมบูรณ์ขององค์กร Brown, Treviño และ Harrison (2005) ได้แย้งว่าผู้นำที่มีจริยธรรมสร้างน้ำเสียงทางศีลธรรม ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้ใต้บังคับบัญชาในทางบวก ความท้าทายเกิดขึ้นเมื่อผู้นำเผชิญกับประเด็นขัดแย้งด้านจริยธรรม หรือเมื่อมีความไม่สอดคล้องกันระหว่างค่านิยมขององค์กรและการกระทำของแต่ละบุคคล การเจรจาต่อรองความท้าทายด้านจริยธรรมจำเป็นต้องมีความสมดุลที่ละเอียดอ่อนระหว่างเป้าหมายขององค์กรและหลักการทางศีลธรรม

องค์ประกอบของวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุมการมองการณ์ไกลและการวางแผนระยะยาวก็มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นผู้นำที่ชาญฉลาดเช่นกัน ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์สามารถนำทางองค์กรของตนไปสู่ความสำเร็จในอนาคตได้ อย่างไรก็ตาม ความท้าทายอาจเกิดขึ้นเมื่อผู้นำเผชิญกับแรงกดดันจากความต้องการในระยะสั้น ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการมุ่งความสนใจไปที่เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ระยะยาว การนำทางความตึงเครียดระหว่างความต้องการเร่งด่วนและวัตถุประสงค์ระยะยาวถือเป็นความท้าทายที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในขอบเขตของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ

ดังนั้นโดยสรุปความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะและความท้าทายที่ต้องเผชิญนั้นมีความซับซ้อน ความฉลาดทางอารมณ์ ความสามารถในการปรับตัว ความเป็นผู้นำที่มีจริยธรรม และวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์เป็นองค์ประกอบที่เชื่อมโยงถึงกันซึ่งมีส่วนทำให้เกิดความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ความท้าทายเกิดขึ้นเมื่อผู้นำพยายามดิ้นรนเพื่อให้องค์ประกอบเหล่านี้สอดคล้องกัน ซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น ประเด็นขัดแย้งทางจริยธรรม และความยากลำบากในการสร้างสมดุลระหว่างความต้องการระยะสั้นกับเป้าหมายระยะยาว การเป็นผู้นำที่ชาญฉลาดที่ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องมีความเข้าใจองค์ประกอบเหล่านี้อย่างละเอียดถี่ถ้วนและแนวทางเชิงรุกเพื่อรับมือกับความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะเป็นแนวทางความเป็นผู้นำร่วมสมัยที่เน้นความสามารถทางปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ และความสามารถในการปรับตัว การอภิปรายนี้จะสำรวจองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ โดยดึงข้อมูลเชิงลึกจากวรรณกรรมทางวิชาการและการวิจัย

1. ความคล่องตัวทางปัญญาและวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์: ผู้นำที่ชาญฉลาดแสดงความคล่องตัวทางปัญญา ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเข้าใจสถานการณ์ที่ซับซ้อนได้อย่างรวดเร็ว คิดอย่างมี

วิจารณ์ญาณ และปรับกลยุทธ์ให้เหมาะสม พวกเขามีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ที่ช่วยให้พวกเขามองเห็นความท้าทาย ระบุโอกาส และนำทางองค์กรไปสู่ความสำเร็จในระยะยาว (Carmeli & Josman, 2006)

2. ความฉลาดทางอารมณ์: หัวใจสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะคือความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งครอบคลุมถึงการตระหนักรู้ในตนเอง การควบคุมตนเอง การเอาใจใส่ และทักษะทางสังคม ผู้นำที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงสามารถเข้าใจและจัดการอารมณ์ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมความสัมพันธ์เชิงบวก และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุน (Goleman, 1995)

3. การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและนวัตกรรม: ผู้นำที่ชาญฉลาดมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งนวัตกรรมภายในองค์กรของตน พวกเขาเปิดรับแนวคิดใหม่ๆ ลงทุนในการพัฒนาวิชาชีพ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์และการทดลอง (Drucker, 1999)

4. การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและการตัดสินใจที่มีอิทธิพล: การสื่อสารเป็นองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ ผู้นำต้องถ่ายทอดวิสัยทัศน์ของตนอย่างชัดเจน ตั้งใจฟัง และมีส่วนร่วมในการสนทนอย่างเปิดเผยกับสมาชิกในทีม นอกจากนี้ การตัดสินใจที่มีอิทธิพลยังเกี่ยวข้องกับการพิจารณามุมมองที่หลากหลาย การตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลรอบด้าน และการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความมั่นใจในแนวทางปฏิบัติที่เลือก (Ciulla, 1998)

5. ความเป็นผู้นำด้านจริยธรรม: ผู้นำที่ชาญฉลาดยึดมั่นในหลักจริยธรรม ส่งเสริมความไว้วางใจ และความซื่อสัตย์ภายในองค์กรของตน พวกเขาตัดสินใจโดยยึดตามค่านิยมทางศีลธรรม จัดลำดับความสำคัญของความเป็นอยู่ที่ดีของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และทำหน้าที่เป็นแบบอย่างด้านจริยธรรมให้กับทีมของพวกเขา (Brown & Treviño, 2006)

ดังนั้นภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะผสมผสานมิติด้านความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ และจริยธรรม เพื่อชี้แนะองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำที่ปลูกฝังความคล่องตัวทางปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ ความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และพฤติกรรมที่มีจริยธรรม มีส่วนช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ปรับตัวและเจริญรุ่งเรือง การมีภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะทำให้องค์กรมีผู้นำที่สามารถนำทีมไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณสมบัติทางอารมณ์ที่เป็นประการสำคัญในภาวะนี้รวมถึงความเข้าใจในความรู้สึกและมีความสามารถในการจัดการความรู้สึกของทีม ผู้นำเชิงอัจฉริยะไม่เพียงแต่มีความชำนาญทางเทคนิคและความรู้ทางวิชาการ แต่ยังสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพที่แข็งแกร่ง การสร้างความเข้าใจทางอารมณ์ในทีมช่วยให้ผู้นำสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ที่แปลกประหลาดและรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในทีมมีผลกับประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกัน ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีทักษะในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งในทีม การสื่อสารที่ชัดเจนและการเข้าใจที่เข้าไปในด้านอารมณ์ทำให้ทีมสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้

ความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ที่ดียังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างบรรยากาศที่กระตือรือร้นและสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะของทีม ดังนั้นภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะมีบทบาทสำคัญในการสร้างองค์กรที่มีประสิทธิภาพและเจริญรุ่งเรืองในทุกสถานการณ์

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อปลูกฝังภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะภายในองค์กร คำแนะนำเฉพาะสามารถนำไปใช้เพื่อเพิ่มความสามารถทางปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรม ดังนั้นองค์กรที่ต้องการพัฒนาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 ควรจัดทำโครงการพัฒนาภาวะผู้นำ: องค์กรควรลงทุนในโครงการพัฒนาภาวะผู้นำที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างความสามารถทางปัญญาและการคิดเชิงกลยุทธ์ โปรแกรมเหล่านี้อาจรวมถึงการประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา และการฝึกอบรมที่มุ่งเป้าไปที่การฝึกฝนทักษะการวิเคราะห์ กระบวนการตัดสินใจ และการส่งเสริมการรอบคอบความคิดเชิงกลยุทธ์ในหมู่ผู้นำ

1.2 ดำเนินการฝึกอบรมความฉลาดทางอารมณ์: การใช้โปรแกรมการฝึกอบรมความฉลาดทางอารมณ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาผู้นำที่สามารถจัดการอารมณ์ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจอารมณ์ของผู้อื่น การฝึกอบรมควรมุ่งเน้นไปที่การตระหนักรู้ในตนเอง การกำกับดูแลตนเอง ความเห็นอกเห็นใจ และทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ช่วยให้ผู้นำสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งและสนับสนุนกับทีมของตนได้

1.3 การส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้: องค์กรควรส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้และนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง ผู้นำสามารถส่งเสริมให้พนักงานแสวงหาโอกาสในการพัฒนาทางวิชาชีพ เข้าร่วมการประชุม และมีส่วนร่วมในโครงการข้ามสายงาน วัฒนธรรมการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวและความเต็มใจที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ

1.4 การฝึกอบรมทักษะการสื่อสาร: การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นหัวใจสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ โปรแกรมการฝึกอบรมควรถูกนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้นำ รวมถึงการฟังอย่างกระตือรือร้น การแสดงวิสัยทัศน์ที่น่าสนใจ และการให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ โปรแกรมดังกล่าวมีส่วนช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการสื่อสารที่โปร่งใสและเปิดกว้างภายในองค์กร

1.5 การประชุมเชิงปฏิบัติการผู้นำตามหลักจริยธรรม: องค์กรควรเสนอการประชุมเชิงปฏิบัติการและการฝึกอบรมที่เน้นเรื่องความเป็นผู้นำอย่างมีจริยธรรม โครงการริเริ่มเหล่านี้สามารถช่วยให้ผู้นำเข้าใจถึงความสำคัญของการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรม นำทางไปสู่ประเด็นขัดแย้งด้านจริยธรรม และ

Citation : สัณญา เคนาภูมิ และวิเชียร พรหมแก้ว. (2567). องค์ประกอบของการศึกษาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ วารสารราชภัฏ

สุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 45-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.11>

สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ขับเคลื่อนด้วยคุณค่า การประชุมเชิงปฏิบัติการความเป็นผู้นำที่มีจริยธรรมมีส่วนช่วยสร้างความไว้วางใจและความซื่อสัตย์ภายในองค์กร

1.6 โปรแกรมการให้คำปรึกษาและการฝึกสอน: การสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาและการฝึกสอนสามารถอำนวยความสะดวกในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ ผู้นำที่มีประสบการณ์สามารถชี้แนะผู้นำหน้าใหม่ โดยให้ข้อมูลเชิงลึก ข้อเสนอแนะ และการสนับสนุน โปรแกรมเหล่านี้ส่งเสริมวัฒนธรรมของการให้คำปรึกษา ซึ่งมีส่วนช่วยในการเติบโตและการพัฒนาของผู้นำทุกระดับ

1.7 การประเมินประสิทธิภาพตามสมรรถนะของผู้นำ: องค์กรควรบูรณาการสมรรถนะของผู้นำ รวมถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ เข้ากับการประเมินประสิทธิภาพ ด้วยการจัดการประเมินประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับคุณสมบัติความเป็นผู้นำที่ต้องการ องค์กรต่าง ๆ จึงเน้นย้ำความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ และสนับสนุนให้ผู้นำพัฒนาทักษะเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อพัฒนาความเข้าใจและการประยุกต์ใช้องค์ประกอบของภาวะผู้นำที่ชาญฉลาด การวิจัยเพิ่มเติมถือเป็นสิ่งสำคัญ คำแนะนำต่อไปนี้นั้นเน้นประเด็นที่เป็นไปได้ของการสอบสวน ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทฤษฎีและแนวปฏิบัติภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะอย่างต่อเนื่อง

2.1 การวิจัยระยะยาวเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นผู้นำ: การทำการศึกษาระยะยาวเพื่อติดตามการพัฒนาผู้นำในระยะเวลาที่ยาวออกไปสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับผลกระทบระยะยาวของโปรแกรมการฝึกอบรมภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ การตรวจสอบว่าผู้นำมีวิวัฒนาการอย่างไรในแง่ของความสามารถทางปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ และการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรมเมื่อเวลาผ่านไปสามารถให้ความเข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับประสิทธิภาพและความยั่งยืนของโครงการริเริ่มการพัฒนาความเป็นผู้นำ

2.2 การวิจัยมุมมองข้ามวัฒนธรรมเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ: การสำรวจมิติทางวัฒนธรรมของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำความเข้าใจว่าพฤติกรรมของผู้นำอาจแตกต่างกันไปตามบริบททางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างไร การวิจัยควรตรวจสอบว่าความสามารถทางปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ และการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรมแสดงให้เห็นอย่างไรในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และดูว่ามีความจำเป็นสำหรับกลยุทธ์การพัฒนาความเป็นผู้นำเฉพาะวัฒนธรรมหรือไม่

2.3 การวิจัยทางเทคโนโลยีและภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะ: เมื่อพิจารณาถึงบทบาทที่เพิ่มขึ้นของเทคโนโลยีในสภาพแวดล้อมขององค์กร การค้นคว้าว่าผู้นำที่ชาญฉลาดจะปรับตัวให้เข้ากับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้อย่างไรจึงเป็นสิ่งสำคัญ การตรวจสอบผลกระทบของเทคโนโลยีต่อความสามารถทาง

ปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ในทีมเสมือนจริง และการพิจารณาด้านจริยธรรมของการเป็นผู้นำในยุคดิจิทัลสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าสำหรับผู้คนที่สำรวจภูมิทัศน์ทางเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนา

2.4 การวิจัยบรรยากาศองค์กรและภาวะผู้นำที่ชาญฉลาด: การตรวจสอบอิทธิพลของบรรยากาศองค์กรที่มีต่อแนวทางปฏิบัติของภาวะผู้นำที่ชาญฉลาดเป็นประเด็นที่สมควรได้รับการสำรวจเพิ่มเติม การวิจัยสามารถตรวจสอบว่าบรรยากาศขององค์กร รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความไว้วางใจ การเปิดกว้าง และนวัตกรรม มีส่วนสนับสนุนหรือขัดขวางการพัฒนาและการประยุกต์ใช้ภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะภายในองค์กรได้อย่างไร

2.5 การวิจัยผลกระทบของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะต่อผลลัพธ์ของพนักงาน: การวิจัยควรเจาะลึกถึงผลกระทบของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะต่อผลลัพธ์ต่าง ๆ ของพนักงาน รวมถึงความพึงพอใจในงาน การมีส่วนร่วม และผลการปฏิบัติงาน การทำความเข้าใจว่าแนวทางปฏิบัติของความเป็นผู้นำมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานอย่างไรสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำไปปฏิบัติได้สำหรับองค์กรที่มุ่งเป้าที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการเป็นผู้นำของพวกเขา

2.6 การวิจัยการบูรณาการภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะเข้ากับกลยุทธ์องค์กร: การตรวจสอบว่าผู้นำที่ชาญฉลาดสอดคล้องและมีส่วนสนับสนุนกลยุทธ์ขององค์กรอย่างไรเป็นช่องทางสำคัญสำหรับการวิจัยเพิ่มเติม การทำความเข้าใจความหมายเชิงกลยุทธ์ของภาวะผู้นำเชิงอัจฉริยะสามารถชี้แนะองค์กรในการบูรณาการความคิดริเริ่มการพัฒนาความเป็นผู้นำเข้ากับเป้าหมายขององค์กรที่กว้างขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- Amabile, T. M. (1998). How to kill creativity. *Harvard Business Review*, September/October. 77-87.
- Bass, B. M., & Riggio, R. E. (2006). *Transformational Leadership*. New York, NY: Psychology Press. <https://doi.org/10.4324/9781410617095>.
- Bennis, W., & Nanus, B. (1985). *Leaders: The strategies for taking charge*. New York: Harper & Row.
- Bolman, L. G., & Deal, T. E. (2013). *Reframing Organizations: Artistry, Choice, and Leadership* (5th ed.). San Francisco: Jossey-Bass.
- Brown, M. E., & Treviño, L. K. (2006). Ethical leadership: A review and future directions. *The Leadership Quarterly*. 17(6) : 595-616. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.leaqua.2006.10.004>.

- Brown, M. E., Treviño, L. K., & Harrison, D. A. (2005). Ethical leadership: A social learning perspective for construct development and testing. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*. 97(2) : 117–134.
<https://doi.org/10.1016/j.obhdp.2005.03.002>.
- Carmeli, A., & Josman, Z. (2006). The relationship among emotional intelligence, task performance, and organizational citizenship behaviors. *Human Performance*. 19(4) : 403-419. DOI: https://doi.org/10.1207/s15327043hup1904_3.
- Ciulla, J. B. (1998). Leadership ethics: Mapping the territory. *Business Ethics Quarterly*. 8(1) : 1-26. DOI: <https://doi.org/10.2307/3857439>.
- Conroy, J.P. (2000). *Intellectual Leadership in Education*. Springer.
- Drucker, P. F. (1999). Knowledge-worker productivity: The biggest challenge. *California Management Review*. 41(2) : 79-94. DOI: <https://doi.org/10.2307/41165929>.
- Fincher, C., & Georgia, U. (1998). *The Changing Future of Academic Leadership. IHE Perspectives [microform] / Cameron Fincher*. Washington D.C.: Distributed by ERIC Clearinghouse <https://eric.ed.gov/?id=ED421944>.
- Goleman, D. (1995). *Emotional intelligence: Why it can matter more than IQ*. Bantam Books.
- Goleman, D. (1998). What makes a leader? *Harvard Business Review*. 76(6) : 93–102.
- Goleman, D. (1998). *Working with Emotional Intelligence*. London: Bloomsbury.
- Gunter, M.H., & Fitzgerald, T.. (2008). The future of leadership research?, *School Leadership & Management*. 28(3) : 261-279. DOI: 10.1080/13632430802145902.
- Jain, R., & Koratkar, N. (2019). Quantifying a scientist's intellectual leadership. *Carbon*. 150 : 485-488, <https://doi.org/10.1016/j.carbon.2019.05.056>.
- Kalenyuk, I., Tsymbal, L., & Fedyshyn, M.. (2019). Methodical Principles of Estimation of Intellectual Leadership of the Global Economy Actors. *Economic Studies journal (Bulgarian Academy of Sciences - Economic Research Institute)* -Iss: 6 : 74-87.
- Kalenyuk, I., Tsymbal, L., Djakona, A., & Panchenko, E. (2018). Assessment of intellectual leadership under global competition. *Problems and Perspectives in Management*. 16(4) : 212-223. doi: 10.21511/ppm.16 (4).2018.18.

- Kemp, S.P. (2019). Intellectual Leadership: Crafting Forward-Looking Doctoral Research Cultures. In: Connolly, M., Williams, C., Coffey, D. (eds) Strategic Leadership in Social Work Education. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-25052-2_6.
- Khan, M.M., Guozhu, J., Ahmed, S.S., Sohail, F., & Ali, M. (2021). The Proliferation of Intellectual Capital Through Leadership. In: Shahbaz, M., Mubarik, M.S., Mahmood, T. (eds) The Dynamics of Intellectual Capital in Current Era. Springer, Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-16-1692-1_8.
- Murphy., E.S., & Riggio, E.R. (2003). Introduction to The Future of Leadership Development. 27-34. doi: 10.4324/9781410608895-6.
- Pai, TV Mohandas. (2007). Importance of Leadership (NIAS Lecture No.L1-2007). Lecture. National Institute of Advanced Studies, Bangalore.
- Paul, R., & Elder, L. (2006). Critical Thinking: Learn the Tools the Best Thinkers Use. Pearson Prentice Hall.
- Senge, P.M. (1990). The fifth discipline: The art and practice of the learning organization. London: Century Press. Senge.
- Shafique, I., Rafi, N., & Kalyar, M.N. (2021). Managing Intellectual Capital Through Strategic Leadership: A Complementary Approach. In: Shahbaz, M., Mubarik, M.S., Mahmood, T. (eds) The Dynamics of Intellectual Capital in Current Era. Springer, Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-16-1692-1_13.
- Sūnelaitė, A., & Žydzīūnaitė, V. (2015). CONSIDERATIONS ON INTELLECTUAL LEADERSHIP IN HIGHER EDUCATION: CONCEPT ANALYSIS. SOCIETY. INTEGRATION. EDUCATION. Proceedings of the International Scientific Conference. 1 : 277-284. doi:<https://doi.org/10.17770/sie2014vol1.771>.
- Sūnelaitė, A., & Žydzīūnaitė, V.. (2014). Considerations on intellectual leadership in higher education: concept analysis. Proceeding of the International Scientific Conference May 23th – 24th, 24 Jul 2015-Vol. 1, pp 277-284.

- Tang, G., Cai, Z., Liu, Z., Zhu, H., Yang, X., & Li, J. (2015). The Importance of Ethical Leadership in Employees' Value Congruence and Turnover. *Cornell Hospitality Quarterly*. 56(4) : 397–410. <https://doi.org/10.1177/1938965514563159>.
- Ulrich, T.H. (2020). The Background in Leadership Theory: Authentic Leadership. In: *Spiritual Leadership*. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-45432-6_3.
- van Loon, R. (2017). The Future of Leadership. In: *Creating Organizational Value through Dialogical Leadership*. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-58889-6_8.
- Yukl, G., & Mahsud, R. (2010). Why flexible and adaptive leadership is essential. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*. 62(2) : 81–93. <https://doi.org/10.1037/a0019770>.
- Žydzis, V. (2018). Considerations on Intellectual and Academic Leadership of a Scholar in Higher Education: The Descriptive Literature Review. *Acta Educationis Generalis*, vol.8, no.1, 3918 : 33-49. <https://doi.org/10.2478/atd-2018-0002>.

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดยใช้เทคนิค TGT

A Study of Mathematics Learning Achievement and Attitudes on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions for Grade 7 Students using Team Game Tournament (TGT) Technique

นัทพงษ์ สิงหาราช^{1*} และวรรณพล พิมพะสาลี²

Nattapong Singharach^{1*} and Wannapol Pimpasalee²

Received : January 10, 2024; Revised : February 21, 2024; Accepted : February 21, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้จดจำในเนื้อหา ทำให้นักเรียนไม่มีความสนใจในการเรียนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด เนื่องจากนักเรียนไม่มีส่วนร่วมและขาดแรงกระตุ้นในการเรียน วิธีการหนึ่งที่รู้จักกันแพร่หลายที่ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วม คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค TGT

¹คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Education and Education Innovation, Kalasin University, Thailand.

²คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Science and Health Technology, Kalasin University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : pwannapol@yahoo.com

Citation : Singharach, N, & Pimpasalee, W. (2024). A Study of Mathematics Learning Achievement and

Attitudes on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions for Grade 7 Students using Team Game Tournament (TGT) Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 67-82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.12>

2) พัฒนาประสิทธิภาพแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 3) ศึกษาเจตคติต่อการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน โดยใช้ เทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเหล่ากลาง วิทยาคม อำเภอห้วยซ้อย จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การบวก ลบ คูณ และ หาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ประสิทธิภาพแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.53/71.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเจตคติ เท่ากับ 4.40

คำสำคัญ (Keywords) : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เจตคติ, เทคนิค TGT

Abstract

Learning management that focuses on students memorizing the content makes students not interested in learning, resulting in mathematics achievement not being in line with the school's standards because students are not involved and lack motivation. In learning, one widely known method that stimulates and promotes student participation is learning management using TGT techniques. The objectives of this research were to 1) compare the mathematics learning achievement on addition, subtraction, multiplication, and division of fractions for grade 7 students before and after using TGT technique 2) develop the efficiency of the learning plan

Citation : นัทธพงศ์ สิงหาราช และวรรณพล พิมพ์สาส์. (2567). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค TGT. วารสาร ราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 67-82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.12>

using TGT technique on addition, subtraction, multiplication, and division of fractions for grade 7 students to meet the criteria 70/70, and 3) study the attitude towards mathematics learning for grade 7 students on addition, subtraction, multiplication, and division of fractions using TGT technique. The sample group used in the research was grade 7 students at Lao Klang Witthayakhom School, Khong Chai District, Kalasin Province, the first semester of the academic year 2023, with a total of 25 students using simple random sampling. The instruments used in the research were 1) the mathematics learning achievement, 2) learning plans, and 3) the attitude test. Statistics used in data analysis were mean, standard deviation, percentage, hypothesis testing using statistics (t-test).

The results of the research found that 1) mathematics learning achievement on addition, subtraction, multiplication, and division of fractions for grade 7 students after using TGT technique is higher than before using TGT technique with statistical significant at the level of .05, 2) the efficiency of the learning plan using TGT technique on addition, subtraction, multiplication, and division of fractions for grade 7 students has an efficiency of 83.53/71.60 to meet the efficiency criterion of 70/70, and 3) students who received learning about addition, subtraction, multiplication, and division of fractions using TGT technique for grade 7 students had a high attitude towards mathematics learning with an attitude mean value of 4.40.

Keywords : Learning Achievement, Attitude, TGT Technique

บทนำ (Introduction)

คณิตศาสตร์นั้นมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากคณิตศาสตร์ช่วยให้นักเรียนมีความคิดริเริ่ม คิดอย่างสร้างสรรค์มีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างรอบคอบและถี่ถ้วน ช่วยให้คาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหา ได้อย่างถูกต้องแม่นยำเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Citation : Singharach, N, & Pimpasalee, W. (2024). A Study of Mathematics Learning Achievement and

Attitudes on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions for Grade 7 Students

using Team Game Tournament (TGT) Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 67-

82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.12>

นอกจากนี้ คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์อื่น ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 1)

แม้ว่าคณิตศาสตร์จะเป็นวิชาที่มีความสำคัญก็ตามแต่จากการจัดการเรียนการสอน คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเหล่ากลางวิทยาคม พบว่า เมื่อนำคะแนน คณิตศาสตร์จากการเรียนที่ผ่านมาของนักเรียนแต่ละคนมาทำการวิเคราะห์ นักเรียนส่วนใหญ่ขาด ทักษะและคำนวณผิดพลาด ไม่เข้าใจเนื้อหา ทำแบบทดสอบไม่ดีเท่าที่ควร ไม่สามารถแก้โจทย์ ปัญหาทางคณิตศาสตร์ได้ โดยเฉพาะเนื้อหาเกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน เพราะ นักเรียนยังสับสนกับวิธีการในการคำนวณที่ต่างไปจากระบบจำนวนนับที่เคยเรียนมา ซึ่งเป็นพื้นฐาน ของคณิตศาสตร์ในระดับสูงขึ้นไปส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ทั้งนี้อาจมี สาเหตุมาจากครูมีพื้นฐานความรู้ไม่เพียงพอในการที่จะสอนเนื้อหานั้น ๆ ทำให้ไม่สามารถใช้ จิตวิทยาและเลือกนวัตกรรมการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน เข้มงวดเกินไปไม่สามารถทำให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญที่จะนำคณิตศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (คันธณัช พลวงค์ และ คณะ, 2566 : 14-25)

การจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT (Team Game Tournament) การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TGT เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมีการจัดตั้งสมาชิกในแต่ละกลุ่ม ครอบคลุมความสามารถโดยทุกคนในกลุ่มมีโอกาสเท่าเทียมกัน มีการศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ร่วมกัน มีการ ทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนด และเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้และมีทักษะทางสังคม เป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะและการเรียนรู้มากขึ้น มีทัศนคติ ที่ดีต่อตนเอง ผู้อื่นและการเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจมากขึ้น (เฉลิม เพ็ญนาม, 2560 : 43) การเรียนรู้เทคนิค TGT จะแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-6 คน ครอบคลุมความสามารถด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ภาระงานของกลุ่มคือ หลังจากที่ได้ครูนำเสนอ บทเรียนทั้งชั้น แล้วให้แต่ละกลุ่ม ทำงานตามที่ครูกำหนด และเตรียมสมาชิกทุกคนให้พร้อมสำหรับ การแข่งขัน ในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน คะแนนที่ สมาชิกทำได้จะนำมารวมกัน เป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้รางวัลคือกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด (สาร สิ้น เล็กเจริญ, 2554 : 35) ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ผู้สอนนำเนื้อหาหรือความรู้ใหม่ โดยอาจจะ นำเสนอด้วยวิธีการต่าง ๆ หรืออาจใช้สื่อการเรียนรู้ที่เร้าความสนใจ 2. ผู้สอนแบ่งกลุ่ม ผู้เรียนโดยให้ ครอบคลุมความสามารถ สมาชิกแต่ละกลุ่มมีประมาณ 4-5 คน ให้ศึกษาทบทวนเนื้อหาหรือ ความรู้ใหม่ที่

Citation : นัทพงศ์ สิงหาราช และวรรณพล พิมพ์สาส์. (2567). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค TGT. วารสาร ราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 67-82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.12>

ผู้สอนนำเสนอ สมาชิกทุกคนจะมีความสามัคคีร่วมมือกันในการเรียนรู้ เพื่อเตรียมกลุ่มไว้ สำหรับการแข่งขันในช่วงท้ายบทเรียน 3. จัดการแข่งขัน โดยมีการจัดโต๊ะแข่งขันที่มีตัวแทน แต่ละกลุ่มตาม ข้อ 2 ซึ่งมีทั้ง คนเก่ง ปานกลาง และอ่อน มาแข่งขันตามกติกาที่กำหนด คำถามที่ใช้ในการแข่งขัน จะเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว และมีการฝึกฝนเตรียมความพร้อมในกลุ่มแล้ว 4. ให้ คณะกรรมการแข่งขัน และคำแนะนำแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้ คะแนนสูงสุดจะเป็นผู้ชนะและได้รับรางวัลและชมเชยความสำเร็จของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม (ชุดิมา เจต อธิการ, 2565 : 28-29) เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนไม่เข้าใจในเนื้อหา ไม่สามารถแก้โจทย์ปัญหา ทางคณิตศาสตร์ได้ การจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT จะเป็นตัวกระตุ้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เพราะการเรียนรู้แบบนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน ผู้เรียนมี ความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้

เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ครูจะต้องมีการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการ สอนที่เน้นการพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนแล้วยังต้องคำนึงถึงการสร้างเจตคติที่ดีต่อการ เรียนอีกด้วย นั่นคือ การที่นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจ หรือชอบการเรียนรู้ในรายวิชานั้นจะทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานั้นดีตามมาด้วย ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนมีวิธีการสอน ที่หลากหลาย แต่ครูผู้สอนต้องรู้จักเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายมากที่สุด การเรียนแบบร่วมมือเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมกันรับผิดชอบงานในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่ม เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT เป็น การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง ปานกลาง และอ่อน ผู้เรียนที่มีความสามารถ สูงกว่า จะช่วยอธิบายให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า ทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า เข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TGT ยังมีการใช้เกมการเรียนรู้ร่วมกับการเรียนการสอน เกมที่ใช้นั้น เป็นสิ่งที่ช่วย กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้นอีกด้วย

Citation : Singharach, N, & Pimpasalee, W. (2024). A Study of Mathematics Learning Achievement and

Attitudes on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions for Grade 7 Students

using Team Game Tournament (TGT) Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 67-

82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.12>

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเหล่ากลางวิทยาคม ทั้งนี้ผู้วิจัยหวังว่าหากมีการนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ไปใช้ในการสอน เรื่องการบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของผู้เรียนแล้วก็น่าจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนส่งผลให้การจัดกิจกรรมการสอนของครู และกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จตามที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นพื้นฐานความรู้สำหรับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งยังเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนสำหรับสอนเนื้อหาอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค TGT
2. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 70/70
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อได้รับการจัดเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตอำเภอฆ้องชัย มี 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนฆ้องชัยวิทยาคม โรงเรียนไตรรัตน์วิทยาคม และโรงเรียนเหล่ากลางวิทยาคม รวมนักเรียนทั้งสิ้น 95 คน

Citation : นัทพงศ์ สิงหาราช และวรรณพล พิมพ์สาส์. (2567). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค TGT. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 67-82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.12>

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเหล่ากลางวิทยาคม อำเภอห้วยชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 มีจำนวนห้องทั้งหมด 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 25 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับฉลากมา 1 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 6 ชั่วโมง จากนั้นนำแผนการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนคณิตศาสตร์ แล้วนำแผนที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ซึ่งมีคุณภาพและความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2. แบบวัดเจตคติฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบ 5 ระดับ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อยและเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบไปตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านซึ่งมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ซึ่งสามารถใช้ได้ทุกข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบที่ทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างไปหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ซึ่งมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.21 -0.67 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 -0.83 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. อธิบาย และชี้แจงแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT เรื่อง การบวก ลบ คูณและหาร เศษส่วน ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

Citation : Singharach, N, & Pimpasalee, W. (2024). A Study of Mathematics Learning Achievement and

Attitudes on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions for Grade 7 Students

using Team Game Tournament (TGT) Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 67-

82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.12>

3. ดำเนินการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้กระบวนการการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 6 คาบ คาบละ 60 นาที

4. หลังจากทำการสอนครบทั้ง 6 คาบ ผู้วิจัยวัดความสามารถ เรื่อง การบวก ลบ คูณและหารเศษส่วนโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถ เรื่อง การบวก ลบ คูณและหาร เศษส่วน หลังเรียน (Post - test) และให้นักเรียน ทำแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

5. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อทำการสรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้เทคนิค TGT ซึ่งใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test for Dependent Sample)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 70/70

3. ศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อได้รับการจัดเรียนรู้โดยใช้เทคนิค (TGT) เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการเรียนรู้เทคนิค TGT

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อน และหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการนำคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน มาหาความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t -test for Dependent Samples) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน โดยใช้เทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples)

การทดสอบ	จำนวน (คน)	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	t-test
ก่อนเรียน	25	5.88	29.4	2.52	18.86*
หลังเรียน	25	14.32	71.6	1.28	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าสถิติทดสอบค่าที (t-test) เท่ากับ 18.86 ผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.88 คิดเป็นร้อยละ 29.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.52 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.32 คิดเป็นร้อยละ 71.6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.28 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการพัฒนาประสิทธิภาพแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 70/70

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตัวเอง หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนเสร็จสิ้นลง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนรวมแบบฝึกหัดระหว่างการจัดการเรียนรู้(60คะแนน)	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)
25	1,253	358
คะแนนเฉลี่ย	50.12	14.32
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	83.53	71.60
$E_1/E_2 = 83.53/71.60$		

Citation : Singharach, N, & Pimpasalee, W. (2024). A Study of Mathematics Learning Achievement and

Attitudes on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions for Grade 7 Students using Team Game Tournament (TGT) Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 67-82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.12>

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จากการทำกิจกรรม ผลการเก็บคะแนนระหว่างเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 50.12 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 83.53 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.32 คิดเป็น ร้อยละ 71.60 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 71.60 ดังนั้น แผนการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มี ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.53/71.60

3. ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT สูงกว่าระดับมากขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์เพื่อผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT ปรากฏดัง ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยเทคนิค TGT

ด้านการประเมิน	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความรู้สึกรู้จักต่อวิชาคณิตศาสตร์	3.30	0.82	4.48	0.49
ด้านความรู้สึกรู้จักต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.83	0.74	4.31	0.62
ด้านความรู้สึกรู้จักต่อครูผู้สอน	2.75	0.78	4.41	0.59
รวม	2.96	0.78	4.40	0.57

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.96, S.D. = 0.78) และเมื่อพิจารณาเรียงด้านเรียงจากมากไปน้อย พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อคณิตศาสตร์ ด้านความรู้สึกรู้จักต่อวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงที่สุดคือ ($\bar{X}$ = 3.30, S.D. = 0.82) รองลงมา คือ ด้านความรู้สึกรู้จักต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 2.83, S.D. = 0.74) และด้านความรู้สึกรู้จักต่อครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 2.75, S.D. = 0.78) และ

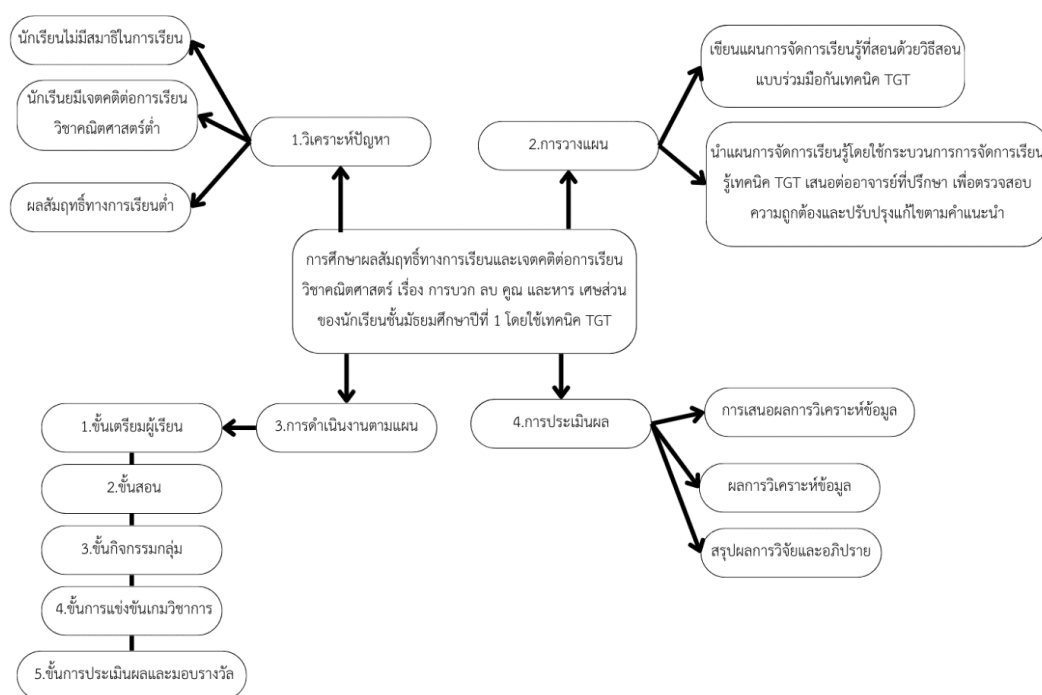
Citation : นัทพงศ์ สิงหาราช และวรรณพล พิมพ์สาส์. (2567). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค TGT. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 67-82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.12>

คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.57) และ เมื่อพิจารณารายด้านเรียงจากมากไปน้อย พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อคณิตศาสตร์ด้านความรู้สึท่่อวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุดโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ ด้านความรู้สึท่่อครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.59) และด้านความรู้สึท่่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.62)

สังเคราะห์ผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เนื่องด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT ครู

Citation : Singharach, N, & Pimpasalee, W. (2024). A Study of Mathematics Learning Achievement and

Attitudes on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions for Grade 7 Students using Team Game Tournament (TGT) Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 67-82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.12>

ต้องเน้นให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาสาระ เพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน สร้างความร่วมมือทำงานเป็นทีมโดยใช้เกม มาใช้ในการสอนของครูทำให้นักเรียนสนุกสนานสอดคล้องกับงานวิจัยของ อดิวัฒน์ เรือนื่น (2563 : 49) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง จำนวนเต็ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองเค็ด โดยใช้วิธีการสอนแบบ TGT ผลวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง จำนวนเต็ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองเค็ด โดยใช้วิธีการสอนแบบ TGT ก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกัน หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพร พุ่มพวง และ นันทพร ชื่นสุพันธ์รัตน์ (2563 : 1-11) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ มนธิรา นรินทร์รัมย์ และ นิเวศน์ คำรัตน์ (2564 : 201-214) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมแข่งขัน (TGT) ร่วมกับผังมโนทัศน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมแข่งขัน (TGT) ร่วมกับผังมโนทัศน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ คันธณัช พลวงศ์, ปวีณา ชันธิศิลา และ ประภาพร หนองหารพิทักษ์ (2566 : 14-25) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เลขยกกำลัง โดยใช้เทคนิค TGT ผลวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ประสิทธิภาพแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค (TGT) เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.53/71.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนจากการทำใบกิจกรรม จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนและจากการทำแบบทดสอบย่อย คิดเป็นร้อยละ 83.53 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 71.60 แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ผ่านขั้นตอนการจัดการอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียน เอกสารจากกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 โดยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะ

Citation : นัทพงศ์ สิงหาราช และวรรณพล พิมพ์สาส์. (2567). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค TGT. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 67-82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.12>

อันพึงประสงค์ มีการวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา สำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้การใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เข้ามามีส่วนช่วยในการจัดการเรียนรู้ สร้างความตื่นเต้นเร้าความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุพิชญา สาชะจันทร์, มะลิวัลย์ ภัทรชาลิกุล และ นิภาพร ชุตินันต์ (2565 : 157-166) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับสื่อ eDLTV เพื่อส่งเสริม ทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่อง ทศนิยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับสื่อ eDLTV เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่อง ทศนิยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.25/75.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ อำภา บริบูรณ์ (2561 : 107-131) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนคณิตศาสตร์ โดยการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และทีมแข่งขัน (TGT) ที่เสริมสร้างทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ เจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนคณิตศาสตร์โดยการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และทีมแข่งขัน (TGT) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.95/ 76.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ อัจฉราพรรณ พลเยี่ยมแสน (2565 : 80-81) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณ ด้วยเทคนิคการคูณแบบอินเดียโดยใช้ตารางร่วมกับเทคนิค Team Games Tournament (TGT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนตรัง ผลวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคการคูณแบบอินเดียโดยใช้ตารางร่วมกับเทคนิค TGT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.94/90.92 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เท่ากับ 4.40 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน ฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะทางสังคม และทำให้นักเรียนมีความตื่นเต้น นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาสาระด้วยตนเอง เพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน สอดคล้องกับ รวีพร ช่างอินทร์, สุกัลยา สุเมธ และ สิริวรรณ จรัสรวีวัฒน์ (2565 : 132-145) ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบนิรนัยร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลวิจัยพบว่า เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบนิรนัยร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ มนธิรา นรินทร์รัมย์ และ นิเวศน์ คำรัตน์ (2564 : 201-214) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมแข่งขัน

Citation : Singharach, N, & Pimpasalee, W. (2024). A Study of Mathematics Learning Achievement and

Attitudes on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions for Grade 7 Students

using Team Game Tournament (TGT) Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 67-

82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.12>

ร่วมกับผังมโนทัศน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมแข่งขันร่วมกับผังมโนทัศน์มีเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ระดับมากและสอดคล้องกับ พรณิภา อนันตสุข และ พรณราย เทียมทัน (2566 : 231-245) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคที่จิตที่ร่วมกับแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคที่จิตที่ร่วมกับแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาที่มีเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ครูควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน การประเมินพฤติกรรมทำงานกลุ่มของนักเรียน และควรให้นักเรียนได้ทราบบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างถูกต้องและบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT มีหลายขั้นตอน ครูควรควบคุมการใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผน เพราะหากไม่มีการควบคุมในเรื่องของเวลา อาจทำให้ไม่สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ครบภายใน เวลาที่กำหนด

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ในการพัฒนาความสามารถหรือทักษะด้านอื่น ๆ เช่น การคิด วิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาหรือวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับวิธีสอนแบบอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

Citation : นัทพงศ์ สิงหาราช และวรรณพล พิมพ์สาส์. (2567). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค TGT. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 67-82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.12>

- คันธณัช พลวงค์, ปวีณา ชันธุลีลา และ ประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2566). ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เลขยกกำลัง โดยใช้เทคนิค TGT. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และนวัตกรรม มหาวิทยาลัยภาพลันธุ์. 2(1) : 14–25.
- เฉลิม เพ็ญนาม. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก. ปรียญมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชุติมา เจตอธิการ. (2565). การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรียญมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรณิภา อนันท์สุข และ พรณราย เทียมทัน. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคที่จีที ร่วมกับแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. Silpakorn Educational Research Journal. 15(1) : 231–245.
- มนธิรา นรินทร์รัมย์ และนิเวศน์ คำรัตน์. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมแข่งขัน ร่วมกับผังมโนทัศน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4: ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีมแข่งขัน ร่วมกับผังมโนทัศน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. SOCIAL SCIENCES RESEARCH AND ACADEMIC JOURNAL. 17(3) : 201–214.
- รวีพร ช่างอินทร์, สุกัลยา สุเมอ และสิรवारณ จรัสรวีวัฒน์. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้แบบนิรนัย ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง มาตรการตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. Journal of Educational Review Faculty of Education in MCU. 9(3) : 132–145.
- ศิริพร พุ่มพวง และนันทพร ชื่นสุพันธุ์รัตน์. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง อสมการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 5(2) : 1-11.

Citation : Singharach, N, & Pimpasalee, W. (2024). A Study of Mathematics Learning Achievement and

Attitudes on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions for Grade 7 Students

using Team Game Tournament (TGT) Technique. Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(2) : 67–

82; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.12>

สารสิน เล็กเจริญ. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอน
แบบปกติ. ปรญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุพิชญา สาขะจันทร์, มะลิวัลย์ ภัทรชาลิกุล และนิภาพร ชูติมันต์. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
ทางคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับสื่อ eDLTV เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาทาง
คณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. Journal of Education Rajabhat Maha
Sarakhm University. 19(3) : 157-166.

อดิวัฒน์ เรือนริน. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง จำนวนเต็ม ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองเค็ด โดยใช้วิธีการสอนแบบ TGT. วิทยา
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อัจฉราพรรณ พลเยี่ยมแสน. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณ
ด้วยเทคนิคการคูณแบบอินเดียโดยใช้ตารางร่วมกับเทคนิค Team Games Tournament
(TGT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนตรัง. ปรญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

อำภา บริบูรณ์. (2561). การพัฒนาชุดการสอนคณิตศาสตร์ โดยการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL)
และทีมแข่งขัน (TGT) ที่เสริมสร้างทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ เจตคติ และผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. 3(5) : 107-131.

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ Models of Public Service Management under Public Policy Actors' Influence

อธิมาทร เพิ่มพูน¹ สัณญา เคนาภูมิ^{2*} และวันชัย สุขตาม³
Athimat Permpoon¹, Sanya Kenaphoom^{2*} and Wanchai Suktam³

Received : September 21, 2023; Revised : February 17, 2024; Accepted : February 17, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การจัดบริการสาธารณะเป็นกระบวนการที่รวมถึงการวางแผน การนำไปใช้ และการควบคุม บริการสาธารณะทั้งหมดที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐบาลมอบให้กับพลเมือง รวมถึงการจัดทรัพยากรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บริการดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ กระบวนการนี้มุ่งเน้นไปที่การสร้าง ความมั่นใจว่ามีการให้บริการสาธารณะอย่างเหมาะสมตามความต้องการของพลเมืองและนโยบายของ รัฐบาล อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะมักจะขึ้นอยู่กับตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ ดังนั้น บทความนี้มีวัตถุประสงค์การนำเสนอรูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงใน นโยบายสาธารณะ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการ สาธารณะ และใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาแล้วนำเสนอเชิงพรรณนาความ ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการ จัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ ประกอบด้วย (1) รูปแบบรัฐกลาง เป็นผู้ดำเนินการ (2) รูปแบบรัฐบาลส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ (3) รูปแบบรัฐบาลท้องถิ่น (4) รูปแบบ เอกชนดำเนินการแทน (5) รูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐกับภาคเอกชน (6) รูปแบบความหุ้นส่วน ระหว่างรัฐกับประชาชน และ (7) รูปแบบการคืนอำนาจให้กับประชาชนหรือการจัดการตนเอง

คำสำคัญ (Keywords) : รูปแบบ, รูปแบบการจัดบริการสาธารณะ, แสดงนโยบายสาธารณะ

^{1,3}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Faculty of Humanities and Social Sciences, Surindra Rajabhat University, Thailand.

²สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม; Research and Development Institute, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand; ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9833-4759>.

*Corresponding Author; e-mail : zumsa_17@hotmail.com

Citation : Permpoon, A., Kenaphoom, S. & Suktam, W. (2024). Models of Public Service Management under

Public Policy Actors' Influence. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

Abstract

Public Service Management, is a process that includes planning, implementing, and controlling all public services that a public agency or government provides to its citizens. Including organizing relevant resources to provide such services with efficiency and quality. This process focuses on ensuring that public services are provided appropriately according to the needs of citizens and government policies. However, the efficiency of public service delivery often depends on actors in public policy. Therefore, this article aims to present a model for organizing public services under the influence of actors in public policy. This study is a study of academic documents related to public service provision and uses a content analysis method and presents them descriptively. The results of the study found that the formats for organizing public services under the influence of public policy actors include: (1) Centralization, (2) De-concentration, (3) Decentralization, (4) Privatization, (5) Collaboration, (6) Partnership between the state and citizens, and (7) Returns Power to Devolution.

Keywords : Models, Models of Public Service Management, Public Policy Actors

บทนำ (Introduction)

การจัดการบริการสาธารณะ (Public Service Management) เป็นวิธีการและแนวปฏิบัติที่ใช้โดยผู้จัดการสาธารณะเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กรและให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ กลยุทธ์เหล่านี้ประกอบด้วยแนวทางการเป็นผู้นำที่มุ่งเน้นเป้าหมายเชิงสัมพันธ์ และไม่เป็นศูนย์กลางของผู้นำ นอกจากนี้การจัดการชื่อเสียงยังถูกเน้นว่าเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับผู้จัดการสาธารณะ เนื่องจากชื่อเสียงขององค์กรอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานแนวคิดการบริการสาธารณะแบบใหม่ เน้นย้ำถึงบทบาทของรัฐในการให้บริการแก่บุคคลทุกคนโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องถือเป็นสิ่งสำคัญในการออกแบบและส่งเสริมของภาครัฐ และแนวคิดเช่น การผลิตร่วมและการออกแบบร่วมถูกนำมาใช้เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานบริการ การดำเนินการจัดการสาธารณะแบบใหม่ได้เปลี่ยนแปลงสถานการณ์การทำงานของผู้เชี่ยวชาญด้านบริการสาธารณะ นำเสนอความท้าทายต่ออำนาจและอัตลักษณ์ของพวกเขา โดยรวมแล้ว การจัดการบริการสาธารณะเกี่ยวข้องกับการปรับตัวตามบริบทที่เปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพ และรับประกันการให้บริการที่เท่าเทียมกัน (Andersen, et al., 2021;

Citation : อธิมาตร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดการบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

Benson, et al., 2021; Williams & Caley, 2020; Reed, 2019) ดังนั้น การจัดการบริการสาธารณะ จึง กระบวนการครอบคลุมในการวางแผน จัดระเบียบ และควบคุมการให้บริการสาธารณะ มันรวมถึงการ วางแผนยุทธศาสตร์ การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินนโยบาย และความพยายามใน การปรับปรุงต่อเนื่องที่นำไปสู่การให้บริการสาธารณะ การบริหารจัดการการบริการสาธารณะมีบทบาท สำคัญในการสร้างความมั่นคงและรับผิดชอบต่อการใช้ทรัพยากรของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิด ความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนผ่านการให้บริการสาธารณะ เช่น การดูแลสุขภาพ การศึกษา การขนส่ง และอื่น ๆ อีกมาก

การจัดการบริการสาธารณะ (Public Service Management) เริ่มต้นในศตวรรษที่ 19 เมื่อ รัฐบาลและระบบรัฐบาลเริ่มมีความจำเป็นในการจัดการและให้บริการสาธารณะให้กับประชาชนที่มากขึ้น เนื่องจากการเติบโตของเมืองและความซับซ้อนในการบริหารจัดการทรัพยากรสาธารณะ เริ่มจากนั้นเกิด การพัฒนาและความเข้าใจในการบริหารจัดการระบบบริการสาธารณะเป็นแผนการบริหารจัดการที่มี ลักษณะที่รับรู้ความสำคัญของการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การเสริมสร้างความโปร่งใสและการ จัดการอย่างมีระบบ เช่น การจัดทำนโยบายสาธารณะ การวางแผนงาน และการควบคุมผลสำเร็จของ โครงการ ทั้งนี้ "Public Service Management" ได้กลายเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญในการดำเนินการ ของรัฐบาลและหน่วยงานสาธารณะทั่ว ๆ ไปในการให้บริการแก่ประชาชนและการจัดการทรัพยากร สาธารณะในระดับต่าง ๆ ของรัฐบาลและองค์กรต่าง ๆ ในสังคมโมเดิร์นและปัจจุบัน (Osborne, 2018)

การจัดการบริการสาธารณะมีความสำคัญเนื่องจากมีบทบาทสำคัญในการให้บริการสาธารณะ และสร้างความมั่นใจในการให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและ ประเมินการออกแบบและการส่งมอบภาครัฐอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังครอบคลุมการจัดการโมดูลบริการ สาธารณะต่าง ๆ เช่น โมดูลการค้นหา การแสดงผล การนำทาง และฐานข้อมูล การจัดการบริการ สาธารณะยังมีอิทธิพลต่อสถานการณ์การทำงานและอัตลักษณ์ทางวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญด้านบริการ สาธารณะ เนื่องจากการเป็นพันธมิตรด้านจัดการและกำหนดรูปแบบภูมิทัศน์ขององค์กร ดังนั้นการจัดการบริการสาธารณะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพ การผลิตร่วม และ การออกแบบร่วมในบริการสาธารณะ เช่นเดียวกับการสร้างความมั่นใจในการเข้าถึงข้อมูลบริการสาธารณะ และบริการนำทางที่มีประสิทธิภาพและสะดวกสำหรับผู้ให้ (Benson, et al., 2021; Williams & Caley, 2020; Morales, 2016; Reed, 2019)

อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดบริการสาธารณะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย อย่าง ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ (Public Policy Actors) ซึ่งถือว่าสำคัญ ต่อการขับเคลื่อนการจัดบริการสาธารณะ (Public Service Management) กล่าวคือเป็นความสัมพันธ์

และความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่มีบทบาทในการสร้างนโยบายสาธารณะและการจัดการการให้บริการสาธารณะให้แก่ประชาชน ตัวแสดงในนโยบายสาธารณะเช่น รัฐบาลและนักการเมือง มีบทบาทในการกำหนดแนวทางนโยบายและการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทรัพยากรและการให้บริการสาธารณะ ในขณะที่ด้านการจัดการบริการสาธารณะ เป็นกระบวนการที่ช่วยในการดำเนินการนโยบายนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดทำแผนการจัดการ การควบคุมการดำเนินงาน และการจัดการทรัพยากร เพื่อให้บริการสาธารณะตรงตามนโยบายที่กำหนด ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างสองส่วนนี้สนับสนุนให้นโยบายสาธารณะถูกนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและมีผลส่งเสริมคุณภาพการให้บริการสาธารณะให้กับประชาชนในระดับที่ดียิ่งขึ้นในสังคมและรัฐบาลท้องถิ่นหรือระดับชาติ

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้แสดงนโยบายสาธารณะกับการจัดการบริการสาธารณะเป็นหัวข้อที่น่าสนใจในการวิจัย นักวิชาการได้สำรวจขอบเขตระหว่างกำหนดนโยบายและการจัดการสาธารณะ โดยโต้แย้งว่าขอบเขตเหล่านี้ควรถูกทำให้คลุมเครือด้วยเหตุผลเชิงปฏิบัติและเชิงทฤษฎี บทบาทของการจัดการสาธารณะในกระบวนการนโยบายได้รับการตรวจสอบแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลไกทางสังคมและการเลือกนโยบาย นอกจากนี้ การศึกษาด้านการจัดการสาธารณะขัดแย้งกับการศึกษานโยบาย ทำให้เกิดคำถามที่สำคัญเกี่ยวกับบทบาทของการจัดการสาธารณะในการกำหนดผลลัพธ์ของนโยบาย การทำความเข้าใจพลวัตระหว่างผู้แสดงนโยบายสาธารณะและการจัดการบริการสาธารณะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการกำกับดูแลและการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพในสังคมยุคใหม่ (Hurl & Vogelwohl, 2021; Asquer & Mele. 2018; Suryadarminta, et al., 2019; Sowa & Lu, 2017; Backhaus-Maul, et al., 2019)

จะเห็นได้ว่าการจัดการบริการสาธารณะเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้มีบทบาทต่าง ๆ รวมถึงภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่น และกลุ่มพัฒนาเอกชน ผู้มีบทบาทเหล่านี้จำเป็นต้องทำงานร่วมกันและแบ่งปันข้อมูลเพื่อจัดการบริการและโครงการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) มีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวกในความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินโครงการ (Phuong, 2022) การมีส่วนร่วมของผู้มีบทบาทที่หลากหลายในการให้บริการสาธารณะได้กลายเป็นกระแสระดับโลก โดยมีแนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการกำกับดูแลสาธารณะเกิดขึ้น (Hedges, et al., 2020) ในบริบทของประเทศบังกลาเทศ ประสิทธิภาพของโครงการ PPP สามารถอธิบายได้โดยการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของผู้แสดง การสร้างฉันทามติ และกระบวนการตัดสินใจที่ซับซ้อน (Sayadat, 2021) กิจกรรมของผู้แสดงสาธารณะในการพัฒนา Mobility as a Service (MaaS) ในฟินแลนด์และสวีเดนได้รับอิทธิพลจากเครื่องมือนโยบายที่ใช้ในระดับต่าง ๆ โดยเน้นถึงความสำคัญของการวิเคราะห์บทบาทและการ

Citation : อธิมาตริ เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดการบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.13>

ดำเนินการของผู้แสดงสาธารณะในสภาพแวดล้อมหลายระดับ (Mukhtar-Landgren & Smith, 2019) บริการตัวแสดงจัดเตรียมตรรกะของโปรแกรมสำหรับการกำหนดและตรวจสอบคุณสมบัติของโปรแกรมที่สื่อสารผ่านการส่งข้อความแบบอะซิงโครนัสทำให้สามารถให้เหตุผลแบบโมดูลาร์เกี่ยวกับพฤติกรรมของโปรแกรมได้ (Summers & Müller, 2016)

โมเดลประสิทธิภาพการจัดการบริการสาธารณะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงคุณภาพการบริการสาธารณะ โมเดลหนึ่งที่ใช้คือ Employee Performance Target หรือ Sasaran Kinerja Pegawai (SKP) (Hayat & Artisa, 2019) การดำเนินการตามรูปแบบนี้ที่สำนักงานจัดหางานระดับภูมิภาคในเมืองมาลียงยังคงดำเนินอยู่และต้องมีการปรับเปลี่ยน อย่างไรก็ตาม มีความท้าทายในการทำ ความเข้าใจในการกรอก SKP เนื่องจากระดับการศึกษาของข้าราชการ (Negoita, 2018) การใช้ การจัดการผลการปฏิบัติงานตามผลลัพธ์ยังเพิ่มขึ้นในการประสานงานและติดตามการผลิตบริการสาธารณะแบบกระจายอำนาจ (Vignieri, 2018) การปฏิรูปการจัดการสาธารณะแบบใหม่ (NPM) ได้นำมาซึ่งความจำเป็นในการใช้มาตรฐานและการวัดผลการปฏิบัติงานในภาครัฐอย่างชัดเจน (Lewandowski, 2018) การจัดการผลการปฏิบัติงานในภาครัฐจำเป็นต้องคำนึงถึงความซับซ้อนของภาคส่วนและสร้างความสมดุลให้กับค่านิยมที่แตกต่างกันภายในองค์กร (Fabianova, 2016) การทบทวนการจัดการประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นในบริบทของการผลิตร่วมและการกำกับดูแล ซึ่งจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในรูปการควบคุมประสิทธิภาพและการสนับสนุนที่เป็นไปได้ของการออกแบบบริการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของระบบการจัดการผลการปฏิบัติงานในสถาบันบริการสาธารณะ ได้แก่ ความเหมาะสมของการใช้แบบจำลองมาตรฐาน บทบาทของความรับผิดชอบต่อสังคม และการเชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์ผลการปฏิบัติงานขององค์กรและรายบุคคล

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์รูปแบบและตัวแสดงในการจัดบริการสาธารณะ ผู้เขียนทำการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ จากนั้นจะทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์จำแนกเป็นรูปแบบการจัดบริการสาธารณะตามบทบาทของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษานี้จะเลือกขอบเขตของวรรณกรรมทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะ โดยนักวิจัยตั้งเป้าที่จะวิเคราะห์ข้อมูลต้นฉบับจากเอกสารทางวิชาการอย่างเป็นระบบ เปิดเผย

Citation : Permpoon, A., Kenaphoom, S. & Suktam, W. (2024). Models of Public Service Management under

Public Policy Actors' Influence. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

ประเด็นหลักที่แพร่หลาย แนวโน้มที่เกิดขึ้น และช่องว่างในความรู้ที่มีอยู่ การศึกษานี้มุ่งนำเสนอการสรุปผลการวิจัยที่ชัดเจนและกระชับ ผ่านการนำเสนอเชิงพรรณนา ช่วยเพิ่มการเข้าถึงและความเข้าใจสำหรับผู้ชมที่หลากหลาย เป้าหมายของการศึกษาในท้ายที่สุดคือการสนับสนุนความก้าวหน้าของความรู้ในด้านการให้บริการสาธารณะ โดยให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าซึ่งสามารถแจ้งกระบวนการตัดสินใจและขับเคลื่อนความพยายามในการวิจัยในอนาคต การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิจัยเชิงพรรณนาช่วยเพิ่มความเข้าใจและการอธิบายให้เห็นภาพอย่างชัดเจน

ผลการวิจัย (Research Results)

ตัวแสดงในนโยบายสาธารณะมีความสัมพันธ์กับการจัดบริการสาธารณะเป็นความเชื่อมโยงที่สำคัญ ในกระบวนการการบริหารจัดการและการให้บริการสาธารณะ ตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ เช่น รัฐ องค์กรเอกชน และองค์กรกลุ่มที่มีผลในการตัดสินใจมีบทบาทในการกำหนดแนวทางนโยบาย และการสร้างกฎหมายที่มีผลในการจัดบริการสาธารณะ เข้าใจความต้องการของประชาชนและกำหนดแนวทางการให้บริการที่เหมาะสม ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงบริการสาธารณะในทางที่ดีขึ้นตามความต้องการและสถานการณ์ปัจจุบันของสังคมและประชาชนในประเทศหรือพื้นที่นั้น การสัมพันธ์นี้ส่งผลให้มีการพัฒนานโยบายสาธารณะและการจัดบริการสาธารณะที่ตอบสนองต่อความต้องการและความเปลี่ยนแปลงในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์สูงสุดในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมอย่างกว้างขวาง ดังนั้น การจัดบริการสาธารณะสามารถจำแนกตามตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ (Public Policy Actors) ดังนั้นรูปแบบและตัวแสดงในการจัดบริการสาธารณะ ดังนี้

1. รูปแบบรัฐกลางเป็นผู้ดำเนินการ (Centralization)

รัฐบาลกลางคือผู้มีอำนาจและหน้าที่สำคัญในการจัดการและให้บริการสาธารณะ รัฐบาลสามารถเป็นผู้ดำเนินนโยบายสาธารณะและให้บริการโดยตรงผ่านหน่วยงานราชการต่าง ๆ เช่น กระทรวง หน่วยงานจัดหางาน และหน่วยงานต่าง ๆ ในระบบรัฐ การจัดบริการสาธารณะรูปแบบนี้อยู่ภายใต้ระบบการรวมอำนาจปกครอง (Centralization) เป็นการรวมอำนาจการตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ ไว้ที่ ราชการส่วนกลาง ได้แก่ คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สังกัดราชการส่วนกลาง ที่สามารถใช้อำนาจบริหารครอบคลุมทั่วประเทศ เป็นหลักที่ถือเอาสิทธิขาดในการปกครองเป็นที่ตั้ง

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะโดยรัฐกลางเป็นผู้ดำเนินการ หมายถึง ระบบการบริหารและการบริการที่ควบคุมและดำเนินการโดยรัฐกลางหรือรัฐบาลในระดับสูงสุดของประเทศหรือระดับส่วนกลาง ในรูปแบบนี้รัฐบาลกลางมีอำนาจและรับผิดชอบในการวางแผน ดำเนินการ และจัดสรรเงินทุนเพื่อการบริการสาธารณะ เช่น การศึกษา การดูแลสุขภาพ การขนส่ง และการปกครอง โมเดลนี้มักจะช่วยสร้างสมดุลและ

Citation : อธิมาตร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.13>

เสถียรภาพในการให้บริการสาธารณะในระดับประเทศ ระดับ. และเป็นการง่ายกว่าที่จะให้การสนับสนุนและความร่วมมือระหว่างภูมิภาค เนื่องจากมีการควบคุมการปฏิบัติงานที่มากขึ้น หากมีการกระจายการดำเนินงานระหว่างรัฐบาลระดับภูมิภาคหรือท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของรูปแบบนี้อาจเป็นไปได้ว่าการจัดการมีความเป็นไปได้น้อยในระดับภูมิภาคหรือระดับท้องถิ่น เนื่องจากการตัดสินใจและการจัดการบางอย่างอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการและเงื่อนไขของแต่ละภูมิภาคหรือท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงจากปัญหาที่เกิดจากการกำหนดมาตรฐานและนโยบายของรัฐบาลกลางที่อาจไม่เหมาะสมหรือเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ดังนั้นการใช้รูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่ดำเนินการโดยรัฐส่วนกลางจึงต้องคำนึงถึงความสมเหตุสมผลและความเหมาะสมในการใช้ระบบนี้ในแต่ละสถานการณ์และสภาพอากาศที่แตกต่างกันไปในทุกกรณี

2. รูปแบบรัฐบาลส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ (De-concentration)

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะนี้อยู่ภายใต้ระบบการปกครองแบบการแบ่งอำนาจ (De-concentration) เกิดจากข้อจำกัดของการรวมอำนาจในเรื่องของความล่าช้าและไม่ทั่วถึงทุกท้องที่พร้อม ๆ กัน ราชการส่วนกลางจึงแบ่งมอบอำนาจการตัดสินใจทางบริหารในบางเรื่องให้เจ้าหน้าที่ของราชการส่วนกลางที่ส่งไปประจำปฏิบัติหน้าที่ในภูมิภาค / เขตการปกครองต่าง ๆ (Field office) สามารถปฏิบัติงานได้บรรลุ นโยบายและวัตถุประสงค์ของราชการส่วนกลาง

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะโดยรัฐบาลส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ หมายถึง ระบบการบริหารและการให้บริการซึ่งมีการกระจายความรับผิดชอบระหว่างรัฐบาลระดับภูมิภาคหรือระดับท้องถิ่น ในรูปแบบนี้ รัฐบาลระดับภูมิภาคมีอิสระในการดำเนินการและจัดการบริการสาธารณะในพื้นที่ของตนเอง โดยทั่วไปมีการบริหารที่เป็นระบบและภูมิภาคเองก็มีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและนโยบายท้องถิ่น มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้เข้ากับความต้องการและเงื่อนไขของแต่ละท้องถิ่นได้

อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของรูปแบบนี้อาจเกิดขึ้นเมื่อขาดการควบคุมและความสอดคล้องระหว่างรัฐบาลระดับภูมิภาคแต่ละแห่ง อาจทำให้ขาดความเป็นอิสระที่เหมาะสมและบริหารจัดการไม่เป็นระบบ นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงของความไม่เท่าเทียมกันในการให้บริการสาธารณะระหว่างพื้นที่ท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถทางการเงินและทรัพยากรที่มากขึ้น และพื้นที่ท้องถิ่นที่มีความยากลำบากทางการเงินและทรัพยากรมากขึ้น ดังนั้นการจัดการและการควบคุมในระดับหน่วยงานภาครัฐระดับภูมิภาคจึงต้องได้รับการควบคุมอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสมเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในรูปแบบนี้

3. รูปแบบรัฐบาลท้องถิ่น (Decentralization)

การกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นวิธีการที่รัฐ/ราชการส่วนกลาง โอนอำนาจการปกครอง หรือ บริหารบางส่วนบางเรื่อง ที่เกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะให้องค์กรหรือนิติบุคคลอื่นรับไปดำเนินการแทน ภายใน อาณาเขตของแต่ละท้องถิ่น ด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น โดยมีอิสระพอสมควร ราชการส่วนกลางเพียงกำกับดูแล (มิใช่บังคับบัญชา) เป็นหลักที่ถือเอาเสรีภาพของประชาชนที่จะปกครองตนเองเป็นที่ตั้ง

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะโดยรัฐบาลท้องถิ่น หมายถึง ระบบการบริหารและการบริการที่ควบคุมและดำเนินการโดยราชการส่วนท้องถิ่นหรือราชการระดับท้องถิ่น เช่น อบต. เทศบาล อบจ. รูปแบบพิเศษของรัฐบาล: ในรูปแบบนี้ อำนาจการตัดสินใจและการจัดการบริการสาธารณะจะถูกพรากไปจากรัฐบาลกลางและโอนไปยังรัฐบาลท้องถิ่น รัฐบาลท้องถิ่นมีอิสระในการจัดทำนโยบายและแผนงานที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่ของตน โมเดลนี้ช่วยสร้างความสัมพันธ์และความเข้มแข็งในชุมชนท้องถิ่น และส่งผลให้การบริการสาธารณะมีความใกล้ชิดและเหมาะสมกับความต้องการและสถานการณ์ของประชาชนในพื้นที่นั้นมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของรูปแบบนี้คืออาจสร้างความไม่เท่าเทียมกันในการบริการสาธารณะระหว่างพื้นที่ท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถทางการเงินและทรัพยากรที่มากขึ้น และพื้นที่ท้องถิ่นที่มีความยากลำบากทางการเงินและทรัพยากรมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงที่จะไม่เป็นอิสระอย่างเหมาะสมและการจัดการที่ไม่เป็นระบบ ดังนั้น การใช้รูปแบบการให้บริการสาธารณะโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องได้รับการควบคุมอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในรูปแบบนี้และเพื่อให้ผู้รับบริการสาธารณะได้รับผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกันในทุกพื้นที่ท้องถิ่นและระดับชุมชน

4. รูปแบบเอกชนดำเนินการแทน (Privatization)

Privatization หรือ การแปรรูป ซึ่งมักเรียกว่าการแปรรูปเป็นกระบวนการที่ทรัพย์สิน บริการ หรือ หน้าที่ที่รัฐบาลเป็นเจ้าของหรือควบคุมโดยรัฐบาลถูกโอนไปยังภาคเอกชน ซึ่งหมายความว่ากิจกรรมหรือธุรกิจเคยเป็นของหรือดำเนินการโดยรัฐบาลมาก่อน ปัจจุบันเป็นเจ้าของและดำเนินการโดยบุคคลหรือนิติบุคคล เช่น บริษัทหรือบุคคลธรรมดา การแปรรูปสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายภาคส่วน ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงสาธารณูปโภค (เช่น น้ำและไฟฟ้า) การคมนาคม (เช่น สนามบินและการขนส่งสาธารณะ) การดูแลสุขภาพ การศึกษา และแม้แต่เรือนจำ

แรงจูงใจหลักเบื้องหลังการแปรรูปมักจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ ลดรายจ่ายภาครัฐและส่งเสริมการแข่งขัน ผู้เสนอโต้แย้งว่าบริษัทเอกชนอาจมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์มากขึ้นในการให้บริการเนื่องจากบริษัทเหล่านี้มีแรงจูงใจจากผลกำไรและอยู่ภายใต้การแข่งขันในตลาด สิ่งนี้สามารถนำไปสู่การ

Citation : อธิมาตร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.13>

ประหยัดต้นทุนและบริการสาธารณะที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การแปรรูปยังสามารถก่อให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับความรับผิดชอบ การเข้าถึง และความเสมอภาคได้ เนื่องจากองค์กรเอกชนอาจจัดลำดับความสำคัญของผลกำไรมากกว่าประโยชน์สาธารณะ และการดำเนินงานอาจมีความโปร่งใสน้อยลง การตัดสินใจแปรรูปมักเป็นเรื่องของนโยบายสาธารณะ และอาจแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละประเทศหรือภูมิภาค ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

รูปแบบการให้บริการสาธารณะของภาคเอกชน หมายถึง กระบวนการที่บริการสาธารณะหรือหน้าที่ซึ่งก่อนหน้านี้อยู่ภายใต้การควบคุมหรือการดำเนินงานของรัฐถูกถ่ายโอนไปยังภาคเอกชน ในกรณีนี้ ภาคเอกชน หมายถึง บุคคลหรือองค์กรเอกชน เช่น บริษัทเอกชน ดำเนินการและจัดการระบบหรือบริการสาธารณะในนามของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ โมเดลนี้มักใช้ในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เช่น การดูแลสุขภาพ การศึกษา การคมนาคมขนส่ง และการจัดการเมือง บริษัทเอกชนจะดำเนินธุรกิจโดยมีเป้าหมายในการทำกำไร และโมเดลนี้สามารถสร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการนำเสนอนวัตกรรมและความสามารถในการบริหารจัดการที่ดียิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ข้อดีของการให้บริการสาธารณะของเอกชนคือประสิทธิภาพและการกระจายอำนาจในบางกรณี แต่อาจมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสาธารณะและความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการ บริษัทเอกชนมักจะให้ความสำคัญกับการทำกำไรมากกว่าผลประโยชน์สาธารณะ และการควบคุมและกำหนดมาตรฐานการบริการและคุณภาพอาจขาดหรือเสียหาย การตัดสินใจใช้โมเดลนี้ควรคำนึงถึงความเหมาะสมและสถานการณ์ของแต่ละสาขาอาชีพและสาขาการให้บริการสาธารณะเพื่อให้ผู้รับบริการสาธารณะได้รับประโยชน์และเท่าเทียมกัน การเข้าถึงบริการในระดับที่เหมาะสม

5. รูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐกับภาคเอกชน (Collaborative)

การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกัน (Collaborative Governance) (Ansell & Gash, 2008) หมายถึง การจัดปกรรณซึ่งหน่วยงานภาครัฐหนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่าให้ผู้มีส่วนได้เสียที่ไม่ใช่รัฐเข้ามามีส่วนในกระบวนการตัดสินใจแบบร่วมกันอย่างเป็นทางการมุ่งเน้นฉันทามติ และการอภิปรายร่วมกันโดยมีจุดมุ่งหมายในการกำหนดหรือนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ หรือการจัดการโครงการหรือทรัพย์สินต่าง ๆ ของรัฐ การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันเกิดขึ้นมาเพื่อการตอบสนองต่อความล้มเหลวของการดำเนินงานต่อเนื่องและค่าใช้จ่ายที่สูง และการเมืองที่เน้นการควบคุมการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ความขัดแย้งของพหุกลุ่มผลประโยชน์และความล้มเหลวในเรื่องภาระรับผิดชอบของการจัดการ

รูปแบบการให้บริการสาธารณะโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน หมายถึง การสร้างพันธมิตรหรือความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการให้บริการสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

Citation : Permpoon, A., Kenaphoom, S. & Suktam, W. (2024). Models of Public Service Management under

Public Policy Actors' Influence. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.13>

และประชาชนในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ รูปแบบนี้มักเกิดขึ้นในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โครงการด้านสิ่งแวดล้อมและการศึกษา ในรูปแบบนี้ภาครัฐและเอกชนมาร่วมตัวกันเพื่อแบ่งปันความรับผิดชอบ และสนับสนุนทรัพยากรสำคัญเพื่อให้โครงการดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนสามารถสร้างการผสมผสานระหว่างความรู้และทรัพยากรที่ส่งผลให้โครงการมีมากกว่าผลรวมของแต่ละส่วน

ข้อดีของรูปแบบการบริหารจัดการสาธารณะโดยความร่วมมือระหว่างรัฐและภาคเอกชนคือ การบริการมีความเหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุดสำหรับประชาชน โดยนำความเชี่ยวชาญและทรัพยากรจากทั้งภาครัฐและเอกชนมาใช้อย่างเหมาะสม และความร่วมมือทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการและการปรับตัวตามสถานการณ์ อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างรัฐและภาคเอกชนในการแก้ไขปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อทั้งสองฝ่าย อย่างไรก็ตามความร่วมมือระหว่างรัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องมีการจัดการและควบคุมอย่างรอบคอบเพื่อป้องกันความขัดแย้ง และการละเว้นที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการนี้ และรับประกันว่าผู้รับบริการสาธารณะจะได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ โดยไม่คำนึงถึงแรงจูงใจสูงสุดหรือผลกำไรของภาคเอกชน

6. รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน (Partnership between the state and citizens)

ความร่วมมือระหว่างรัฐกับประชาชน หมายถึง ความสัมพันธ์ทางกฎหมายและทางสังคมและความเชื่อมโยงระหว่างรัฐหรือรัฐบาลกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในรัฐนั้น ความร่วมมือครั้งนี้ประกอบด้วยสิทธิและความรับผิดชอบที่รัฐมีต่อพลเมืองของตนและในทางกลับกัน ประชาชนมีสิทธิและความรับผิดชอบต่อรัฐหรือรัฐบาลด้วย ความร่วมมือครั้งนี้ยังสามารถสะท้อนถึงระบบการปกครองและสังคมที่อาศัยอยู่ในรัฐนั้นได้ ประชาชนมีสิทธิมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการเลือกตั้งผู้แทนของรัฐ รวมถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน เช่น การลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้ง การสื่อสารกับตัวแทนภาครัฐ และการเข้าร่วมการประชุมและการแสดงออกเพื่อแสดงความเห็นหรือประท้วงต่อต้านการกระทำของรัฐบาล

รัฐมีความรับผิดชอบต่อประชาชนในหลายด้าน เช่น การประกาศนโยบายสาธารณะ การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริการสาธารณะและการอุทิศสิทธิด้านความปลอดภัยและการคุ้มครองประชาชน ความร่วมมือระหว่างรัฐกับประชาชนถือเป็นรากฐานสำคัญของสิ่งที่เรียกว่าระบบราชการ “ประชาธิปไตย” ซึ่งเป็นระบบที่รัฐและประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ และมีการปฏิบัติตามกฎหมายและการควบคุมการดำเนินงานของรัฐตามหลักความเสมอภาคและความเสมอภาคในระดับสังคมและสิทธิมนุษยชน การ

เน้นความเป็นหุ้นส่วนระหว่างรัฐกับประชาชนเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดรูปแบบการปกครองและการปฏิบัติการของรัฐในสังคมและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะโดยความหุ้นส่วนระหว่างรัฐกับประชาชน หมายถึง กระบวนการที่รัฐหรือรัฐบาลและพลเมืองทำงานร่วมกันเพื่อสร้างและให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ โมเดลนี้เน้นความร่วมมือและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชนเพื่อให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพเป็นที่พึงพอใจแก่ประชาชนในทุกพื้นที่ ด้านชีวิตประจำวัน เช่น การศึกษา สุขภาพ และการบริหารจัดการเมือง และพัฒนาพื้นที่อย่างเหมาะสม ความร่วมมือนี้มักได้รับการส่งเสริมในรูปแบบของนโยบายสาธารณะและโครงการร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ความเข้าใจและความต้องการของประชาชนจะถูกนำมาใช้ในกระบวนการตัดสินใจและการวางแผน และรับฟังความคิดเห็นและความคิดเห็นของประชาชนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาบริการสาธารณะ

ความหุ้นส่วนระหว่างรัฐกับประชาชน มีประโยชน์มากมาย เช่น การเสริมสร้างความใกล้ชิดและความไว้วางใจระหว่างรัฐบาลและประชาชน และเพิ่มความเป็นธรรมและความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการสาธารณะ โมเดลนี้ยังช่วยสร้างความรับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติการและการจัดการอีกด้วย ทำให้ความรู้และทรัพยากรทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของความร่วมมือครั้งนี้ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการที่ดีและเน้นความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน ของทั้งสองฝ่ายในกระบวนการตัดสินใจและการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง

7. รูปแบบการคืนอำนาจให้กับประชาชนหรือการจัดการตนเอง (Returns Power to Devolution)

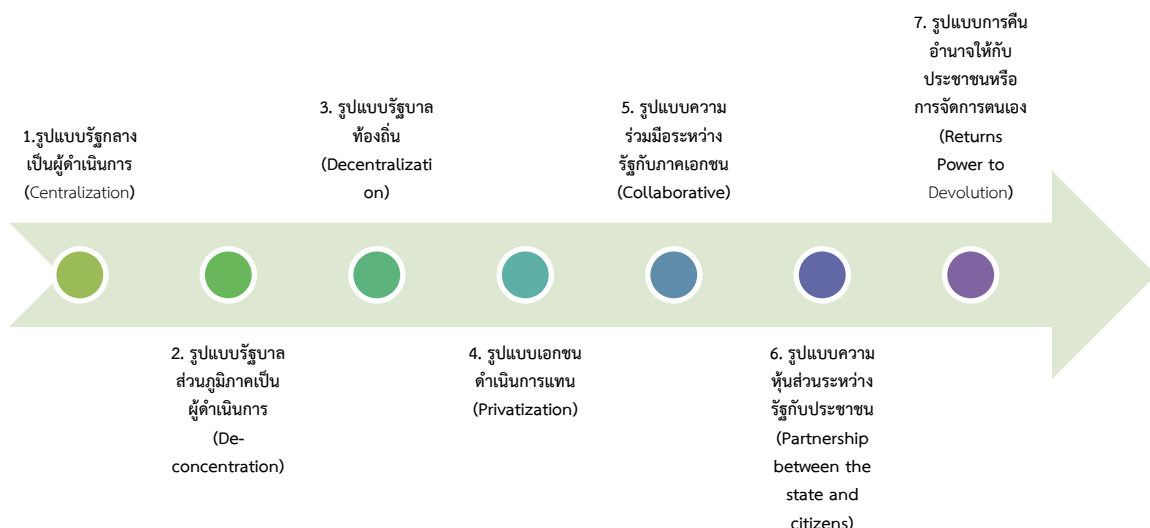
ที่ผ่านมาประชาชน (Citizens) มีบทบาทเพียงแค่การสร้างแรงกดดันและการสนับสนุนในนโยบายสาธารณะ โดยการร่วมสังคม การเลือกตั้ง และการส่งเสริมความตระหนักรู้ อย่างไรก็ตามการคืนอำนาจให้กับประชาชนเพื่อให้มีอำนาจในการจัดการตนเอง (Devolution) เป็นกระบวนการที่รัฐหรือรัฐบาลโอนอำนาจและความรับผิดชอบในการบริหารราชการให้แก่หน่วยงานระดับท้องถิ่นหรือระดับล่าง เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่นั้นสามารถมีส่วนร่วมและคุ้มครองการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการบริหารส่วนท้องถิ่นได้มากขึ้น กระบวนการนี้ทำให้เกิดการแบ่งแยกอำนาจและความรับผิดชอบระหว่างระดับรัฐและระดับท้องถิ่น รัฐยังคงเป็นอำนาจสูงสุดและระดับท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารจัดการในหลายด้าน เช่น การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การจัดการสิ่งแวดล้อมและการจัดการท้องถิ่น

การคืนอำนาจให้กับประชาชนหรือการบริหารจัดการตนเองเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความไว้วางใจและความเข้าใจระหว่างรัฐกับประชาชน และช่วยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับความต้องการของพื้นที่และประชาชนในแต่ละส่วนของประเทศ พลังที่กลับมาช่วยเพิ่ม

ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสร้างนวัตกรรมที่เหมาะสมในระดับท้องถิ่นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ยังต้องมีธรรมาภิบาลและการควบคุมที่ดีเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและความเสมอภาคในการดำเนินงาน ระหว่างระดับรัฐและท้องถิ่นและมีการติดตามประเมินผลเพื่อให้การคืนอำนาจเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมในระยะยาว

รูปแบบการจัดบริการสาธารณะโดยการคืนอำนาจให้กับประชาชนหรือการจัดการตนเอง (Returns Power to Devolution) เป็นกระบวนการที่รัฐหรือรัฐบาลตัดสินใจโอนสิทธิและความรับผิดชอบในการบริหารรัฐกิจให้กับหน่วยงานระดับท้องถิ่นหรือระดับล่าง เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่นั้นสามารถมีส่วนร่วมและคุ้มครองการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการบริหารส่วนท้องถิ่นได้มากขึ้น กระบวนการนี้รวมถึงการมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการวางแผนพัฒนา การจัดการสิ่งแวดล้อมและการจัดการท้องถิ่น รัฐยังคงเป็นอำนาจสูงสุด แต่ระดับท้องถิ่นมีอิสระในการจัดการหลายด้าน โมเดลนี้จัดให้มีความร่วมมือและความร่วมมือระหว่างระดับรัฐและท้องถิ่น ที่สร้างความไว้วางใจและความรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินงานและการบริหารจัดการ ระดับรัฐและท้องถิ่นแบ่งปันความรับผิดชอบและให้ความร่วมมือในการพัฒนาแผนและนโยบายสาธารณะที่เหมาะสมกับความต้องการและความหวังของประชาชนในแต่ละพื้นที่

การคืนอำนาจให้ประชาชนหรือการบริหารจัดการตนเองมีประโยชน์หลายประการ เช่น การสร้างความไว้วางใจและความเข้าใจระหว่างรัฐกับประชาชน และช่วยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับความต้องการของพื้นที่และประชาชนในแต่ละส่วนของประเทศ การจัดการตนเองยังช่วยเพิ่มความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสร้างนวัตกรรมที่เหมาะสมในระดับท้องถิ่นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องมีธรรมาภิบาลและการควบคุมที่ดีเพื่อให้มั่นใจว่ามีการประชาสัมพันธ์และความเสมอภาคในการดำเนินงาน ระหว่างระดับรัฐและท้องถิ่นและมีการติดตามประเมินผลเพื่อให้การคืนอำนาจเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมในระยะยาว

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ

อย่างไรก็ตามยังมีรูปแบบตัวแสดงที่สำคัญในการจัดบริการสาธารณะ ยกตัวอย่างเช่น

องค์กรกลุ่มที่มีผลในการตัดสินใจ (Interest Groups and Advocacy Organizations)

องค์กรกลุ่มที่มีผลในการตัดสินใจ เป็นองค์กรที่มีเป้าหมายและสิ่งที่พวกเขาสนใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ พวกเขาอาจเป็นองค์กรการกุศล องค์กรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือองค์กรวิชาการที่มีผลในการสร้างนโยบายและการเปลี่ยนแปลงในสังคม กระบวนการที่องค์กรหรือกลุ่มผู้สนับสนุนมีบทบาทสำคัญในการทำงานกับรัฐหรือรัฐบาลในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับบริการสาธารณะ องค์กรเหล่านี้มักมีวัตถุประสงค์และโครงการที่เน้นการสนับสนุนหรือการโต้แย้งเพื่อการบริหารสาธารณะ เพื่อให้ภาครัฐสามารถดำเนินนโยบายและการดำเนินการที่สอดคล้องกับความต้องการและแนวคิดของกลุ่มผู้สนับสนุน การล็อบบี้และการประท้วงเป็นวิธีการที่บางองค์กรใช้เพื่อส่งเสริมและควบคุมนโยบายของรัฐบาลในสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าเหมาะสม โมเดลนี้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการประมวลผลนโยบายและการเปลี่ยนแปลงในระบบบริการสาธารณะ เนื่องจากมีความสามารถในการนำเสนอแนวคิดและข้อเสนอแนะที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลในด้านนโยบายและการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะ องค์กรและกลุ่มผู้สนับสนุนสามารถมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มความโปร่งใสและความรับผิดชอบในการบริหารภาครัฐในสังคม

องค์กรสาธารณะ (Non-Governmental Organizations - NGOs) NGOs มีบทบาทในการสนับสนุนและให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายและประชาชน พวกเขาอาจมีบทบาทในการสร้างนโยบายและการกระทำเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม ดังนั้น องค์กรสาธารณะที่จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐและไม่ได้ถูกควบคุม

Citation : Permpoon, A., Kenaphoom, S. & Suktam, W. (2024). Models of Public Service Management under

Public Policy Actors' Influence. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.13>

หรือเกี่ยวข้องกับรัฐหรือรัฐบาล องค์การเหล่านี้มักมีวัตถุประสงค์ทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อม และมุ่งเน้นไปที่การให้บริการและการสนับสนุนแก่ประชากรหรือกลุ่มที่มีความต้องการเฉพาะ เช่น การสนับสนุนคนยากจน การสนับสนุนการศึกษา และการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม องค์การสาธารณะมักไม่แสวงหาผลกำไรและมักอาศัยการบริจาคหรือกองทุนเพื่อการกุศลในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ NGO จำนวนมากทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและเสริมสร้างศักยภาพของกลุ่มที่อยู่ในภาวะชั่วคราวหรือประชากรที่มีความบกพร่อง เราพบว่าองค์การสาธารณะทั่วโลกมีบทบาทสำคัญในการทำให้โลกเป็นสถานที่ที่ดีขึ้นผ่านการสนับสนุนโครงการและแนวคิดที่มุ่งเน้นด้านสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการสาธารณะและการกำกับดูแล ได้รับการพัฒนาไปทั่วโลก

องค์กรระหว่างประเทศ (International Organizations) องค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ (UN) และองค์การระหว่างรัฐ (Inter-Governmental Organizations) มีบทบาทในการสร้างนโยบายสาธารณะระหว่างประเทศและให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาสากล องค์กรระหว่างประเทศ (International Organizations) ซึ่งเป็นองค์กรหรือองค์กรร่วมที่มีสมาชิกหรือพลเมืองจากหลายประเทศเข้าร่วมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น ประเด็นสาธารณะ สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม การพัฒนา การควบคุมอาวุธนิวเคลียร์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศมักจะมีสถานะทางกฎหมายและเท่าเทียมกันในการตัดสินใจและการจัดการ มีหน้าที่หลักในการสนับสนุนและดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่มุ่งเน้นในด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองของสังคมระหว่างประเทศ รูปแบบการให้บริการสาธารณะนี้มีความสำคัญในการแก้ปัญหาในระดับโลก และสร้างพื้นฐานสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศในยุคปัจจุบันของการเชื่อมโยงและการประสานงานที่แพร่หลายในปัจจุบัน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การศึกษา เรื่อง รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ พบประเด็นที่น่าจะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การจัดบริการสาธารณะเป็นกระบวนการหลายแง่มุมที่ได้รับอิทธิพลจากผู้มีบทบาทด้านนโยบายสาธารณะต่างๆ ซึ่งแต่ละฝ่ายสนับสนุนแนวทางการให้บริการที่แตกต่างกัน การศึกษาที่ดำเนินการเพื่อสำรวจรูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของผู้มีบทบาทด้านนโยบายสาธารณะ ระบุรูปแบบที่ต่างกันเจ็ดแบบ โมเดลเหล่านี้ได้แก่ การรวมศูนย์ การลดความเข้มข้น การกระจายอำนาจ การแปรรูป การทำงานร่วมกัน ความร่วมมือระหว่างรัฐและพลเมือง และการคืนอำนาจสู่การแบ่งแยก

Citation : อธิมาตร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

(Smith, 2018) การทำความเข้าใจโมเดลเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้กำหนดนโยบายและผู้บริหารสาธารณะที่ต้องการปรับปรุงประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และการตอบสนองของการให้บริการสาธารณะ

2. การรวมศูนย์อำนาจ เป็นการ การกระจุกตัวของอำนาจในการตัดสินใจและการควบคุมการบริหารภายในรัฐบาลกลางหรือหน่วยงาน ในรูปแบบนี้ การตัดสินใจที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร การกำหนดนโยบาย และการให้บริการจะดำเนินการในระดับชาติ ในทางกลับกัน การลดความเข้มข้นเกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจและความรับผิดชอบด้านการบริหารจากรัฐบาลกลางไปยังสำนักงานระดับภูมิภาคหรือระดับท้องถิ่น แนวทางนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการให้บริการโดยทำให้การตัดสินใจใกล้ชิดกับชุมชนที่ให้บริการมากขึ้น (Peters, 2017)

3. การกระจายอำนาจมีลักษณะเฉพาะคือการโอนอำนาจทางการเมือง การบริหาร และการคลังจากรัฐบาลกลางไปยังหน่วยงานย่อยของประเทศ เช่น เทศบาล จังหวัด หรือรัฐ โมเดลนี้ช่วยให้รัฐบาลท้องถิ่นปรับแต่งบริการสาธารณะให้ตรงตามความต้องการและความชอบเฉพาะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยส่งเสริมการกำกับดูแลแบบมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบ (Faguet, 2014) การแปรรูปหมายถึงการโอนความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะไปยังหน่วยงานเอกชน ไม่ว่าจะผ่านการจ้างบุคคลภายนอก การทำสัญญา หรือการขายกิจการ ผู้เสนอโต้แย้งว่าการแปรรูปสามารถนำไปสู่การประหยัดต้นทุน นวัตกรรม และคุณภาพการบริการที่ดีขึ้น (Bishop & Davis, 2019)

4. การทำงานร่วมกันเกี่ยวข้องกับการเป็นหุ้นส่วนระหว่างผู้มีบทบาทภาครัฐ เอกชน และผู้ไม่แสวงหาผลกำไรหลายรายเพื่อร่วมกันให้บริการสาธารณะ ความร่วมมือเหล่านี้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และเครือข่ายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายเพื่อจัดการกับความท้าทายทางสังคมที่ซับซ้อนและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Ansell & Gash, 2008) ความร่วมมือระหว่างรัฐและพลเมืองเน้นการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของประชาชนและองค์กรภาคประชาสังคมในการออกแบบ การดำเนินการ และการประเมินผลการบริการสาธารณะ โมเดลนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการตอบสนอง โดยผสมผสานมุมมองของพลเมืองและความชอบเข้าไปในกระบวนการตัดสินใจ (Huxham & Vangen, 2005)

5. การคืนอำนาจสู่การอุทิศตนแสดงถึงแนวทางจากล่างขึ้นบนในการจัดการบริการสาธารณะ โดยอำนาจในการตัดสินใจและทรัพยากรจะตกเป็นของชุมชนท้องถิ่นหรือองค์กรระดับรากหญ้า โมเดลนี้เน้นย้ำถึงการเสริมอำนาจของชุมชน การปกครองตนเองในท้องถิ่น และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ช่วยให้ชุมชนเป็นเจ้าของลำดับความสำคัญในการพัฒนาและกำหนดอนาคตของตนเอง (Prud'homme & Smith, 2016) โดยรวมแล้ว ข้อค้นพบของการศึกษาเน้นย้ำถึงความสำคัญของการพิจารณารูปแบบองค์กร

ที่หลากหลายและบทบาทของผู้แสดงนโยบายในการกำหนดรูปแบบระบบการให้บริการสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังที่เปลี่ยนแปลงไปของประชาชน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

การจัดบริการสาธารณะมักจะดำเนินการภายใต้อิทธิพลของผู้มีบทบาทนโยบายสาธารณะ กระบวนการบริการสาธารณะที่ผู้บริหารหรือผู้มีบทบาทระดับสูงในนโยบายสาธารณะมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับบริการสาธารณะ บางครั้งอิทธิพลของนักแสดงคนนี้ก็มาจากตำแหน่งหรืออำนาจอย่างเป็นทางการของพวกเขา และอาจส่งผลต่อการกำหนดนโยบายและการดำเนินการที่ส่งผลกระทบต่อผู้คนและสังคมโดยรวม โมเดลนี้อาจเป็นบริการสาธารณะที่มีความโปร่งใสและมีความรับผิดชอบในการบริหารจัดการ หรืออาจเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิและสร้างความเสียหายต่อสังคม การศึกษาและทำความเข้าใจโมเดลนี้มีความสำคัญในการวิเคราะห์และประเมินนโยบายสาธารณะและระบบบริการสาธารณะเพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมต่อประชาชน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยรูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะกับหน่วยงานเพื่อเป็นกรณีศึกษาและเทียบเคียงหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน

เอกสารอ้างอิง (References)

- Andersen, L.B., Jacobsen, C.B., Jensen, U.T., & Salomonse, H.H. (2021). 'Public Managers' Contribution to Public Service Performance', in Peter Leisink, and others (eds), Managing for Public Service Performance: How People and Values Make a Difference (Oxford, 2021; online edn, Oxford Academic, 18 Mar. 2021). 85-103. doi: 10.1093/OSO/9780192893420.003.0005.
- Ansell, C., & Gash, A. (2008). Collaborative Governance in Theory and Practice. Journal of Public Administration Research and Theory. 18(4) : 543-571.
- Asquer, A., & Mele, V. (2018). Policy-Making and Public Management. In: Ongaro, E., Van Thiel, S. (eds) The Palgrave Handbook of Public Administration and Management in Europe. Palgrave Macmillan, London. https://doi.org/10.1057/978-1-137-55269-3_27.

Citation : อธิมาตริ เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดบริการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัวแสดงในนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

- Backhaus-Maul, H., Gibson-Kunze, M., & Kinderman, D. (2019). Companies as socio-political actors and service providers in social policy. *Zeitschrift für Sozialreform*. 65(3) : 205-214. <https://doi.org/10.1515/zsr-2019-0008>.
- Benson, L., Thanh, H.T., & Thao, B.N. (2021). Public Management: A New Public Service Oriented Concept of Public Service. 2(3) : 29-36. doi: 10.47616/JAMREMS.V2I3.124.
- Benson, L., Thanh, H.T., & Thao, B.N. (2021). Public Management: A New Public Service Oriented Concept of Public Service. 2(3) : 29-36. doi: 10.47616/JAMREMS.V2I3.124.
- Bishop, P., & Davis, G. (2019). *The encyclopedia of housing* (Second ed.). SAGE Publications.
- Fabianova, Z. (2016). Factors Affecting Efficiency of Performance Management System in Public Service Institutions. *International Journal of Scientific Research and Management*. 4(9) : 4520-4522, doi: 10.18535/IJSRM/V4I9.11.
- Faguet, J. P. (2014). Decentralization and governance. *World Development*. 53 : 2-13.
- Hayat, H, & Artisa, R.A. (2019). Implementation of Public Service Performance Appraisal Model. *Proceedings of the First International Conference on Administration Science (ICAS 2019)* : 49-55. doi: 10.2991/ICAS-19.2019.11.
- Hedges, S., Winton, S., Rowe, E., & Lubienski, C. (2020). Private actors and public goods: a comparative case study of funding and public governance in K-12 education in 3 global cities. *Journal of Educational Administration and History*. 52(1) : 103-119. doi: 10.1080/00220620.2019.1685474.
- Hurl, C., & Vogelpohl, A. (2021). Introduction: The Rise of Professional Service Firms as Public Policy Actors. In: Hurl, C., Vogelpohl, A. (eds) *Professional Service Firms and Politics in a Global Era*. Palgrave Macmillan, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-72128-2_1.
- Huxham, C., & Vangen, S. (2005). *Managing to collaborate: The theory and practice of collaborative advantage*. Routledge.
- Lewandowski, M. (2018). Refocusing Performance Management through Public Service Design? Cross-Sectoral Relations in the Delivery of Public Services (Studies in

Public and Non-Profit Governance. 6 : 1-21. <https://doi.org/10.1108/S2051-663020180000006001>.

Morales, P.E. (2016). Public Service Values. Public Integrity. 18(1) : 107-110. doi: 10.1080/10999922.2015.1093401.

Mukhtar-Landgren, D., & Smith, G. (2019). Perceived action spaces for public actors in the development of Mobility as a Service. European Transport Research Review. 11(1) : 1-12. doi: 10.1186/S12544-019-0363-7.

Negoita, M. (2018). Beyond Performance Management: A Networked Production Model of Public Service Delivery. Public Performance & Management Review. 41(2) : 253-276. doi: 10.1080/15309576.2017.1408473.

Osborne, S.P. (2018). From public service-dominant logic to public service logic: Are public service organizations capable of co-production and value co-creation?. Public Management Review. 20(2) : 1-7. doi: 10.1080/14719037.2017.1350461.

Peters, G. B. (2017). The politics of bureaucracy: An introduction to comparative public administration. Routledge.

Phuong, T.L. (2022). Networking Actors in Private Public Management Tourism Development Partnership. International journal papier public review. 3(4) : 8-14. doi: 10.47667/ijppr.v3i4.182.

Prud'homme, R., & Smith, B. C. (2016). Decentralization: Fiction and reality. World Bank Publications.

Reed, M. (2019). Managing Public Service Professionals Under New Public Management, in Andrew Sturdy, and others (eds), The Oxford Handbook of Management Ideas, Oxford Handbooks (2019; online edn, Oxford Academic, 4 Apr. 2019), <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198794219.013.23>.

Reed, M. (2019). Managing Public Service Professionals Under New Public Management, in Andrew Sturdy, and others (eds), The Oxford Handbook of Management Ideas, Oxford Handbooks (2019; online edn, Oxford Academic, 4 Apr. 2019), <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198794219.013.23>.

Citation : อธิมาทร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดการจัดการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

- Sayadat, N. (2021). Actors' interaction, process management and complex decision-making in public-private partnership. *Bangladesh Journal of Public Administration*. 29(2) : 35–52. <https://doi.org/10.36609/bjpa.v29i2.212>.
- Smith, S. R. (2018). *Public policy: Theory, practice, and perspectives*. Sage Publications.
- Sowa, J.E., & Lu, J. (2017). Policy and Management: Considering Public Management and Its Relationship to Policy Studies. *Policy Studies Journal*. 45(1) : 74-100. doi: 10.1111/PSJ.12193.
- Summers, A.J., & Müller, P. (2016). Actor Services. In: Thiemann, P. (eds) *Programming Languages and Systems*. ESOP 2016. *Lecture Notes in Computer Science*. 9632. Springer, Berlin, Heidelberg. https://doi.org/10.1007/978-3-662-49498-1_27.
- Suryadarminta, S.S., Musaad, M., & Herningsih, A.P. (2019). How Public Policy is Involved: Study the Steps for Implementing Successful Succession Management at Public Service. *Journal of Critical Reviews*. 6(5) : 96-100.
- Vignieri, V. (2018). Performance Management in the Public Sector. In: Farazmand, A. (eds) *Global Encyclopedia of Public Administration, Public Policy, and Governance*. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-31816-5_3480-1.
- Williams, S., & Caley, L. (2020). Introduction to Public Service Management and Service Operations. In: *Improving Healthcare Services*. Palgrave Pivot, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-36498-4_1.

Citation : อธิมาตร เพิ่มพูน, สัณญา เคนาภูมิ และวันชัย สุขตาม. (2567). รูปแบบการจัดการสาธารณะภายใต้อิทธิพลของตัว

แสดงนโยบายสาธารณะ. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 83-102;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.13>

คุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์
Service Quality of Out Patient Department of Sangkha Hospital,
Sangkha District, Surin Province

อติทยา ภูทอง^{1*} และนภาพรรณ พัฒนฉัตรชัย²
Atittaya Phoothong^{1*} and Napapan Phattanachatchai²

Received : November 14, 2023; Revised : January 4, 2024; Accepted : January 4, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคุณภาพการให้บริการของแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีวิธีการสุ่มแบบความน่าจะเป็น จำนวน 400 ราย โดยเครื่องมือมีค่าเชื่อมั่นเท่ากับ 0.887 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และส่วนการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test และ F-test

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศหญิง จำนวน 298 มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 207 ราย มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 112 ราย ระดับคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 โดยด้านเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64

¹⁻²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Faculty of Management Sciences Surin Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : nongnamphung.ap@gmail.com

Citation : Phoothong, A. & Phattanachatchai, N. (2024). Service Quality of Out Patient Department of Sangkha Hospital, Sangkha District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 103-120;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.14>

ด้านการบริการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ตามลำดับ การทดสอบสมมติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อายุ และ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีระดับคุณภาพการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ด้านการบริการ และ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่โดยรวมไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้บริการของแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า 1) จุดจอดรถไม่เพียงพอสำหรับผู้ที่มาใช้บริการ 2) พื้นที่รับบริการไม่มีความสะอาด และ 3) จุดพักผ่อนให้กับญาติผู้มารับบริการไม่เพียงพอตามลำดับ

คำสำคัญ (Keywords) : คุณภาพการให้บริการ, แผนกงานผู้ป่วยนอก, โรงพยาบาลสังขะ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study opinions on the quality of services provided by the outpatient department of Sangkha Hospital, Sangkha Subdistrict, Sangkha District, Surin Province 2) to compare opinions on the quality of services provided by the hospital's outpatient department. Sangkha classified by gender, age, and educational level 3) To study problems and obstacles in providing services in the outpatient department of Sangkha Hospital, Sangkha Subdistrict, Sangkha District, Surin Province. There was a probability sampling method for 400 cases, with the tool having a confidence value of 0.887. Statistics used in data analysis include: Frequency and percentage (%), mean ($\bar{x}$) and standard deviation (SD), and hypothesis testing section with t-test and F-test statistics.

The results of the research found that the majority of the sample were female, numbering 298, aged 41-50 years, numbering 207, having primary school education, numbering 112. Service quality level of the outpatient department of Sangkha Hospital, Sangkha Subdistrict, Sangkha District, Surin Province, in The overall picture of all 3 aspects is at a high level. The average was 4.49, with the staff at the highest level. With an average of 4.64, service was at the highest level. with an average

Citation : อติยา ภูทอง และนภาพรณ พัฒนฉัตรชัย. (2567). คุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ

ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 103-120;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.14>

of 4.51 and in terms of building facilities at a high level with an average of 4.33, respectively, hypothesis testing The sample groups had different genders, ages, and education levels and had service quality levels. Official side In terms of service and overall building facilities, they are no different. Statistically significant Problems and obstacles in using the services of the outpatient department Sangkha Hospital, Sangkha Subdistrict, Sangkha District, Surin Province, found that 1) there were not enough parking spots for those coming to use the service, 2) the service area was not clean, and 3) there were not enough resting spots for relatives who came to receive the service, respectively.

Keywords : Service Quality, Out Patient Department, Sangkha Hospital

บทนำ (Introduction)

โรงพยาบาลสังขะ เป็นสถานบริการสุขภาพให้ประชาชนของรัฐ เป็นโรงพยาบาลระดับทุติยภูมิ ขนาดการบริการ 203 เตียง โดยมีเป้าหมายคือ การจัดบริการทางการแพทย์ทั้งการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมโรคและป้องกันโรค ส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลสุขภาพดีของประชาชน โดยทีมแพทย์ทั่วไปและแพทย์เฉพาะทาง นอกจากนี้ ยังมีบริการส่งเสริมสุขภาพการดูแลตนเองแก่ผู้ป่วยและชุมชน รวมทั้งบริการฟื้นฟูสุขภาพในสาขากายภาพบำบัด การแพทย์แผนไทย และบริการทันตกรรม เป็นแหล่งให้บริการด้านวิชาการ และข้อมูลทางด้านสุขภาพ แก่ประชาชนและชุมชน บริการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ และเป็นแหล่งผลิตยาสมุนไพรส่งจำหน่ายในโรงพยาบาลต่างๆ ใกล้เคียง (โรงพยาบาลสังขะ, 2565) ในส่วนของหน่วยงานที่มีความสำคัญในการให้บริการประชาชนของโรงพยาบาลสังขะ ได้แก่ แผนกงานผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลสังขะ เนื่องจากแผนกงานผู้ป่วยนอก เป็นแผนกที่ทำหน้าที่เริ่มตั้งแต่การสอบถามซักประวัติ ตรวจวินิจฉัยหาสาเหตุของโรค ให้การรักษาและติดตามอาการของโรคต่างๆ ที่ผู้ป่วยไม่จำเป็นต้องนอนพักรักษาในโรงพยาบาล ดังนั้น แผนกนี้จึงเป็นแผนกสำคัญที่มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในหลากหลายสาขา เพราะในแต่ละวันนั้นมีจำนวนผู้ป่วยทุกเพศ ทุกวัยเดินทางมารับการบริการเป็นจำนวนมาก (มูลนิธิรามธิบดีฯ, 2562)

การบริการเป็นการให้ความช่วยเหลือหรือการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น การบริการที่ดี ผู้รับบริการจะได้รับความประทับใจและเกิดความชื่นชมองค์กร อันเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี

Citation : Phoothong, A. & Phattanachatchai, N. (2024). Service Quality of Out Patient Department of Sangkha

Hospital, Sangkha District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 103-120;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.14>

แก่องค์กร ซึ่งเกิดจากการร่วมแรงร่วมใจจากเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ซึ่งในการขับเคลื่อนพัฒนางานบริการให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2555) ซึ่งในปัจจุบันถือว่า บุคลากรในหน่วยงานไม่ว่าของรัฐหรือเอกชน ได้มีการตื่นตัวในการให้บริการกันอย่างกว้างขวาง ศึกษาแนวทางในการให้บริการและการวัดประเมินการให้บริการเพื่อให้เกิด “บริการที่ดี” โดยเฉพาะ ในสถานที่หน่วยงานของรัฐที่บริการประชาชน การบริการในระบบบริการสาธารณสุขประกอบไปด้วย 1) ระบบบริการ ได้แก่ การบริการสุขภาพระดับปฐมภูมิ ทุติยภูมิ และตติยภูมิ 2) กำลังคนด้านสุขภาพ 3) ระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ 4) เทคโนโลยีด้านการแพทย์ ได้แก่ ยา และเวชภัณฑ์ เครื่องมือในการตรวจวินิจฉัยโรค และเครื่องมือในการรักษา 5) งบประมาณค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ และ 6) ภาวะผู้นำและธรรมาภิบาลของระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมครอบคลุม ในการได้รับบริการของประชาชน การบริการสาธารณสุข มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับที่น่าพอใจ (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2559) ทั้งนี้ ระบบบริการสุขภาพ จุดประสงค์หลัก ได้แก่ การส่งเสริมให้ประชาชนสามารถดูแลสุขภาพของตนเองและพึ่งตนเองได้ การจัดการดูแลสุขภาพชุมชนโดยชุมชนเอง ภาครัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุน และการจัดสถานบริการสุขภาพให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการ (ประวาลี โอภาสนันท์ และคณะ, 2560) อย่างไรก็ตาม ภายใต้ข้อจำกัดของทรัพยากร และผลจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้แนวโน้มความคาดหวังของประชาชนในการรับบริการของระบบบริการสาธารณสุขสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ความไม่เข้าใจ ความไม่พอใจของผู้ใช้บริการต่อคุณภาพบริการที่ได้รับมีมากขึ้น ส่งผลให้มีการร้องเรียนทางสื่อสารสาธารณะต่างๆ มีการฟ้องร้ององค์กรวิชาชีพ และแนวโน้มการใช้มาตรการทางกฎหมายเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้ใช้บริการเสื่อมลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงพยาบาลภาครัฐที่มีสถานที่คับแคบแออัดขาดแคลนอุปกรณ์ทางการแพทย์ บุคลากรไม่เพียงพอจากการเพิ่มปริมาณของผู้ป่วยมากขึ้น ทำให้ภาพลักษณ์ของโรงพยาบาลไม่เป็นที่ไว้วางใจและเชื่อมั่นของผู้ใช้บริการ ส่งผลทำให้ประชาชนที่จำเป็นต้องใช้บริการของรัฐเกิดความรู้สึกที่ได้รับการรักษาที่ด้อยกว่า (อัครณี ภักดีวงศ์, 2561)

จากความสำคัญของการให้บริการข้างต้น การสะท้อนปัญหาของบริการในระบบบริการสาธารณสุขในภาพรวม ความสำคัญของแผนงานผู้ป่วยนอกและจำนวนประชาชนที่ต้องเข้ารับบริการของโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา

ความคิดเห็นของผู้รับบริการต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ทั้งนี้ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้นำเสนอต่อแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ สำหรับเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาคุณภาพบริการ และวางแผนทางการจัดบริการของแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคุณภาพการให้บริการของแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ได้แก่ ผู้มารับบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 98,268 ราย (ข้อมูล ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564)
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้มารับบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 400 ราย
โดยมีวิธีการกำหนดจำนวนด้วยวิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตร Taro Yamane และมีวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสุ่มแบบความน่าจะเป็น จากผู้มารับบริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึง 15 ตุลาคม พ.ศ. 2565
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
แบบสอบถามการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เรื่อง คุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

Citation : Phoothong, A. & Phattanachatchai, N. (2024). Service Quality of Out Patient Department of Sangkha

Hospital, Sangkha District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 103-120;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.14>

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ ด้านการบริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด

3. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยการศึกษาคู่มือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาวิธีการสร้างผังคำถาม และสร้างแบบสอบถาม นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบเนื้อหา จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง (Try out) กับผู้มารับบริการที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง 30 ชุด แล้วนำมาคำนวณค่าความเชื่อมั่น ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.887 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่เท่ากับ (มากกว่า 0.60) หลังจากนั้นก็นำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้มารับบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 400 ราย ด้วยการสุ่มแบบความน่าจะเป็น จากผู้มารับบริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึง 15 ตุลาคม พ.ศ.2565

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำนวน 3 ข้อ โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency)

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 3 ด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(S.D.) ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ดังนี้

น้อยที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน
น้อย	เท่ากับ 2 คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ 3 คะแนน
มาก	เท่ากับ 4 คะแนน
มากที่สุด	เท่ากับ 5 คะแนน

มีเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน โดยใช้เกณฑ์หลักการของ Best (1977) ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง มากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง มาก
2.51-3.50	หมายถึง ปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง น้อย
1.00-1.50	หมายถึง น้อยที่สุด

5.3 การทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบ t-test (Independent t-test) ใช้สำหรับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน และโดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

5.4 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรค มีลักษณะข้อคำถามชนิดปลายเปิด (Open ended question) ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency)

ผลการวิจัย (Research Results)

การการวิจัยเรื่อง คุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 74.5 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.75 และมีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28

ตอนที่ 2 คุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

คุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 คุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวม

คุณภาพการบริการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพการบริการ
1. ด้านเจ้าหน้าที่	4.64	0.48	มากที่สุด
2. ด้านการบริการ	4.51	0.44	มากที่สุด
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่	4.33	0.46	มาก
รวม	4.49	0.40	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า คุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวม มีระดับคุณภาพการบริการมาก ($\bar{X} = 4.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับคุณภาพการบริการมากที่สุด ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ ($\bar{X} = 4.64$) ส่วนระดับคุณภาพของผู้รับบริการต่อการให้บริการน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.33$)

ตารางที่ 2 คุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านเจ้าหน้าที่

ด้านเจ้าหน้าที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพการบริการ
1. บุคลากรมีการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเข้าใจง่าย	4.69	0.49	มากที่สุด
2. บุคลากรมีความกระตือรือร้นและเต็มใจในการให้บริการ	4.65	0.50	มากที่สุด
3. บุคลากรเอาใจใส่ผู้รับบริการเป็นอย่างดี และเท่าเทียมกัน	4.65	0.52	มากที่สุด
4. ผู้รับบริการรู้สึกได้ถึง การเอาใจใส่ในการรับบริการ	4.61	0.52	มากที่สุด
5. การให้บริการเป็นไปตามระบบ ตามขั้นตอน	4.57	0.54	มากที่สุด
6. มีเครื่องมืออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันและทันสมัย	4.69	0.51	มากที่สุด
7. จำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการให้บริการกับจำนวนของผู้เข้ารับบริการ	4.67	0.54	มากที่สุด
รวม	4.64	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า คุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านเจ้าหน้าที่ มีระดับคุณภาพการบริการมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับคุณภาพการบริการมากที่สุด ได้แก่ บุคลากรมีการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเข้าใจง่าย และมีเครื่องมืออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันและทันสมัย ($\bar{X}$ = 4.69) ส่วนระดับคุณภาพของผู้รับบริการต่อการให้บริการน้อยที่สุด ได้แก่ การให้บริการเป็นไปตามระบบ ตามขั้นตอน ($\bar{X}$ = 4.57)

ตารางที่ 3 คุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริการ

ด้านการบริการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพการบริการ
1. มีการจัดลำดับก่อน-หลังในการให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ	4.67	0.47	มากที่สุด
2. ความเสมอภาคในการให้บริการ เช่น ใครมาก่อนได้ก่อนการให้บริการตามลำดับคิว	4.67	0.47	มากที่สุด
3. ความสะดวกในการติดต่อประสานงานรวดเร็ว	4.33	0.55	มาก
4. การให้บริการในแต่ละช่องทางรวดเร็ว	4.33	0.54	มาก
5. ขั้นตอนในการบริการง่ายๆ ไม่ยุ่งยาก	4.36	0.52	มาก
6. มีการให้บริการตรงกับอาการที่เป็น มารักษา	4.64	0.54	มากที่สุด
7. เทคโนโลยีที่ใช้ในการบริการสะดวกรวดเร็ว	4.62	0.54	มากที่สุด
รวม	4.51	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า คุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริการ มีระดับคุณภาพการบริการมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับคุณภาพการบริการมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดลำดับก่อน-หลังในการให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ และความเสมอภาคในการให้บริการ เช่น ใครมาก่อนได้ก่อนการให้บริการตามลำดับคิว ($\bar{X} = 4.67$) ส่วนระดับคุณภาพของผู้รับบริการต่อการให้บริการน้อยที่สุด ได้แก่ ความสะดวกในการติดต่อประสานงานรวดเร็ว และการให้บริการในแต่ละช่องทางรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.33$)

ตารางที่ 4 คุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพการบริการ
1. สถานที่ให้บริการมีความสะดวกสบายและสะอาดเรียบร้อย	4.57	0.52	มากที่สุด
2. มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น น้ำดื่ม ที่นั่ง ห้องน้ำ ที่จอดรถ	4.03	0.85	มาก
3. มีป้ายบอกจุดบริการและแผนกต่างๆ อย่างชัดเจน	4.31	0.56	มาก
4. มีเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์พร้อมบริการครบถ้วน	4.38	0.55	มาก
5. ห้องสุขามีความสะอาดถูกสุขลักษณะ	4.00	0.85	มาก
6. มีความปลอดภัย รั้ว รอบ ขอบชิด ของสถานที่ให้บริการ	4.47	0.55	มาก
7. สถานที่ให้บริการ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.57	0.52	มากที่สุด
รวม	4.33	0.46	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า คุณภาพการบริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่ มีระดับคุณภาพการบริการมาก ($\bar{X} = 4.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับคุณภาพการบริการมากที่สุด ได้แก่ สถานที่ให้บริการมีความสะดวกสบายและสะอาดเรียบร้อย และของสถานที่ให้บริการ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X} = 4.57$) ส่วนระดับคุณภาพของผู้รับบริการต่อการให้บริการน้อยที่สุด ได้แก่ ห้องสุขามีความสะอาดถูกสุขลักษณะ ($\bar{X} = 4.00$)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้รับบริการที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่างต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ระดับคุณภาพการบริการ	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
ด้านเจ้าหน้าที่	ชาย	4.57	0.41	0.762	0.757
	หญิง	4.58	0.45		
ด้านการบริการ	ชาย	4.52	0.46	1.102	0.830
	หญิง	4.53	0.46		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่	ชาย	4.26	0.46	0.702	0.381
	หญิง	4.41	0.46		
ภาพรวม	ชาย	4.42	0.37	0.963	0.474
	หญิง	4.47	0.39		

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้รับบริการที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่างต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2 ผู้รับบริการที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่างต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

ระดับคุณภาพการบริการ	ความแปรปรวน	ss	df	MS	F	Sig.
ด้านเจ้าหน้าที่	Between Groups	1.08	5	0.220	1.031	0.312
	Within Groups	82.34	395	0.213		
	รวม	83.42	400			
ด้านการบริการ	Between Groups	0.385	5	0.080	0.414	0.374
	Within Groups	74.85	395	0.193		
	รวม	75.23	400			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่	Between Groups	0.290	5	0.059	0.275	0.775
	Within Groups	81.897	395	0.214		
	รวม	82.415	400			
ภาพรวม	Between Groups	0.756	5	0.994	10.148	0.892
	Within Groups	79.145	395	0.229		
	รวม	79.901	400			

Citation : อติทยา ภูทอง และนภาพรณ พัฒนฉัตรชัย. (2567). คุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ

ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 103-120;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.14>

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้รับบริการที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่างต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 3 ผู้รับบริการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่างต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

ระดับคุณภาพการบริการ	ความแปรปรวน	ss	df	MS	F	Sig.
ด้านเจ้าหน้าที่	Between Groups	0.758	5	0.172	0.805	0.417
	Within Groups	82.985	395	0.214		
	รวม	82.985	400			
ด้านการบริการ	Between Groups	0.613	5	.204	0.870	0.457
	Within Groups	52.833	395	.235		
	รวม	53.446	400			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่	Between Groups	14.367	5	3.592	8.440	0.617
	Within Groups	43.630	395	.195		
	รวม	57.997	400			
ภาพรวม	Between Groups	0.425	5	0.081	0.526	0.829
	Within Groups	62.944	395	0.154		
	รวม	66.369	400			

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้รับบริการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ปัญหาและอุปสรรคมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาข้อสรุป และคำนวณหาร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) ดังนี้

Citation : Phoothong, A. & Phattanachatchai, N. (2024). Service Quality of Out Patient Department of Sangkha

Hospital, Sangkha District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 103-120;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.14>

ตารางที่ 8 ปัญหาและอุปสรรคของผู้มาใช้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
1. จุดจอดรถไม่เพียงพอสำหรับผู้มาใช้บริการ	24	53.33
2. พื้นที่รับบริการไม่มีความสะอาด	11	24.44
3. จุดพักผ่อนให้กับญาติผู้มารับบริการไม่เพียงพอ	10	22.22
รวม	45	100

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่พบมากที่สุด คือ จุดจอดรถไม่เพียงพอสำหรับผู้มาใช้บริการ จำนวน 24 ราย (ร้อยละ 53.33) รองลงมา ได้แก่ พื้นที่รับบริการไม่มีความสะอาด จำนวน 11 ราย (ร้อยละ 24.44) และจุดพักผ่อนให้กับญาติผู้มารับบริการไม่เพียงพอ จำนวน 10 ราย (ร้อยละ 22.22) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ข้อเสนอแนะต่อการให้บริการของผู้มาใช้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพิ่มเติมจุดจอดรถสำหรับผู้มาใช้บริการ	24	53.33
2. ทำความสะอาดพื้นที่รับบริการให้มีความสะอาดมากขึ้น	11	24.44
3. เพิ่มจำนวนจุดพักผ่อนให้กับญาติผู้มารับบริการ	10	22.22
รวม	45	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้มาใช้บริการมีข้อเสนอแนะต่อการให้บริการของแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มากที่สุด คือ การเพิ่มเติมจุดจอดรถสำหรับผู้มาใช้บริการ จำนวน 24 ราย (ร้อยละ 53.33) รองลงมา ได้แก่ ทำความสะอาดพื้นที่รับบริการให้มีความสะอาดมากขึ้น จำนวน 11 ราย (ร้อยละ 24.44) และ เพิ่มจำนวนจุดพักผ่อนให้กับญาติผู้มารับบริการ จำนวน 10 ราย (ร้อยละ 22.22) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการสรุปผลนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคุณภาพการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่มากที่สุด ได้แก่ บุคลากรมีการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเข้าใจง่าย และมีเครื่องมืออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันและทันสมัย เนื่องจากบุคลากรต้องอาศัยการเรียนรู้ ประสบการณ์ และการฝึกฝนอย่างมาก เพื่อสร้างทักษะในการทำงานและการสื่อสารไปสู่ผู้รับบริการ เพื่อให้ผู้รับบริการสามารถเข้าใจ และรับรู้ถึงบทบาทในการทำงาน ขั้นตอนในการบริการได้ดีขึ้น และการสื่อสารอย่างถูกต้อง เข้าใจง่าย สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้กับผู้รับบริการได้สะดวกและรวดเร็วมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการบริการ (Service quality) ของ Zeithaml Parasurman and Berry (2013) ที่อธิบายว่า คุณภาพการบริการ (Service quality) ที่ผู้รับบริการทุกคนคาดหวังที่จะได้รับการบริการ ได้แก่ ความเป็นรูปธรรมของการบริการ (Tangibles) งานบริการควรมีความเป็นรูปธรรมที่สามารถจับต้องได้ มีลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏให้เห็น เช่น อุปกรณ์ และเครื่องใช้สำนักงาน สภาพแวดล้อมและการตกแต่ง การแต่งกายของพนักงาน การตอบสนองลูกค้า (Responsive) เป็นความรวดเร็ว เป็นความตั้งใจที่จะช่วยเหลือลูกค้า โดยให้บริการอย่างรวดเร็ว ไม่ให้รอคิวนาน รวมทั้งต้องมีความกระตือรือร้น และการให้ความมั่นใจแก่ลูกค้า (Assurance) เป็นการบริการจากพนักงานที่มีความรู้ ความสามารถในการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง มีทักษะในการทำงาน ตอบสนองความต้องการของลูกค้าและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือ และรู้สึกปลอดภัย สร้างความมั่นใจ

2. จากผลคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคุณภาพการให้บริการด้านการบริการมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดลำดับก่อน-หลังในการให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ และความเสมอภาคในการให้บริการ เช่น ใครมาก่อนได้ก่อนการให้บริการตามลำดับคิว เนื่องจากการอาศัยหลักความเสมอภาค เพื่อเข้ามาจัดการสิทธิในการรักษาอย่างเท่าเทียมกัน ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถบริหารจัดการเวลาและทรัพยากรในการดูแลผู้รับบริการได้ โดยการจัดลำดับก่อน-หลัง ให้กับผู้มารับบริการเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้รับบริการ ความเป็นมืออาชีพในการจัดการระบบการให้บริการให้แก่ผู้รับบริการ เพื่อไม่ให้ผู้รับบริการอื่นรู้สึกถึงการเอารัดเอาเปรียบ และการสร้างความประทับใจในการให้บริการ

Citation : Phoothong, A. & Phattanachatchai, N. (2024). Service Quality of Out Patient Department of Sangkha

Hospital, Sangkha District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(2) : 103-120;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.14>

เป็นได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาวิตรี บัณฑิต และวราณี จันทรา (2558) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า คุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะการจัดลำดับก่อน-หลัง ซึ่งสามารถเพิ่มคุณภาพในการให้บริการของธนาคารได้เป็นอย่างดี และสร้างความรู้สึที่ดีแก่ผู้มาใช้บริการ โดยเฉพาะในเรื่องของความเท่าเทียมในการรับบริการทางการเงิน

3. จากผลคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคุณภาพการให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่มากที่สุด ได้แก่ สถานที่ให้บริการมีความสะอาดสบายและสะอาดเรียบร้อย และสถานที่ให้บริการ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เนื่องจากลักษณะของสถานที่มีประชาชนเข้ามาใช้บริการอย่างสม่ำเสมอและเป็นจำนวนมาก การดูแลสถานที่ให้มีความสะอาดสบายสามารถรองรับประชาชนทุกกลุ่มได้ จึงมีความสำคัญ และสะอาดเรียบร้อย จึงเป็นภาระงานที่มีความสำคัญเทียบเท่ากับการรักษาพยาบาล มีผลต่อความน่าเชื่อถือของโรงพยาบาลในการรักษาผู้ป่วย และเป็นการสะท้อนถึงสุขอนามัยของสถานที่ให้บริการด้านสุขภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสวณีย์ เบญจมาศ (2562) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของผู้บริการต่อการให้บริการของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเป็นสุข อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ทัศนคติของผู้บริการต่อการให้บริการของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเป็นสุข อำเภोजอมพระ ด้านอาคารและสถานที่อยู่ในระดับที่มากที่สุด คือ สถานที่ในการให้บริการมีความสะอาดสบายและเรียบร้อยของสถานที่ให้บริการ เพราะเป็นสิ่งที่แรกที่จะทำให้ ผู้รับบริการประทับใจในการให้บริการ

4. จากผลการทดสอบสมมติฐาน ผู้รับบริการที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่างต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ไม่แตกต่างกัน เนื่องมาจากโรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้ให้บริการแก่ผู้มารับบริการผู้ป่วยนอกอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ส่งผลให้ผู้รับบริการทุกคนรู้สึกว่า ได้รับการบริการที่ดี มีคุณภาพ และเกิดความพึงพอใจในการใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจพร เทตนา (2564) ที่ได้ทำการศึกษา เรื่อง คุณภาพบริการพยาบาลงานแผนกผู้ป่วยนอกจักษุวิทยา โรงพยาบาลสิงห์บุรี พบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อความรู้สึกหรือคุณภาพบริการพยาบาลงานแผนกผู้ป่วยนอกจักษุวิทยา โรงพยาบาลสิงห์บุรี

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลระดับคุณภาพของผู้รับบริการต่อการให้บริการด้านเจ้าหน้าที่น้อยที่สุด ได้แก่ การให้บริการเป็นไปตามระบบ ตามขั้นตอน เนื่องจากอัตราการจ้างเจ้าหน้าที่มีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้ระบบการให้บริการยังไม่เป็นตามขั้นตอน จึงควรมีการแบ่งจัดช่วงเวลาสำหรับเจ้าหน้าที่ในการผลัดการทำงานให้เหมาะสม หรือเพิ่มอัตราจำนวนของเจ้าหน้าที่ให้สอดคล้องกับจำนวนของผู้รับบริการ

1.2 จากผลระดับคุณภาพการให้บริการด้านการบริการน้อยที่สุด ได้แก่ ความสะดวกในการติดต่อประสานงานรวดเร็ว และการให้บริการในแต่ละช่องทางรวดเร็ว เนื่องจากมีสาเหตุหลักมาจากผู้รับบริการจำนวนมาก และการรองรับไม่สามารถทำได้โดยอาศัยระยะเวลาที่รวดเร็ว เพราะระบบการคัดกรองต้องอาศัยเวลาในการซักประวัติผู้รับบริการ การสอบถามประวัติทางการแพทย์ การวินิจฉัย เป็นต้น จึงส่งผลให้เจ้าหน้าที่ให้บริการในการติดต่อประสานงานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อเป็นการลดความล่าช้าในการติดต่อประสานงาน ควรแบ่งหน้าที่งานให้เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม และการเพิ่มความเร็วในระบบการทำงาน โดยอาศัยเทคโนโลยีในการคัดกรอง จึงสามารถเพิ่มประสิทธิภาพความสะดวกในการติดต่อประสานงานรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

1.3 จากผลระดับคุณภาพการให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอาคารสถานที่น้อยที่สุด ได้แก่ ห้องสุขามีความสะอาดถูกสุขลักษณะ เนื่องจากห้องสุขาของหน่วยงานราชการถือว่าเป็นสถานที่สาธารณะมีคนใช้บริการจำนวนมากตลอดเวลาทั้งผู้ป่วย ผู้รับบริการ และเจ้าหน้าที่ จึงส่งผลไม่สามารถทำความสะอาดได้ในทุกเวลาและการดูแลความสะอาดไม่ทั่วถึง อีกทั้งเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดไม่สามารถตอบสนองได้ทัน เนื่องจากการรับผิดชอบในสถานที่อื่น ๆ ดังนั้น การแก้ไขจึงควรทำความสะอาดบ่อยครั้ง การจัดตารางและเพิ่มความถี่ในการทำทำความสะอาดจึงมีความเป็นและเป็นสิ่งสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเพิ่มปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ เพิ่มเติม

2.2 ควรศึกษาความต้องการแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสังขะ ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. (2559). การบริการในระบบบริการสาธารณสุข. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://hss.moph.go.th/>. สืบค้น 29 กรกฎาคม 2565.
- ชาดิษฐ์ วิชาวี. (2560). ความพึงพอใจของผู้มารับบริการต่อคุณภาพบริการแผนกจ่ายยาผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูธร จังหวัดสุพรรณบุรี. สุพรรณบุรี : มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ปะราลี โอภาสนันท์ และคณะ. (2560). การจัดสถานบริการสุขภาพ. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ผศดี แสนเสนาะ. (2556). คุณภาพการให้บริการของโรงพยาบาลทั่วไปของรัฐ ในเขตปทุมธานี. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- มูลนิธิรามามาธิบัติฯ . (2562). สำคัญของการบริการสุขภาพ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.ramafoundation.or.th/>. สืบค้น 29 กรกฎาคม 2565.
- โรงพยาบาลสังขะ. (2565). ข้อมูลเบื้องต้นโรงพยาบาลสังขะ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.sangkahospital.com/sangkahospital/>. สืบค้น 29 กรกฎาคม 2565.
- สาวิตรี บัณฑิต และวราวุฒิ จันทรา. (2558). คุณภาพการให้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์. สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2555). การบริการที่ดี. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เสวณีย์ เบญจมาศ. (2562). ระดับคุณภาพของผู้บริการต่อการให้บริการของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเป็นสุข อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์. รายงานวิจัย. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- อัศรณี รักดีวงศ์. (2561). ปัญหาของบริการสุขภาพ. วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ. 43 (1) : 19-29.
- อานวยพร เทศนา. (2564). คุณภาพบริการพยาบาลงานแผนกผู้ป่วยนอกจักษุวิทยา โรงพยาบาลสิงห์บุรี. วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี. 7 : 83-98.
- Best, John W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. Englewood Cliffs,. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V.A., & Berry, L.L. (2013). A Conceptual Model of Service Quality and Its Implications for Future Research. *Journal of Marketing*. 49 : 41 - 50.

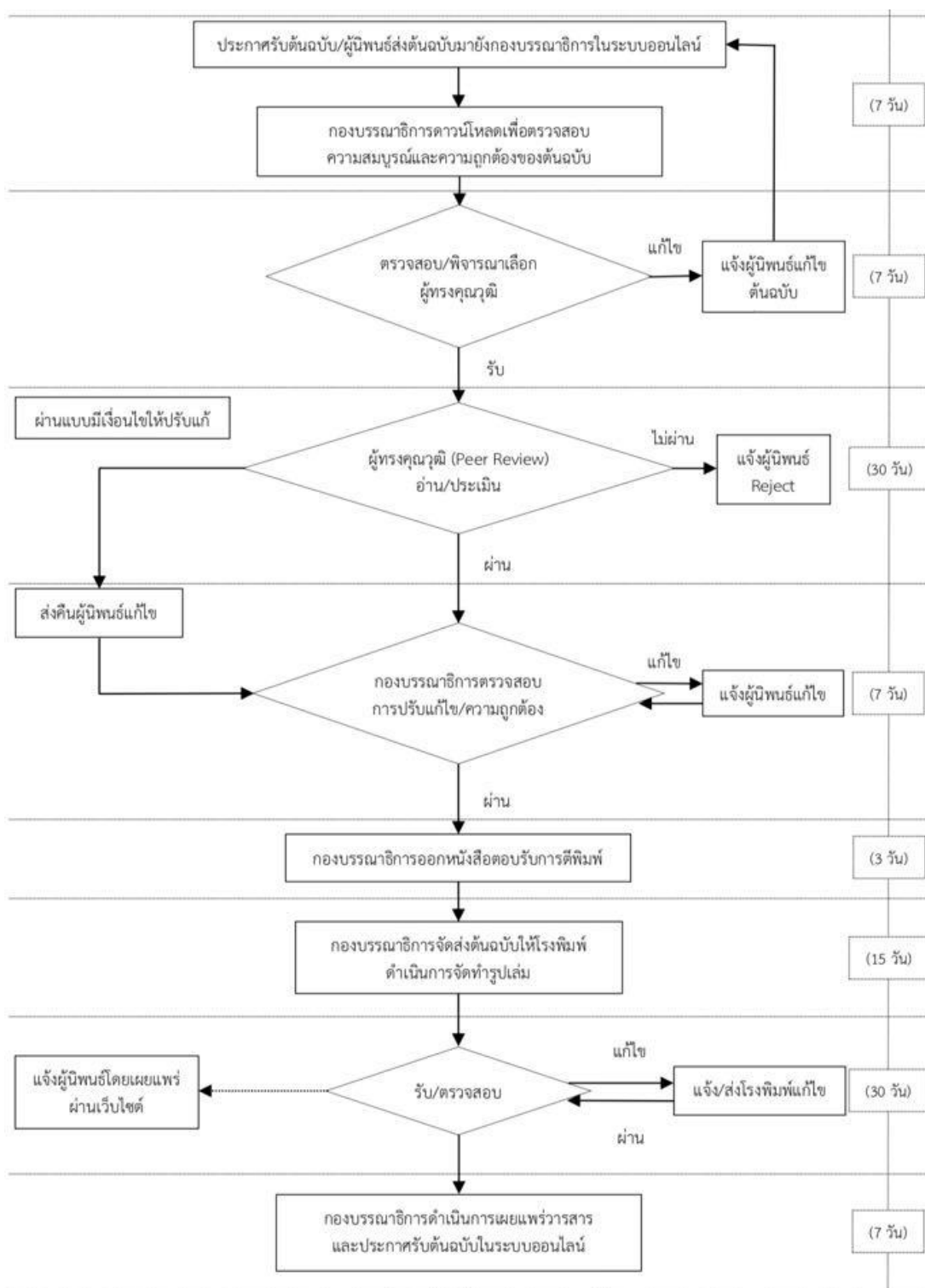
Citation : อติยา ภูทอง และนภาพรณ พัฒนฉัตรชัย. (2567). คุณภาพการให้บริการแผนกงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลสังขะ

ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(2) : 103-120;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.14>

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

หมายเหตุ : ระยะเวลา (จำนวนวัน) ที่ปรากฏในขั้นตอนอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

สถานที่ติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru> E-mail : jasrru@srnu.ac.th

ISSN 2822-0870 (Print)

I ISSN 2822-0889 (Online)

นโยบายและขอบเขตการตีพิมพ์เผยแพร่ (Scope and Publication Policies)

วารสารมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา การบริหารจัดการ การบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตลอดจนบทวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่ท้องถิ่น สังคม ประเทศ โดยมีรูปแบบการตีพิมพ์ฉบับพิมพ์ ISSN 2822-0870 (Print) ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2566 และได้จัดทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ISSN 2822-0889 (Online) ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2566 โดยมีกำหนดเผยแพร่วารสารฉบับปกติ (Regular Issues) ปีละ 6 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 (มีนาคม-เมษายน) ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม-มิถุนายน) ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม) ฉบับที่ 5 (กันยายน-ตุลาคม) และฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม) สำหรับวารสารฉบับพิเศษ (Special Issues) นั้น ทางวารสารตีพิมพ์บทความโดยใช้วารสารฉบับปกติตามกำหนดออก แต่มีความพิเศษเนื่องจากการตีพิมพ์ในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ซึ่งเป็นการตีพิมพ์เฉพาะเรื่อง (Themes or Specific Topics) ตามที่มหาวิทยาลัยหรือคณะกำหนด ทั้งนี้ ทางวารสารจะมีการกำหนดเผยแพร่วารสารฉบับเพิ่มเติม (Supplemental Issues) ที่ตีพิมพ์บทความในฉบับที่นอกเหนือจากฉบับปกติตามกำหนดออก เป็นการตีพิมพ์เผยแพร่บทความทางวิชาการตามนโยบายของมหาวิทยาลัยหรือคณะในโอกาสต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ปีละ 1 ฉบับ ซึ่งมีกระบวนการพิจารณาคุณภาพบทความตามหลักเกณฑ์การพิจารณาของวารสารและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความวารสาร (Peer Review) อย่างเข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับ

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ (Consideration and selection of articles)

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้นิพนธ์ภายนอกได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคนละหนึ่งท่าน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้นิพนธ์ภายในได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์บทความและผู้นิพนธ์บทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ เช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้นิพนธ์แต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ ตีพิมพ์บทความประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. บทความวิจัย

รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจทันต่อเหตุการณ์และยุคสมัย ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใด ๆ มาก่อน ควรมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้นิพนธ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำเป็นคำสำคัญของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

1.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนของเนื้อหาที่อธิบายถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ทั้งนี้ ควรอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ

1.6 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

1.7 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods) อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียด และชัดเจน กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษา เช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้และวิธีการเก็บข้อมูลในการวิจัยมีความเหมาะสมและคุณภาพ รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1.8 ผลการวิจัย (Research Results) เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่อง หรือแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิตามความเหมาะสม

1.9 อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion) อภิปรายผลโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำข้อค้นพบของงานวิจัยมาอภิปรายเพื่อเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

1.10 ความรู้ใหม่ (New Knowledge) (ถ้ามี) นำเสนอข้อค้นพบที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่จากงานวิจัย เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ สำหรับเป็นแนวทางที่มีคุณค่าและสามารถนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ โดยแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยผังความคิด หรือแผนภาพ และมีการบรรยายในเนื้อเรื่อง ตามความเหมาะสม

1.11 ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions) ระบุข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1.12 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ

ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์ด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author,/Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

2. บทความวิชาการ

หัวข้อและเนื้อหาควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ชัดเจน รวมถึงใช้ทฤษฎีวิเคราะห์และเสนอแนะประเด็นอย่างสมบูรณ์ ควรมีองค์ประกอบดังนี้

2.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษบรรทัดถัดต่อมา

2.2 ผู้พิมพ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุค่าเป็นคำสำคัญ ของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

2.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา

2.6 เนื้อหา (Content) เนื้อหาบทความ มีการแบ่งประเด็นเรื่องย่อย ๆ และการจัดเรียงลำดับเป็นไปตามรายละเอียดของเนื้อหา

2.7 บทสรุป (Conclusion) การสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดออกมาอย่างชัดเจน กระชับ โดยมีการสรุปปิดท้ายเนื้อหาที่นำเสนอ

2.8 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์ด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author,/Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ ต้องส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ได้ที่ <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru> และสำเนาหลักฐานการชำระเงินค่าธรรมเนียมมาที่

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srnu.ac.th

รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ

1. การเตรียมต้นฉบับบทความ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขนาดต้นฉบับ ขนาดหน้ากระดาษ B5 โดยมีการตั้งค่าน้ำหนักกระดาษความกว้าง 7.5 นิ้ว และความสูง 10.5 นิ้ว โดยเว้นระยะห่างระหว่างขอบกระดาษด้านบนและด้านซ้าย 1 นิ้ว ด้านขวาและด้านล่าง 0.5 นิ้ว

1.2 รูปแบบการพิมพ์ เนื้อหาในบทความส่วนแรก จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย บทคัดย่อ คำสำคัญ และเชิงอรรถ อยู่ส่วนหน้าแรก ส่วนที่สอง จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ เนื้อหาบทความที่อยู่ส่วนหน้าที่สองเป็นต้นไป

1.3 ใช้รูปแบบตัวอักษร TH SarabunPSK พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด

1.4 หัวกระดาษ ประกอบด้วยเลขหน้า ขนาดตัวอักษร 16 ขีดตัวธรรมดา ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านขวาบน

1.5 ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 20 ขีดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ

1.6 ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุล ไม่ต้องมีคำนำหน้า เว้น 2 เคาะระหว่างชื่อและนามสกุล ขนาดตัวอักษร 16 ขีดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ ได้ชื่อเรื่อง

1.7 เครื่องหมายเลข¹ เขียนไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ เพื่อระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้นิพนธ์ โดยระบุเชิงอรรถ (Footnote) ไว้ด้านล่างกระดาษ

1.8 เชิงอรรถ (Footnote) ให้เขียนไว้ด้านล่างของส่วนหน้าแรก ที่มีเครื่องหมายเลข ¹ กำกับไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ ให้ระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้นิพนธ์ ขนาดตัวอักษร 14 ชนิดตัวธรรมดา ทั้งนี้ การระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้นิพนธ์นั้น ผู้นิพนธ์ต้องระบุทั้งภาษาไทยและแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย รวมถึงระบุผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author) มีเครื่องหมาย * กำกับไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ เพื่อระบุอีเมลสำหรับติดต่อประสานงาน

1.9 หัวข้อของบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.10 เนื้อหาบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ บรรทัดแรกเว้น 7 ตัวอักษรจากขอบกระดาษด้านซ้ายและพิมพ์ให้ชิดขอบทั้งสองด้าน ส่วนเนื้อหาบทความที่อยู่หน้าที่สองเป็นต้นไปให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์เช่นกัน ทั้งนี้ ควรมีความยาวไม่เกิน 500 คำ และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) และคุณค่าหรือการนำไปใช้ประโยชน์

1.11 หัวข้อคำสำคัญภาษาไทยและอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 14 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย ระบุคำสำคัญที่นำไปใช้เป็นคำค้น คำสำคัญแต่ละคำค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ทั้งนี้ ควรมีคำสำคัญ 3-5 คำ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร

1.12 หัวข้อเรื่อง ขนาดตัวอักษร 18 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.13 หัวข้อย่อ ย่อ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ระบุหมายเลขหน้าหัวข้อย่อโดยเรียงตามลำดับหมายเลข

1.14 จำนวนต้นฉบับ ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า โดยนับรวมตาราง รูปภาพ แผนภูมิ และเอกสารอ้างอิง

1.15 การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) และการระบุแหล่งที่มา โดยมีรูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์ค้นด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author,/Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น หากผู้นิพนธ์มีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อคนที่ 1 แล้วตามด้วยคำว่า และคณะ หรือ et al. (and others)

1.16 ตาราง รูปภาพ และแผนภูมิ กรณีเป็นตารางให้ชื่อตารางอยู่ด้านบน กรณีที่เป็นรูปภาพหรือแผนภูมิ ให้ระบุชื่อรูปภาพหรือแผนภูมิอยู่ด้านล่าง ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านซ้าย

ตารางที่ 1 รายละเอียดรูปแบบการเตรียมต้นฉบับบทความ

รายละเอียด	ขนาดอักษร	รูปแบบ	ชนิด
ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	20	กึ่งกลาง	ตัวหนา
ชื่อผู้นิพนธ์ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	16	กึ่งกลาง	ตัวหนา
หน่วยงานที่สังกัด (เชิงบรรณ : Footnote) (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	14	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
บทคัดย่อ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
คำสำคัญ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	14	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อหลักตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อย่อย	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
เนื้อหาตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
ตาราง			
ชื่อตาราง (ตารางที่ : จัดไว้บนตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อตาราง (พิมพ์ต่อจากชื่อตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
รูปภาพ/แผนภูมิ			
ชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (ภาพ/แผนภูมิที่ : จัดไว้ใต้รูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (พิมพ์ต่อจากชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี โดยใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งผู้นิพนธ์ที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ			
เอกสารอ้างอิง : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association citation style)			
โดยการอ้างอิงเอกสารให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์คั่นด้วยจุลภาค (.) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบ			
จำนวนต้นฉบับ : ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า			

2. การเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

2.1 การเขียนเอกสารอ้างอิงให้ใช้ตามรูปแบบของ APA (American Psychological Association citation style) โดยการอ้างอิงเอกสารให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ หากผู้นิพนธ์มีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อผู้นิพนธ์ให้ครบโดยคั่นด้วยจุลภาค (,) ระหว่างผู้นิพนธ์ แล้ว

ตามด้วยคำว่า “และ” ก่อนผู้นิพนธ์คนสุดท้าย โดยจัดเรียงตามพยัญชนะ สระ ตามรูปแบบการอ้างอิงตามลำดับก่อนหลังให้ถูกต้อง

2.2 การเรียงลำดับเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (References) ให้เรียงตามลำดับอักษรของผู้นิพนธ์ โดยไม่ต้องมีตัวเลขกำกับ ให้เริ่มต้นด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาไทยก่อน และต่อด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาต่างประเทศ และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

2.3 ในกรณีที่อ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทย หากต้องการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษ ให้แปลเอกสารอ้างอิงนั้นเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และปีพุทธศักราชให้ปรับเป็นปีคริสต์ศักราช โดยนำไปต่อท้ายรายการอ้างอิงข้างต้นภายใต้หัวข้อ Translated Thai References และให้วงเล็บคำว่า [In Thai] ไว้ท้ายเอกสารอ้างอิงด้วย และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างลำดับการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

เอกสารอ้างอิง (References)

จิรายุ ทรัพย์สิน. (2560). **ทฤษฎีการเมือง**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สุรินทร์.

วันชัย สุขตาม. (2560). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์**. สุรินทร์ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

สิริพัฒน์ ลาภจิตร, จิรายุ ทรัพย์สิน และวันชัย สุขตาม. (2563). ผลกระทบของแรงงาน
ข้ามชาติในเขตจังหวัดสุรินทร์. **วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรม
ท้องถิ่น**. 6(6) : 17-35.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress
Analysis**. New york : John wiley & sons.

Translated Thai References

Supsin, J. (2017). **Political Theory**. Surin : Surin Rajabhat

University. [In Thai]

Suktam, W. (2017). **Introduction to Political Sciences**. Surin :

Surin Rajabhat University. [In Thai]

Lapchit, S., Subsin, J. & Suktam, W. (2020). The Impact of Migrant Workers in Surin Province. **Journal of Legal Entity Management and Local Innovation**. 6(6) : 17-35. [In Thai]

3. รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

3.1 หนังสือ (Book)

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อหนังสือ./ ครั้งที่พิมพ์ (ถ้ามี)/ เมืองที่พิมพ์./ สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Book**./ Edition of Book./ Place of Publication./ / Publisher Name.

ตัวอย่าง

กฤษณา วงษาสันต์. (2542). **วิถีไทย**. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**. New york : John wiley & sons.

3.2 รายงานทางวิชาการ

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อเรื่อง./ เมืองที่พิมพ์./ /หน่วยงานที่เผยแพร่.

Author./ (Year of Publication)./ **Title**./ Edition of Book./ Place of Publication./ / Publisher Name.

ตัวอย่าง

อัคราพร สุขทอง. (2558). การพัฒนาเทคนิคการสอน "เรียมอันเร" จากภูมิปัญญาชาวบ้านสุรินทร์. สุรินทร์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Hickman, George A. (2010). **The Management of Teaching for Quality Improvement Chiang Mai Thailand.** Chiang Mai : Chiang Mai University.

3.3 วิทยานิพนธ์

ชื่อ/นามสกุลผู้นิพนธ์./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อวิทยานิพนธ์./วิทยานิพนธ์ระดับ/(บัณฑิต, มหาบัณฑิต, ดุษฎีบัณฑิตให้ระบุลงให้ชัดเจน)/**ชื่อสถานศึกษา.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Thesis./Degree of Thesis./**
Publisher Name.

ตัวอย่าง

คณินนิตย์ ไสยโสภณ. (2554). **คุณค่าและความเชื่อตำนานนาครที่มีอิทธิพลต่อวิถี
ประชากรกลุ่มชนกลุ่มน้ำแม่โขงในเขตวัฒนธรรมศรีโคตรบูร.** วิทยานิพนธ์ปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค (กลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Kaewnimitchai, N. (1996). **An Analysis of College Student
Culture in Thai Higher Education Institutions.** Doctoral Dissertation
Graduate School Chulalongkorn University.

3.4 รายงานการประชุม

ชื่อ/นามสกุลผู้นิพนธ์./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อบทความ./ในชื่อรายงานการประชุม./**
วันเดือนปีที่จัด./เลขหน้า./สถานที่./สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Article./In Title./**
Date of Publication./page./Place of Publication./Publisher Name.

ตัวอย่าง

วิสูตร อยู่คง. (2537). **การฟื้นตัวของป่าชุมชนดงใหญ่. ในการบรรยายเรื่องการ
ฟื้นฟูป่าโดยช่วยต้นไม้ให้สืบพันธุ์ตามธรรมชาติ.** วันที่ 11 เมษายน 2537.
หน้า 10-11. กรุงเทพฯ : ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชน.

Sinlarat, P. (1995). Success and Failure of Faculty Development in Thai University. In **Preparing Teachers for all the World's Children : An Era of Transformation Proceedings of International Conference, Bangkok.** pp. 217-233.
Bangkok : UNICEF.

3.5 วารสาร

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์/(ปี)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./

ปีที่พิมพ์(ฉบับที่พิมพ์)/:เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author./(Date of Publication)/Title of Article./Name of Journal./

Year(Volume)/:/page.

ตัวอย่าง

สารณี วรรณตรง. (2559). ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ :

สุวรรณภูมิ-อุษาคเนย์ ภาคพิสดาร. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.** 18(1) : 129-134.

Cooray, V. (1992). Horizontal Fields Generated by Return

Strokes. **Radio Science.** 27(9) : 529-537.

3.6 หนังสือพิมพ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์/(ปี,/เดือน/วันที่พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อหนังสือพิมพ์./

เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author./(Date of Publication)/Title of Article./Name of Newspaper./

page.

ตัวอย่าง

ปรียา เหล่าวิวัฒน์. (2549, พฤศจิกายน 6). เกียรติอันภาคภูมิใจ. **กรุงเทพธุรกิจ.**

หน้า 6.

Jewell, Mark. (2006, November 7). Silent Aircraft' Spreads its Wings.

Bangkok Post. p. B5.

3.7 สื่ออินเทอร์เน็ต

ชื่อ/นามสกุลผู้เผยแพร่/(ปี)/ชื่อบทความ/[ประเภทสื่อที่เข้าถึง]/เข้าถึงได้จาก:/

แหล่งข้อมูลหรือที่อยู่เว็บไซต์./สืบค้น/วัน/เดือน/ปีที่สืบค้น.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Article.**./[Online]./Available:/:
Name of website./Retrieved/Date of Publication.

ตัวอย่าง

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. (2548). **พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้
จาก : <http://www.moc.go.th/thai/dbe/ecoco/e-com 3.htm>.
สืบค้น 3 กรกฎาคม 2548.

Costello, M. (2002). **Sicl of Stocks? Here Are 7 Alterantives. W..** [Online].
Available : [http://momey.cnn.com/2002/07/09/pf/investing/
q_alternatives/index.htm](http://momey.cnn.com/2002/07/09/pf/investing/q_alternatives/index.htm). Retrieved July 11, 2002.

3.8 การสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์./ (ปี./เดือน/วันที่)./ตำแหน่ง(ถ้ามี)./สัมภาษณ์.

Name of Interview./ (Date of Publication)./position./Interview.

ตัวอย่าง

เกษม จันทร์แก้ว. (2554, สิงหาคม 1). **นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.**
สัมภาษณ์.

Waterworth, Peter. (2003, December 1). Principal lecturer, Deakin
University. Interview.

การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อและการสมัครเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ
กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srnu.ac.th

อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ 200 บาท ไม่รวมค่าส่ง

อัตราค่าสมาชิก

ปีละ 1,000 บาท

จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน (Publication Ethics)

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้นิพนธ์บทความ

1. ผู้นิพนธ์บทความจะต้องมีความรับผิดชอบและรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่น
2. ผู้นิพนธ์บทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
3. ผู้นิพนธ์จะต้องปรับแต่ง แกไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์เพื่อตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ” โดยเฉพาะหัวข้อ รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ ของการจัดเตรียมต้นฉบับ อันจะนำไปสู่บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเดียวกัน
4. ผู้นิพนธ์จะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย คือ ต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บไซต์ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20%
5. ผู้นิพนธ์ซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย ซึ่งข้อนี้ขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบพบว่า มีบุคคลที่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความปรากฏอยู่ ทางวารสารจะถอนบทความนั้นออกทันที
6. ผู้นิพนธ์จะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาในผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์แต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
7. ผู้นิพนธ์จะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในบรรณานุกรม และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป รวมทั้งต้องอ้างอิงจากรูปแบบการอ้างอิงของบทความ โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตามรูปแบบที่วารสารกำหนดไว้

8. ผู้นิพนธ์จะต้องปรับแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่เป็นตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกถอดถอนออกจากวารสาร

9. ผู้นิพนธ์ควรระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และควรระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี) ในบทความผู้นิพนธ์จะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือเลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป

11. ผู้นิพนธ์ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้น เป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ในเอกสารอ้างอิงด้วยว่า เป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

มาตรฐานทางจริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

2. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับผู้นิพนธ์หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีกรกระทำผิดด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% เป็นต้น

3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของตนเอง (บรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ) อย่างมีนัยสำคัญ หรือไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์เผยแพร่โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น

4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสารหรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ

5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้นิพนธ์ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed)

6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอก ผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เช่น โปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo ในระดับ ไม่เกิน 20% เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่นเกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้นิพนธ์บทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจงเพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์และผู้ประเมินโดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด

8. บรรณาธิการจะต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้แนะว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้นิพนธ์ปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้นิพนธ์ซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาความสามารถของกองบรรณาธิการ และควรมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของแต่ละท่าน

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวน และคุณภาพ การอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความ ในวารสารทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

13. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page Charge หรือ Processing Fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจน หรือระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page Charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัด หรือมีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่องหรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขาวิชานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้นิพนธ์บทความไม่ได้อ้างถึงเข้าไปในการประเมินบทความด้วย ผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด
2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ แนะนำความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียง รวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน
3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ รวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว
4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย
6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง
7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หมายเหตุ : แปลและปรับปรุงจาก <https://publicationethics.org> และประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 21 กรกฎาคม 2566

แบบฟอร์ม
การส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/น.ส.).....
2. วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุด.....ตำแหน่งวิชาการ (ถ้ามี).....
3. สถานภาพผู้พิมพ์
☐ อาจารย์ในสถาบันการศึกษา (ชื่อสถาบัน)
- โปรแกรม.....คณะ.....
☐ บุคคลทั่วไป (ชื่อหน่วยงาน)
4. ขอส่งนิพนธ์ต้นฉบับ (Original Article) ได้แก่
☐ บทความวิจัย เรื่อง
- ☐ บทความวิชาการ เรื่อง.....
5. ชื่อผู้พิมพ์ร่วม (ถ้ามี).....
6. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์มือถือ.....โทรศัพท์/โทรสาร.....
E-mail.....
7. สิ่งที่ส่งมาด้วย
☐ เอกสารพิมพ์ต้นฉบับทางออนไลน์ <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>
ชื่อแฟ้มข้อมูล.....
- ☐ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ยังไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อนและไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

ลงนาม.....ผู้พิมพ์
(.....)
วันที่...../...../.....

ใบตอบรับการเป็นสมาชิก วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ที่อยู่ (สามารถติดต่อได้).....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

มีความประสงค์จะขอรับเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

☐ สมาชิกประเภทรายปี 1 ปี 6 ฉบับ ราคา 1,000 บาท☐ จัดซื้อวารสาร เล่มละ 200 บาท ปีที่.....ฉบับที่.....จำนวน.....เล่ม

รวมเป็นเงิน.....บาท

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้ชำระโดย

☐ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

เลขที่บัญชี XXX-X-XXXXX-X ประเภทบัญชี สะสมทรัพย์

โปรดนำส่งวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

สถานที่ติดต่อ ☐ ที่บ้าน ☐ ที่ทำงาน

เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินและใบสมัคร

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srru.ac.th

สำนักงาน :

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 3 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ - ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944